

ЧЕТВЪРТЪК, 25 МАРТ 2010 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н BUZEK

Председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 09,10 ч.)

2. Декларации на председателството

Председател. – Госпожи и господа, до нас достигна тъжна новина за френския полицай Жан-Серж Нерин, загинал наскоро при престрелка с членове на ЕТА. Това ни показва, че проблемът с тероризма в Европа все още не е решен. От името на Парламента и лично от мое име бих желал да изразя съболезнования на семейството на убития полицай. Надявам се, че испанската и френската полиция ще изправят пред съда не само убийците, но и онези, които са поръчали убийството.

Има и друга обезпокоителна новина: арестът в Куба на 30 участници в демонстрация от движението „Дами в бяло“. Това са майки и съпруги на лишени от свобода активисти на опозицията. През 2005 г. Европейският парламент наградява движението с наградата „Сахаров“. Ние се присъединяваме днес към тези героични жени, като мислим за тях и за трудното им положение.

3. Годишен доклад на ЕЦБ за 2008 г. - Годишен доклад относно еврозоната и публичните финанси за 2009 г. (разискване)

Председател. – Следващата точка е общото разискване относно:

- доклада на г-н Scicluna, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно годишния доклад на ЕЦБ за 2008 г. (2009/2090(INI)) (A7-0010/2010);

- доклада на г-н Giegold, от името на комисията по икономически и парични въпроси, относно годишния доклад относно еврозоната и публичните финанси за 2009 г. [COM(2009)0527 - 2009/2203(INI)] (A7-0031/2010).

Edward Scicluna, докладчик. – (EN) Г-н председател, последните две години действително бяха изпълнени с най-големите предизвикателства за Европейската централна банка (ЕЦБ) в качеството ѝ на пазител на финансовата и ценовата стабилност от създаването ѝ до днес. Именно в този контекст беше подготвен моят доклад относно годишния доклад на ЕЦБ за 2008 г.

В доклада е поставен акцент върху продължаващата реакция на ЕЦБ на кризата, предложенията за стратегията ѝ за изход, растящите дисбаланси в рамките на еврозоната, реформата на финансовата архитектура на Европейския съюз и, накрая, проблемите, свързани с управлението и отчетността на институцията. Надявам се, че е намерен добър баланс.

Финансовата и икономическата криза доведе до най-големия икономически спад в световен мащаб след 30-те години на 20-и век. След относително благоприятния период на икономически растеж в по-голямата част от Европа икономиките на повечето държави-членки бяха подложени на „стрес-тест“, но не чрез симулиран модел, а в реално време и с болезнено истински последици. Резултатът беше ръст на БВП от едва 0,7% през 2008 г., последван от спад с 4% през 2009 г. Междувременно държавите-членки на Европейския съюз прогнозираха много бавно и неравномерно връщане към състояние на растеж през 2010 г. и 2011 г.

Повечето държави-членки се сблъскват с нарастващ бюджетен дефицит и дълг. Икономическата прогноза на Комисията през есента на 2009 г. предвиждаше бюджетни дефицити в еврозоната в размер средно на 6,4% и държавен дълг в размер средно на 78,2% – стойности, които се очаква на свой ред да се повишат през 2010 г. Може да отнеме дълги години, преди тези стойности, които са резултат от финансовата и икономическата криза, да се върнат на равнищата, наблюдавани преди кризата.

Считам, че действията на ЕЦБ в отговор на кризата са напълно адекватни. Основната задача на ЕЦБ е да поддържа ценова стабилност. Въпреки че когато достигна върховото си ниво от 4% през юни и юли 2008 г.,

инфлацията беше много над горната граница от 2%, която ЕЦБ сама беше определила, темповете на инфлация оттогава намаляват бързо. Също така ЕЦБ постепенно понижаваше лихвените проценти от върховата стойност от 4,25% през юни 2008 г. до настоящото равнище от 1% през май 2009 г. в опит да съживи кредитирането и да даде тласък за съживяване на европейската икономика.

Допълнителната задача на ЕЦБ по време на кризата беше да увеличи създадените от нея възможности за предоставяне на ликвидност чрез използването на специални мерки. Без тази жизненоважна финансова помощ много финансови институции, които държат спестяванията и пенсиите на голяма част от европейските граждани, несъмнено биха рухнали.

Разбира се, може да се предположи, че намаленията на лихвените проценти, предприети от ЕЦБ, не бяха толкова радикални, колкото тези, осъществени от други централни банки, като Федералния резерв на САЩ и централната банка на Обединеното кралство (Bank of England).

По подобен начин, докато осигуряваните от ЕЦБ големи инжекции от налични средства предпазиха много институции от срив, в действителност тази ликвидност не винаги достигаше до клиентите, най-вече в ущърб на малките и средните предприятия, на които се основава икономическото възстановяване. Вместо това много банки използваха ликвидността, за да укрепят своите собствени позиции. Предиизвиквайки оправдано отдръпване на обществото, тя им позволи да осъществят и премиални плащания.

Не мога да не спомена накратко и политическите мерки, които трябва да се вземат в отговор на настоящите фискални дисбаланси, тема, която предиизвиква сериозно обсъждане и изисква своевременни и решителни действия. Аз обаче ще предоставя на моите колеги възможността да доразвият, може би, тази тема.

Както и предишните докладчици, аз считам, че диалогът между Парламента и ЕЦБ е конструктивен и се развива благоприятно. Това е основа, върху която можем да градим в бъдеще. Считам, че Парламентът следва да бъде по-силно ангажиран с назначаването на членовете на Изпълнителния съвет на ЕЦБ, включително следващия председател на ЕЦБ, като следваме прецедента, установен неотдавна с процедурата за назначаването на новия заместник-председател на институцията.

ЕЦБ се отчита пред гражданите на Европа чрез Европейския парламент. Ние трябва да засилим тази отчетност. Преди всичко кризата показва, че пазарите, оставени без контрол, не винаги се самокоригират и че са предразположени към системен риск. Поради тази причина е важно да подпомогнем и завършим пълния набор от реформи на финансовата архитектура на Европейския съюз, и по-конкретно създаването на Европейски съвет за системен риск (ЕССР), надзорен орган, който ще отправя предупреждения на ранен етап относно системни рискове, свързани с дисбаланси на финансовите...

(Председателят отнема думата на оратора)

Sven Giegold, докладчик. – (DE) Г-н председател, докладът, посветен на Годишния доклад относно еврозоната и публичните финанси за 2009 г., беше подготвен през период, когато еврозоната се сблъскваше с огромни предиизвикателства, като този период все още не е приключил.

Икономическата ситуация е източник на сериозна загриженост за гражданите на Европа и за всички нас. В същото време докладът беше приет от комисията по икономически и парични въпроси в дух на конструктивно сътрудничество и с голямо мнозинство. Ще ви представя доклада в този контекст. От една страна, пределно ясно е от съответното решение на Комисията и от препоръките, отправени от Парламента и комисията по икономически и парични въпроси, тук, по време на пленарната сесия, че икономическата ситуация трябва да бъде стабилизирана. От друга страна, кризата, достигнала определена степен на стабилизация, тъй като данните сочат леко възстановяване на ръста, навлиза във втората фаза, характеризираща се с огромни дефицити на държавните бюджети. Това е цената, която трябва да платим, за да излезем от кризата. Посланието на доклада в това отношение е изключително ясно. Трябва да се върнем на пътя, очертан от Пакта за стабилност и растеж, колкото е възможно по-бързо. Не можем да прехвърлим натрупания дълг на нашите деца и внуци.

В доклада обаче много ясно е заявено, че правилата на Пакта за стабилност и растеж не са достатъчни. Не се предвиждат съответните мерки за подобряване на координацията в еврозоната и поради това е важно да намерим решение за дисбалансите, съществуващи в нея, и да задълбочим координирането на бюджетната и фискалната политика.

Онези, които носят отговорност в тази област в еврозоната, сега са изправени пред сериозното предиизвикателство да намерят отговорно решение на тези проблеми. Това означава, че при никакви обстоятелства отделните държави не бива да продължават да отстояват собствените си привилегии спрямо условията на вътрешната си политика. По-конкретно, Комисията, както и държавите-членки от еврозоната, носят огромна отговорност

за предприемането на необходимите мерки в тази ситуация. Бих искал да обобща накратко нашите предложения в това отношение.

На първо място, необходими са ни ефективни инструменти за икономическа координация. Второ, трябва да се сложи край на структурната зависимост на еврозоната от ограничените ресурси. Не можем да си позволим да се върнем отново в рецесия следващия път, когато има повишение на цените на нефта и ресурсите, което вече се случва. Трето, от съществено значение е финансовите пазари да бъдат регулирани ефективно след края на настоящата криза. Понастоящем обаче наблюдаваме как отделни държави-членки гарантират, че дори няма да бъдат направени важни предложения от страна на централните органи на властта като надзорните органи. Четвърто, неприемливо е, че по време на криза като настоящата вниманието не е насочено към целта за социално сближаване, което противоречи на ценностите на Европейския съюз. Вместо това се очаква отделните държави-членки да използват смешни лихвени проценти, за да финансират дълговете си. Това е причината ние да призоваваме в доклада да се прилагат еврооблигации или подобни мерки, за да се помогне на по-слабите държави-членки посредством солидарността. Изключително важно е необходимите промени във фискалната политика да не се правят за сметка на цялостната покупателна способност. Най-простото решение, което ще ни позволи да осъществим истински напредък в тази област, е ефективното сътрудничество в областта на данъците.

Най-накрая Комисията трябва бързо да излезе с предложения за обща консолидирана корпоративна данъчна основа. В доклада се призовава за въвеждане на система за отчитане на корпоративните доходи за всяка отделна държава. Ние искаме да представите съответно предложение. Като цяло принципът на данъчно сътрудничество трябва да има приоритет пред данъчната конкуренция, по-конкретно в контекста на извършената от г-н Monti работа и съживяването на вътрешния пазар. Ние се нуждаем от вашите ефективни предложения, за да не излезем от кризата с още по-големи дългове. Разширеното икономическо сътрудничество между държавите-членки ще ни помогне да гарантираме, че ние не оставяме на нашите деца дългове, а еврозона, в която държавите си сътрудничат една с друга, вместо да бъдат изтощавани вследствие на конкуренцията.

Жан-Клод Трише, *председател на Европейската централна банка*. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, за мен е удоволствие да съм тук с вас по повод на разискването, свързано с решението относно Годишния доклад на Европейската централна банка за 2008 г.

В резултат на парламентарните избори миналата година разискването през настоящата година беше отложено за дълъг период. Това обаче ми дава възможност да коментирам настоящата ситуация в края на разискването.

(FR) Г-н председател, както знаете, Европейската централна банка приветства изключително тесните връзки с Парламента, което, между другото, в голяма степен е извън задълженията, предвидени в Договора. През годините ние изградихме много плодотворен диалог и аз бих казал, че отличните доклади на г-н Scicluna и г-н Giegold, които току-що чухме, са поредното доказателство за това.

Днес в моето изявление аз ще направя кратък преглед на икономическото развитие през изминалата година и мерките на паричната политика, предприети от Европейската централна банка, след което ще се спра на няколко въпроси, повдигнати в предложението за резолюция, като ще кажа и няколко думи относно настоящата ситуация.

(EN) Първо, относно икономическото развитие и паричната политика през миналата година. През 2009 г., както изключително убедително представи ситуацията г-н Scicluna, Европейската централна банка работеше в среда, която бъдещите историци на икономиката вероятно ще определят като най-тежката за развитите икономики след Втората световна война.

След сериозното задълбочаване на финансовата криза през есента на 2008 г. в началото на 2009 г. продължи синхронизираният спад на икономическата активност в целия свят. Приблизително до април миналата година икономическата активност намаляваше месец след месец. През този период търговската марка, която беше от жизненоважно значение за поддържането на доверието, търговската марка на ЕЦБ, беше способността да се вземат бързи и нестандартни решения, които бяха необходими, като в същото време ние продължавахме да се придържаме непоколебимо към основната цел, насочена към поддържането на ценова стабилност в средносрочен план.

Като цяло, нестандартните ни мерки в областта на паричната политика, известни най-общо като засилени мерки на ЕЦБ в подкрепа на кредита, по наше мнение, изпълняват добре своята роля по отношение на икономиката на еврозоната. Те подпомагат функционирането на паричния пазар, допринасят за подобряване на условията за финансиране и позволяват по-интензивен поток от кредити за реалната икономика в сравнение с този, който би бил постигнат единствено чрез намаляване на лихвените проценти. В общи линии банките

преминаваха към значително по-ниските основни лихвени проценти на ЕЦБ при кредитирането на домакинствата и предприятията.

Водещият принцип е, доколкото ситуацията трябва да се нормализира, поддържането на тези мерки за по-дълъг от необходимото период създава риск от промяна на поведението на участниците на финансовия пазар по нежелан за нас начин, а ние не желаем да предизвикваме зависимост.

Ето защо през декември 2009 г. ние започнахме постепенно да премахваме някои от извънредните ни мерки по предоставяне на ликвидност, отчитайки подобряването на финансовите пазари. По-конкретно, намалихме броя, честотата и матуритетата на операциите по дългосрочно рефинансиране. Същевременно поехме ангажмента да продължаваме да оказваме пълна подкрепа на ликвидността на банковата система на еврозоната поне до октомври тази година.

Управителният съвет е на мнение, че настоящото състояние на паричната политика е адекватно и продължаващото устойчиво стабилизиране на инфлационните очаквания е добро предзнаменование за ценовата стабилност в средносрочна перспектива.

Нека сега се върна към някои от проблемите, които изтъквате в резолюцията и които бяха споменати в доклада.

Що се отнася до въпросите на отчетността и прозрачността, ние изключително високо оценяваме постоянния диалог с Европейския парламент и конструктивния дух, в който той се води.

Ето защо аз приветствам нееднократната подкрепа на комисията по икономически и парични въпроси по време на диалога в паричната област, провеждан всяко тримесечие. Мисля, както отново много убедително каза и докладчикът, че ние се отчитаме пред европейските граждани, което означава пред Парламента.

Ние считаме, че ЕЦБ е една от най-прозрачните централни банки в света. Практиката ни да даваме пресконференции всеки месец веднага след заседание на Управителния съвет относно паричната политика остава водеща инициатива, която все още не е подета от основните ни партньори – централни банки. С публикуването на подробния въвеждащ доклад в реално време ние обясняваме политическите решения и обосновката, залегнала в тях.

По време на кризата, както знаете, ние допълнително активизирахме усилията си за комуникация, допринасяйки по този начин за гладкото протичане на реакциите на финансовите пазари с цел изграждане на доверие и полагане на основите на възстановяването.

Вие искахте да разберете и виждането на ЕЦБ относно създаването на клирингова къща за инструменти като суаповете за кредитно неизпълнение (CDSs) в рамките на еврозоната. Бих искал да отбележа, че устойчивостта на пазарите на деноминирани в евро суапове за кредитно неизпълнение има пряко значение за Евросистемата при осъществяването на контрола върху нейната валута и финансовата стабилност в еврозоната.

Клирингът чрез централен контрагент е изключително важен не само за осигуряване на прозрачност, но и за диверсифицирането и разпределянето на рисковете, както и намаляването на стимулите за поемане на прекомерни рискове. Определени финансови инструменти, които бяха въведени за хеджиране, не следва да се използват неправомерно с цел спекулиране. Регулаторните органи следва да могат да осъществяват ефективни разследвания на възможно неправомерно поведение, като на мен ми се струва, че ние в голяма степен действаме в съзвучие със загрижеността на Парламента.

Нека кажа само няколко думи относно перспективата пред Икономическия и паричен съюз в тези трудни времена. Икономическото възстановяване отбелязва напредък, но това не означава, че кризата е свършила. От една страна, ние знаем, че скоростта на възстановяване ще бъде неравномерна, като не можем да изключим временни неуспехи.

От друга страна, ние все още се сблъскваме с редица предизвикателства, свързани с реформата на финансовата ни система. Финансите трябва да играят конструктивна, а не деструктивна роля по отношение на икономиките ни. Лакмусовият тест за конструктивната роля е това, че финансите служат на реалната икономика. За да гарантираме тази роля, ние трябва още повече да подобрим функционирането на финансовите системи.

До този момент огромно внимание беше отделяно на банковия сектор. Ефективните реформи също следва да са насочени много внимателно към небанковите финансови институции и към устройството и функционирането на финансовите пазари. Трябва да създадем механизми и стимули, които да гарантират, че финансите не излизат от контрол по деструктивен начин, какъвто наблюдавахме непосредствено преди кризата.

Трябва да ограничим системните сригове, които водят до икономически трудности за народите на Европа. Създаването на Европейския съвет за системен риск, чиято правна рамка сега се разглежда от Парламента, е част от правилния отговор на това предизвикателство.

Има и други предизвикателства, пред които е изправена европейската икономика, като те са свързани с публичните финанси, както отново беше подчертано от докладчика, и финансовото здраве на държавите.

В рамките на Икономическия и паричен съюз на Европа има ясно разпределение на отговорностите. Във връзка с това разпределение всеки от нас може да разчита на ангажимента, поет от ЕЦБ, да поддържа ценовата стабилност в еврозоната като цяло в средносрочна перспектива.

Въз основа на последните ни прогнози за тази година средната годишна стойност на инфлацията в края на годината, 12 години след въвеждането на еврото, ще бъде 1,95%. Тя съответства на нашето определение за ценова стабилност: малко под, но близо до 2 %.

Ангажираността на ЕЦБ, стратегията на ЕЦБ и нейният опит са последователни. Гладкото функциониране на Икономическия и паричен съюз на Европа не се крепи само на паричния съюз, но и на икономическия съюз. Формиращите политиката органи на национално равнище следва да поддържат стабилни публични финанси и конкурентни икономики.

При настоящите условия, когато Европа е изправена пред кардинални решения, по-важно от всякога е да осъзнаем, че благоденстващият съюз изисква преди всичко решителни действия от всички страни. Паричният съюз в Европа представлява, по мое мнение, много повече от паричното споразумение. Той е съюз на споделената съдба.

(Ораторът добавя на френски и немски език: „Ние споделяме обща съдба.“)

Тази съдба е за наше общо добро и тя е представата на бащите-основатели на Европейския съюз. Паричният съюз не е създаден за удобство. Той е част от общия процес на ускорена интеграция на народите в Европа, който започна след Втората световна война.

Считам, че ние често омаловажаваме значението на постиженията, извоювани от Европа. Ние често твърде прибързано критикуваме нашите институции и процеси. Но те като цяло работят добре, дори и в най-трудните времена. Надявам се, че европейските институции и процеси са запазили своята ефективност по време на финансовата криза.

От тази страна на Атлантическия океан ние избегнахме драматичните събития, които биха могли да предизвикат ново засилване на кризата, започнала в САЩ през септември 2008 г. Именно в настоящите условия аз оценявам ангажимента, поет от държавите-членки от еврозоната по повод последното заседание на Европейския съвет, за предприемане при необходимост на решителни и координирани действия с цел запазване на финансовата стабилност в еврозоната.

Аз бих се възползвал и от присъствието си тук пред Европейския парламент, за да кажа онова, което вече споменах по време на изслушването пред комисията по икономически и парични въпроси в понеделник. Намерението на Управителния съвет на ЕЦБ е да запази минималния кредитен праг в рамката за обезпеченията на равнище на инвестиционния рейтинг (BBB) и след края на 2010 г. Успоредно с това от януари 2011 г. ще въведем таблица на допустимото отклонение при оценяване, което ще допринесе допълнително за защитата на Евросистемата. Аз ще предоставя технически подробности, когато докладвам за решенията на Управителния съвет от следващото заседание на 8 април.

Позволете ми да завърша. Въвеждането на общата валута преди повече от десетилетие представлява най-голямото постижение, по мое мнение, в историята на европейската интеграция до днес – процес, осигурил мир и просперитет в Европа.

Световната финансова криза донесе нови предизвикателства, пред които сме изправени и ние в Европа. Нашият паричен съюз и изключително тесните ни връзки в рамките на единния пазар между всички икономики на държавите-членки на Европейския съюз не позволиха кризата да бъде утежнена от валутни кризи, каквито вече преживяхме в началото на деветдесетте години на миналия век.

Днес Европа е изправена пред нови кардинални решения. Общата ни задача е да продължим да осигуряваме мир и просперитет, да превърнем нашия съюз в още по-привлекателно място за живеене и работа.

За тази цел ние се нуждаем от засилен надзор, както отново беше отбелязано от докладчиците, и от задълбочено сътрудничество. Ние трябва също така да възкресим усещането за обща цел, споделените идеали, които

мотивираща бащите-основатели на Европейския съюз. Тяхното начинание беше далновидно и всичко, което виждаме в днешния свят, потвърждава прозорливостта им.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, преди всичко бих искал да Ви благодаря за възможността да обсъждаме Годишния доклад относно еврозоната за 2009 г. Когато подготвяхме нашия Годишен доклад, ние знаехме, че подобрите проблеми ще са актуални. В последно време обаче те може би станаха в известна степен твърде актуални.

Нека поздравя двамата докладчици – Edward Scicluna и Sven Giegold – за отличните доклади. За да уважа независимостта на Европейската централна банка, аз ще се съсредоточа върху доклада на г-н Giegold, който има изключително съществен принос за настоящото разискване относно икономическата координация и икономическото управление в рамките на еврозоната.

По мое мнение, широката подкрепа на доклада Giegold от страна на комисията по икономически и парични въпроси е истинско доказателство за уместността и балансираността на неговия подход и засегнатите проблеми. Аз съм напълно съгласен с г-н Трише, че еврото не е само технически паричен въпрос, но е по-скоро най-съществен политически проект на Европейския съюз, който трябва да се защитава и развива в европейски дух, най-малкото днес и утре, тъй като Европейският съвет се събира в един изключително критичен момент.

От 1999 г. еврозоната е в голяма степен зона на икономическа стабилност. Тя защитава нашите граждани от икономическите сътресения. От края на 2008 г. обаче еврозоната е под тежките удари на световната финансова криза. Независимо от политиките за икономическо възстановяване и значителното фискално стимулиране, финансовите пазари продължават да отбелязват колебания и степента на несигурност остава изключително висока. Наблюдаваните в последно време колебания на пазара подлагат на сериозен тест финансовата стабилност и икономическото управление в еврозоната, особено във връзка с положението в Гърция.

Бих искал да отбележа, че Гърция понастоящем е на път да постигне целта си за намаляване на дефицита с 4% през тази година в резултат на смелите и убедителни мерки, които по-рано през този месец гръцкият парламент реши да предприеме и които вече са в сила. Този момент действително може да се окаже повратна точка във фискалната история и икономическото развитие на Гърция.

От друга страна обаче, нито Гърция, нито еврозоната са оставили зад гърба си трудностите, тъй като все още съществуват опасения относно финансовата стабилност в еврозоната. Ето защо Комисията настоятелно насърча държавите-членки от еврозоната да вземат политическо решение относно механизъм за гарантиране на финансовата стабилност в еврозоната като цяло – механизъм, който при необходимост ще се активизира бързо в съответствие с Договора и клаузата за гарантиране на ликвидността и без възможност за автоматично задействане, предвидена в него.

Що се отнася до нас, аз мога да ви уверя, че Комисията е готова да задейства такава рамка за координирано и условно подпомагане, което може да се използва, ако е необходимо и е поискано. Ние работим активно и в тясно сътрудничество с всички държави-членки от еврозоната и ЕЦБ, за да стигнем до решение тази седмица във връзка с Европейския съвет.

Освен непосредственото управление на кризата обаче ние трябва да проучим как в бъдеще могат да се избегнат подобни ситуации, така че случаи като този с Гърция никога да не се повтарят. Гръцката криза показва необходимостта от засилено икономическо управление. Това вече беше осъзнато, като с Договора от Лисабон беше положено правното основание. Ето защо понастоящем ние подготвяме предложения за прилагане на член 136 от Договора от Лисабон, като в идните седмици Комисията ще направи предложение за подобряване на координацията на икономическата политика и засилен надзор върху държавите.

Подобно на Вас, г-н Giegold, в параграф 28 ние изразяваме съжаление относно липсата на обвързващи ангажименти между правителствата за налагане на координация в еврозоната. Поради това е необходим интегриран и далновиден подход, насочен към политически действия, и ясна оперативна рамка. Първата и най-важна задача беше да предотвратим неустойчивите бюджетни дефицити и затова трябва по-добре да наблюдаваме средносрочните бюджетни политики на държавите-членки от еврозоната. Необходими са ни по-подробни и по-строги препоръки към държавите-членки за предприемане на корективни мерки. Аз разчитам и на вашата подкрепа в това отношение.

Ние можем и по-добре да използваме съществуващите инструменти. Възможно е Съветът да отправи препоръки към дадена държава-членка, чиято икономическа политика застрашава правилното функциониране на Икономическия и паричен съюз. В миналото това е било прилагано, вероятно твърде рядко. Съгласно член 21 от новия Договор от Лисабон Комисията може да отправя подобни своевременни предупреждения директно

на държава-членка. Ние трябва да направим това, за да помогнем на държавите-членки да се справят с възникващите икономически проблеми на много по-ранен етап.

Тъй като изглежда навлизам в допълнителното време, ще продължа с темата за макроикономическите дисбаланси в заключителните си думи. Това е вторият основен елемент от засиленото икономическо управление. Като цяло аз споделям вижданията на докладчика в това отношение.

Накрая искам да кажа, че финансовата криза категорично показва, че продължителният икономически растеж от миналите десетилетия не може да се приема за даденост. Днес най-лошото е може би зад гърба ни. Икономическото възстановяване напредва, но все още е крехко и не е самовъзпроизвеждащо се. Безработицата все още не се променя в положителна посока. Същото се отнася и за консолидирането на публичните финанси, което е предпоставка за устойчив растеж. Независимо от това колко важен беше фискалният стимул за икономическото възстановяване, двете години в криза заличиха над 20 години на консолидиране на публичните финанси.

Тези заплахи ще хвърлят сянка върху икономическия ландшафт през идните години. Ние трябва да положим максимални усилия, за да отстраним заплахите и възстановим растежа. Ето защо наистина не е време за обичайната практика. Вместо това е време за промяна в посока едновременно насърчаване на устойчив растеж и създаване на работни места.

Sophie Auconie, *от името на групата PPE.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, нека първо поздравя и благодаря на докладчика г-н Giegold, който представи доклад с високо качество и показва готовност да изслуша докладчиците от другите групи.

Докладът, който представлява отговорът на Европейския парламент на Годишния доклад на Европейската комисия относно еврозоната и публичните финанси, е богат на анализи и предложения. Разбира се, той в голяма степен е белязан от голямото събитие на 2009 г. – икономическата и финансовата криза, която несъмнено е най-сериозната криза, която Европейският съюз е преживявал след създаването си.

Аз извлякох две основни поуки от настоящата криза. От една страна, Икономическият и паричен съюз показва колко е полезен. Еврото – стабилната обща валута, изигра ролята на истински паричен шит. Принадлежността към еврозоната позволи на повече държави да избегнат обезценяване на националната валута, което допълнително би задълбочило последствията от кризата. Ето защо еврозоната става по-привлекателна, както показва и случаят с Исландия.

Освен това активната и гъвкава парична политика, провеждана от ЕЦБ, която увеличи вливането на ликвидни средства в кредитните институции, играе значителна роля за поддържането на платежоспособността на европейските банки.

В такъв случай първата поука е, че макар и често да казваме, че Европа е изградена върху кризи, настоящата криза показва, че икономиката на Европа е едновременно ефективна и необходима.

Оттук следва и втората поука, състояща се в това, че ние следва да засилим икономическото управление в Европа. Днес единствената истинска европейска политика е паричната политика. Координирането на бюджетните политики е ограничено. Еврозоната обаче, чието предназначение е да интегрира всички държави-членки на Европейския съюз, както отново беше споменато в доклада, трябва да установи ефективно управление във всяка област на икономическата политика.

Управлението трябва да започне с макроикономическо и финансово наблюдение – въпрос, по който ние вече работим в Европейския парламент. То трябва да се осъществява в рамките на Пакта за стабилност и растеж като действителен инструмент за фискално координиране. В сегашните условия на криза значителният спад на приходите, мерките за данъчно стимулиране, предприети в рамките на плана за възстановяване и функционирането на икономическите стабилизатори, доведоха до влошаване на бюджетните салда на държавите-членки.

Намаляването на държавния дълг си остава основен ангажимент, тъй като той засяга бъдещето на нашите деца. Нека бъдем непреклонни, но и изобретателни. Нека обмислим новата европейска фискална политика, нека обмислим въпроса за еврооблигациите и нека бъдем смели при осъществяването на европейското икономическо управление.

Liem Hoang Ngoc, *от името на групата S&D.* – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, докладът на г-н Giegold е особено важен предвид настоящото макроикономическо разискване. Той е още по-актуален, имайки предвид факта, че авторът му е член на Парламента от Германия, който иска да привлече вниманието на

европейците към влиянието, което ще окажат деформациите върху държавите от еврозоната, вследствие на германската стратегия за намаляване на разходите за труд в системата с единна валута.

Правителството на Германия всъщност се кани да въвлече еврозоната и целия Европейски съюз в обща дефлация на заплатите с разрушителни макроикономически последици. Особено предвид отсъствието на последователни структурни фондове и на достатъчно бюджетни ресурси, както и невъзможността да се проведе девалвация, държавите-членки, чиито текущи сметки са с дефицит, са осъдени, за да устоят, да орежат заплатите и да намалят периметъра на системите си за социална сигурност.

Резултатът, на първо място, е забавяне на вътрешното търсене, което след второто тримесечие на 2008 г. доведе до отрицателен растеж, като това се случи дори преди началото на кризата на ликвидността. На второ място, ние виждаме увеличаване на частния дълг на домакинствата със скромни доходи и средства, чиято покупателна способност е в застои. Техният дълг за придобиване на жилище беше подхранван от целия дерегулиран финансов механизъм в Испания, Обединеното кралство и Ирландия с всички пагубни последици, които наблюдавахме по време на ипотечната криза.

Госпожи и господа, от разискванията в комисията се вижда, че значителен брой членове на Парламента вероятно забравят поуки от кризата. Тя все още далеч не е приключила. Настоящото възстановяване е дори по-крехко предвид факта, че в Европа продължава дефлацията на заплатите и Комисията, както и председателят на Еврогрупата и председателят на Европейската централна банка, когото изслушахме в понеделник, призовават държавите-членки преждевременно да приемат политики за излизане от кризата, които са съпоставими с действителните планове за строги икономии.

Тези политики рискуват да задушат растежа още в зародиш, когато той едва започва да се връща към положителни стойности, въпреки че темповете, с които нараства натоварването на производствените мощности, остават ниски. Тези политики няма да успеят да намалят дефицитите в Гърция, Испания и другите държави, защото очакваните данъчни приходи също няма да се реализират. Те ще доведат до влошаване на безработицата и засилване на социалното напрежение.

Заслугата на доклада Giegold е, че той насочва вниманието към някои от тези макроикономически дисбаланси. За съжаление, окончателният вариант с измененията, внесени от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) и групата на Алианса на либералите и демократите за Европа, не осъжда дефлацията на заплатите. Като цяло обаче разискването, предизвикано от г-н Giegold, може да бъде полезно във време, когато неолибералната догма, подложена на съмнения от кризата, се завърне в Парламента, в Съвета и в Комисията.

Ramon Tremosa i Balcells, *от името на групата ALDE*. – (ES) Г-н председател, искам преди всичко да поздравя докладчиците – г-н Scicluna, който знае много за централните банки, и г-н Giegold. Ние проведохме дълги обсъждания с тях и накрая постигнахме съгласие по много компромисни изменения.

Днес бих искал да говоря за еврото. Искам да изтъкна пред всички ви, че аз съм отскоро в политиката – до преди девет месеца аз преподавах макроикономика в Университета на Барселона. През есента на 2008 г. моето семейство и аз живеехме в Лондон по причини, свързани с учебната дейност, и аз бях пряк свидетел на внезапното обезценяване на британската лира с 30% в течение на няколко седмици. Изведнъж всички мои колеги англичани станаха по-бедни, а днес лирата все още не се е възстановила напълно. В светлината на обезценяването на британската лира аз дори не искам и да си представя каква би била стойността на песетата днес, ако все още я имахме в портфейлите си.

Тези две години на жестока световна икономическа криза показаха, че еврото остава твърдо на равнище, осигуряващо стабилност. Всъщност то е единствената по-голяма западна валута, която не е направила притежателите си по-бедни.

Евротото беше сигурен пристан срещу силните вълни на световните финансови бури, ако бих могъл да използвам емоционалния израз на британския финансист Дейвид Марш. Убеден евроскептик в продължение на много години, преди 12 месеца този уважаван икономист в областта на публичните финанси публикува книга, възхваляваща еврото и признаваща неговия успех като бъдеща световна валута.

Евротото не е в криза днес – фискалните кризи в някои държави-членки са тези, които предизвикват затруднения за общата валута. Евротото е блестящият пример за паричния съюз, който бива изучаван и от който се възхищава икономическият елит в Китай, Индия, Бразилия и Русия. Евротото не създава никакъв риск за икономиките на средиземноморските държави. То е възможност за техните икономики да се интегрират трайно в добрите, реформирани и модерни практики на държавите от Централна Европа.

Докладът, който е предмет на разискването днес, съдържа сериозна критика на практиката на държавна интервенция по отношение на китайската валута. Изкуственото й обезценяване допринесе за създаването на огромни глобални дисбаланси, които са една от причините за настоящата криза.

Ние в еврозоната не бива да налагаме наказания на държавите, които изнасят най-много. Историята на финансовите кризи ни показва, че след като е постигната финансова жизненост, икономическото възстановяване върви ръка за ръка с износа.

Вярно е, че потреблението в Германия трябва да се възроди и тя трябва да работи по-активно като двигател на европейския икономически растеж. Въпреки това при никакви обстоятелства не бива да отслабва експортната й мощ. Аз съм член на Парламента, либерал от Каталония, и моят регион, чийто дял в износа на Испания е 28%, има и много висок дял на износа си в brutния вътрешен продукт – почти 30%. Онези, които се справят най-добре, не бива да се наказват.

В заключение, еврото сега е завоювало огромен престиж в целия свят, но трябва да се положат малко повече усилия в посока прозрачност. Г-н Трише, стенографските записи от разискванията на Европейската централна банка следва да се публикуват, каквато е практиката в САЩ, Япония и Швеция.

Philippe Lamberts, *от името на групата Verts/ALE*. – (EN) Г-н председател, тъй като искам членът на Комисията Рен да ме разбере ясно и недвусмислено, ще говоря на английски.

Бих искал отгук, където сме днес, да погледна в бъдещето. Къде сме ние? Имаме огромни и неустойчиви държавни дефицити и не забравяйте, че зелените не подкрепят този вид дефицити.

Второ, не можем да пренебрегнем факта, че вече имаме огромни и задълбочаващи се социални неравенства. 16% от европейците под чертата на бедността не е малко число; 40% безработни млади испанци под 25 години не е малко число, като аз бих могъл да продължа с данните.

Освен това сме изправени пред проблема с изменението на климата и недостига на ресурси, като всичко това означава, че са необходими инвестиции в инфраструктурата, образованието, научноизследователската дейност, иновациите и т.н.

Така че ние считаме, че действително следва да сменим механизма на действие.

Херман ван Ромпфой каза след срещата на върха през февруари, че координацията на макроикономическата политика трябва значително да се засили и подобри. Разбира се. Какво означава това? То означава, разбира се, че от гледна точка на бюджетните разходи ние трябва да осъществяваме повече партньорски проверки, по-строг контрол *ex ante*. В Гърция 4% от БВП отиват за военни разходи. Те имат военновъздушни сили, съизмерими с немските военновъздушни сили Луфтвафе. Питам, как се получи това? Това е толкова малка държава, а се въоръжава с всички сили.

Ако обаче само надникнем в разходната част, няма да видим успехи. Ние трябва да се вгледаме, и то внимателно, в координирането на данъчните ни приходи, защото какво е необходимо да направим? Трябва да възстановим равновесието на данъчните приходи чрез преориентиране от приходите от труд към други форми, включително капиталови приходи. Трябва да гарантираме, че имаме ефективен корпоративен принос, ефективен, а не само на хартия, като това означава обща консолидирана корпоративна данъчна основа (ОККДО), отчетане за всяка отделна държава и т.н.

Необходимо е да въведем данък върху финансовите операции; трябва да въведем и „въглеродния данък“, за да предизвикаме промяна на поведението и да осигурим приходи. Но не можем да го направим, като просто помолим държавите да координират политиките си. Необходима ни е по-добра интеграция. Ако не направим това, правителствата ни ще се окажат неспособни да съгласуват необходимостта от балансиране на бюджетите и да посрещнат социалните и инвестиционните потребности.

Ето защо аз считам, че Европа сега е в критично положение. Изборът е между по-висока степен на интеграция, не просто координация, и упадък. Поуката, която си направих от Копенхаген, е не само, че изпуснахме възможността за споразумение относно климата. Тя е, че Европа доказва, че предразположена към неудачи, ако е разединена. Ние отделяме твърде много време за координиране и твърде малко – за съвместни действия. Ето защо това ще бъде нашият принос за настоящото разискване.

Kay Swinburne, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, аз съм от държава-членка, която не е част от еврозоната, затова не съм сигурна, че мнението ми ще има същата тежест като мненията на колегите

ми в днешното разискване. Понастоящем много хора твърдят, че проблемите на еврозоната следва да се решават от самите членове на еврозоната.

Еврот обаче не се намира в изолация. То е на световния пазар и изпитва влиянието на световната финансова и икономическа криза точно както и валутите извън еврозоната. Начинът, по който управляваме финансите на нашите държави в добри времена, изцяло влияе върху начина, по който можем да реагираме и да се възстановяваме днес. Както посочиха редица оратори, има причина, поради която Германия е с много по-различен държавен дефицит от Гърция. Въпреки че те са обединени от общата валута, нагласите по отношение на спестяването и харченето значително се различават. Присъединяването към паричния съюз не обедини напълно различните култури и традиции на фискалната политика.

От гледна точка на Обединеното кралство може много да се говори за различията във фискалната политика. Ние също раздувахме публичните си разходи, харчихме много през добрите години, вземахме назаем все повече средства, за да трупаме дългове, които не можехме дори да признаем, когато изглеждаше, че добрите времена са си отишли завинаги, и създадохме култура, при която дори един предполагаемо уважаван икономист от Обединеното кралство застана миналата седмица пред една от комисиите ни и заяви, че правителствата могат с магическа пръчка да печатат пари.

Като правило парите, които финансират публичния сектор, не се появяват с магическа пръчка. Те идват от данъците, плащани от частния сектор. Германия осъзнава това. Политиките ѝ през последните години бяха насочени към използването на държавни средства и стимули за подпомагане на частния сектор. Затова тя сега е в силна позиция за възстановяване. В крайна сметка публичният сектор е свършил работата си в кризата. Той спаси банките и направи необходимата крачка, когато частният сектор претърпя крах. Сега е ред на частния сектор да напълни отново хазната.

Непривлекателната страна на мерките за строги икономии, които ще оставят работещите в публичния сектор без работа, трябва да се обърне в положителна посока по отношение на нововъзникналите на пазара дружества, които ще се възползват от предимствата на предприемаческия дух чрез намаляване на първоначалните разходи за учредяване на предприятия, така че те да създадат печеливш частен сектор, необходим, за да изведе държавите ни от затрудненото положение, в което се намираме сега. Всички държави, които са водили неустойчиви икономически политики през последните няколко години, включително моята, следва да осъзнаят, че промяната е наложителна и неизбежна.

Jürgen Klute, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз искам да се възползвам от възможността отново да насочим поглед към положението в Гърция, защото считам, че кризата там ни позволява да вникнем в политическото състояние на еврозоната. На първо място обаче, бих искал да коментирам призива на германския канцлер г-жа Меркел за изключване на Гърция от еврозоната, ако е необходимо.

Моята група, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица, счита, че този призив е напълно абсурден. От една страна, ние говорим за общност с обща съдба. Ако наистина мислим така, не можем, от друга страна, да призоваваме за изключване на държава-членка по време на първата голяма или умерено голяма криза, с която се сблъскваме. Това е нелепо! По-важното е, че това ще бъде признание за провал, което би се равнявало на раболепие спрямо финансовия сектор.

Финансовият сектор безсрамно си позволи поради кризата да бъде финансиран от данъкоплатците, а сега искат от нас да откажем такава помощ на Гърция. Ще бъде трудно да обясним на пенсионерите и работниците в Гърция, както и в другите засегнати държави – според медиите Португалия е следващата държава, обект на засилен контрол – защо от тях се иска да плащат, след като вече подпомогнаха банките с данъците си. Ако поемем по този път, това ще се равнява на крах на проекта за Европейския съюз.

Независимо от оправданата критика към Гърция, а гръцките депутати ще осъзнаят, че в страната им трябва да се свърши много работа, кризата в никакъв случай не е отговорност единствено на Гърция. Аз бих посочил само, че повечето решения, засягащи финансовата политика в еврозоната, бяха предоставени за решаване на Европейската централна банка. Еврот не може да реши въпроса за различните равнища на производителност в отделните икономики. Основните държави износителки като Германия поставят гръцката икономическа политика на колене. Ето защо това също представлява криза в икономическата и конкурентната политика на Европейския съюз.

Поради тези причини ние призоваваме за вдигане на забраната за финансово подпомагане на държавите-членки от Европейския съюз. Тези от тях, които са част от еврозоната, следва да направят деноминирани в евро заеми достъпни, Европейската централна банка следва да изкупи дълговете по същия начин, по който го

направи Федералната служба в САЩ, а суаповете за кредитно неизпълнение следва да се забранят. Това са нещата, за които призоваваме.

(Председателят отнема думата на оратора)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н SCHMITT

Заместник-председател

Nikolaos Salavrakos, от името на групата EFD. – (EL) Г-н председател, 25 март е рождената дата на Европа и на Гърция. Европейският съюз е роден на 25 март 1957 г. съгласно Договора от Рим. Гърция е родена на 25 март 1821 г.

Днес на рождения си ден Европа и Гърция са подложени на тест, Европа – на теста за сближаване, а Гърция – на теста за икономиката си. Всеки в Парламента знае, че от 15 държави в еврозоната 6 имат големи държавни дългове и финансови дефицити. Всеки в Парламента знае, че всички 30 държави, които членуват в ОИСР, имат дълг от над 100% от БВП, който е 30% по-висок спрямо 2008 г. Дори Съединените американски щати се опитват в условията на настоящата огромна икономическа криза, в която се намираме, да решават проблемите си основно чрез печатане на пари.

Знаем също, че Гърция е въвела сурови мерки за ограничаване на разходите в степен, която изтощава гражданите ѝ. Много хора ще кажат, че Гърция заслужава това и трябва да плати за грешките си. Да, някои хора трябва да бъдат призовани да отговорят за това. Ние обаче не трябва да забравяме, че Гърция внася от другите европейски държави, особено от Германия, продукти, които са с 15 млрд. евро повече от тези, които изнася.

Ето защо аз искам лидерите на Европейския съюз да имат предвид, че решаването на проблема със спекулациите ще повлияе върху геополитическата ситуация в по-широк аспект.

Председател. – Благодаря Ви, господине. Времето Ви изтече. С цялото си уважение Ви моля да спазвате определеното за изказвания време.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, аз бих искал да повдигна процедурен въпрос. Членовете на Парламента искат да гласуват по разисквания въпрос по-късно и ние ще бъдем сериозно затруднени, ако не спазваме времето за изказвания.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-н председател, г-н Трише, на първо място, аз искам да Ви поздравя за всичко, което сте постигнали през последните години. В същото време обаче Вие вероятно съзнавате, че стотици милиони хора със затаен дъх следят събитията, защото са загрижени за еврото, нещо което не очаквахме да видим в това поколение.

Първо, ние сме загрижени какво ще стане с шестмесечните и годишните операции по рефинансиране и дали успешно ще се оттеглят от прилагането на пакета от извънредни мерки по отношение на ликвидността. Само онези, които имат мазохистични наклонности, когато става дума за финансова политика, биха пропуснали да Ви пожелаят късмет в това отношение. Инфлацията обаче също е причина за опасения и Вие осъществявате добър напредък в тази област. Като австриец аз бих се обявил против нападките срещу Германия, които чухмек тук. Всички следва да осъзнаят, че Германия в голяма степен беше източник на стабилност в миналото. Сега не следва тя да бъде наказана, защото е постигнала по-добри резултати в много области в сравнение с други държави. Не е възможно да демонстрираме солидарност с хора, които са отговорни за безтопанственост, прехосничество и прекомерни административни мерки.

Burkhard Balz (PPE). – (DE) Г-н председател, като докладчик в сянка от групата на Европейската народна партия (Християндемократи) относно годишния доклад на Европейската централна банка за 2008 г. аз съм много щастлив, че пред нас стои този доклад. В резултат на тясното и ефективно сътрудничество с докладчика г-н Scicluna и преди всичко с г-н Tremosa от групата на Алианса на либералите и демократите за Европа аз считам, че ние подготвихме едно много балансирано становище относно годишния доклад на ЕЦБ за 2008 г. Г-н Трише и г-н Рен бяха на същото мнение.

Считам, че ЕЦБ беше изправена пред особено трудни задачи през 2008 г., която беше първата година на кризата. Имайки предвид тези предизвикателства, по мое мнение, ЕЦБ действа ефективно и преди всичко много разумно. Докладът на г-н Scicluna отразява този подход. Положението на ЕЦБ обаче не е лесно и това по всяка вероятност няма да се промени в близко бъдеще. От една страна, ние сме много далеч от края на кризата и, от друга страна, планираните регулаторни мерки представляват нови предизвикателства и проблеми

за ЕЦБ. Важно е банката да продължава да гарантира стабилността на еврозоната през идните месеци и години. Като танкер в бурно море ЕЦБ трябва да държи правилния курс.

От друга страна, г-н Трише, аз вече споменах това по време на предпоследното обсъждане на паричната политика – независимостта на Европейската централна банка трябва да се поддържа, особено предвид бъдещото ѝ включване в Европейски съвет за системен риск. Това е от първостепенно значение, защото Вие като председател, както и другите членове на ЕЦБ, ще бъдете сериозно ангажирани с тази задача. Това следва да е важен критерий за бъдещи оценки на другите мерки, предприети от централната банка. От съществено значение е да имаме предвид това, когато разглеждаме другите доклади през следващите няколко години.

Gianni Pittella (S&D). – (IT) Г-н председател, г-н Трише, г-н член на Комисията, госпожи и господа, кралят е гол! Сериозността на положението беше описана точно. Сега е полезно да се концентрираме върху лечението и първата стъпка може да бъде единствено европейското икономическо управление, без което икономическата система няма да се развива и дългът ще стане още по-неустойчив.

Трябва да подкрепяме и подпомагаме Гърция и трябва да бъде избегнат възможният ефект на доминото в онези европейски държави, чиито икономики се характеризират с ниско равнище на конкурентоспособност и високо равнище на дълг. Истинското европейско управление трябва да гарантира три цели: 1) политика на растеж; 2) финансови инструменти, подходящи за поддържането на растежа; и 3) политика за управление на извънредни ситуации.

Тази сутрин аз чух много речи, възхваляващи достойнствата на еврото. Много добре, аз очевидно съм съгласен с това, но защо не разглеждаме еврото като валута, която ни спасява не само от инфлацията, но посредством малък разумен и гарантиран дълг ни осигурява и по-голяма ликвидност за стартиране на голяма европейска инвестиционна програма чрез емитиране на еврооблигации? Що се отнася до управлението на извънредните ситуации, аз съм съгласен с идеята за създаване на Европейски валутен фонд, което ще бъде едно разумно решение.

Госпожи и господа, това, което искам да кажа в заключение, и то категорично, е, че на този етап няма полза от протакане, бездействие, изчакване дългата нощ да свърши. Ние нямаме полза от „Европа на дон Абондио“. Ако Европа не покаже решимост днес, кога ще стане това?

Sharon Bowles (ALDE). – (EN) Г-н председател, ние имаме натоварена седмичка в комисията с председателя на ЕЦБ, председателя на Еврогрупата и номинирания за заместник-председател на ЕЦБ. Ние всички сме съгласни, че по-строгий надзор на държавите-членки, наред с точната статистика, която ще позволи намеса на ранен етап, представляват основно изискване.

Работата в тази област вече започна, включително възлагане на правомощия за одит на Евростат, като комисията няма търпение да утвърди по-голямата си роля за подпомагането на този процес.

Има обаче показатели извън Пакта за стабилност и растеж, на които също следва да се обърне внимание. Една възможност е по-голямата фискална координация, свързана с макроикономическата стабилност. Но вече сме я изпробвали. Спомнете си врявата, която се вдигна през 2001 г. във връзка с предупреждението на Екофин, отправено към Ирландия по време на бюджетен излишък. Така че ние си знаем урока: дисциплината по време на излишък следва да се налага дори по-твърдо, вместо да се провежда политика, ограничаваща дефицита. И точно както се случва на финансовите пазари, липсата на дисциплина води до криза.

Що се отнася до дисбалансиите между държавите-членки, вниманието следва да се насочи към загубата на конкурентоспособност, която върви заедно с протакането на мерките, свързани с единния пазар, и несправянето със структурните реформи, включително в областта на пенсиите. Това също не води непременно до дефицит.

И накрая, както каза г-н Scicluna, предоставянето на ликвидност беше ценен инструмент по време на кризата, но тези средства не достигнаха до реалната икономика. Често те бяха просто реинвестирани в активи, носещи по-високи лихви. И аз смея да кажа, че някои от тях дори бяха пуснати повторно в обращение при репо-сделките на ЕЦБ. Без съмнение в някои кръгове тази дейност се разглежда дори като заслужаваща поощрение. Затова питам: следва ли действително да се вслушваме в апела на такива банки за определяне на нови дати за изпълнение на изискванията по отношение на капиталовата адекватност?

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Г-н председател, първо искам да посоча, че това е важен доклад, който представлява добър компромис за намаляване на напрежението в Европейския парламент. Той очертава елементите на социалното сближаване, които не присъстват в подобни разисквания в Европейския парламент. Ние бихме искали той да бъде и знак за важен повратен момент в политиката на Европейския съюз като цяло.

Разбира се, това се отнася за 2009 г., докато през 2010 г. се случват важни събития, които, разбира се, засягат моята страна, Гърция. Би могло да се заключи, че освен от паричен съюз, ние се нуждаем и от икономически и политически съюз, както казаха много оратори. Еврото следва да е съпътствано от показател за минимална социална сигурност с оглед на социалното сближаване.

Това става ясно от различните мнения, изказани в Гърция, голяма част от които – неверни. Например не мога да не подчертая факта, че производителността в Гърция не беше много по-ниска от средната за 27-те членки на Европейския съюз. Това става ясно от статистиката на Евростат: тя беше около 90% през 2007 г. и 2008 г.

Увеличаването на бюджетния дефицит и държавния дълг в Гърция през последните две-три години е резултат от спада на приходите, намаляването на приходите от чужбина, като туризма и превоза на товари, поради кризата, както и увеличаването на публичните разходи. Разбира се, има големи загуби, но и много нови хора са наемани на работа в публичния сектор под различни форми.

Разбира се, всичко това трябва да се промени; също така трябва да настояваме за показателя за социална сигурност и да не се задоволяваме с общия призив да не се прави нищо, което би се отразило прекомерно на приходите. Разходите и въоръжаването трябва да бъдат контролирани, както и всички показатели, които бележат значително увеличение през последните две години, но най-вече приходите, които в еднаква степен са намалели значително. Доходите на големи слоеве от населението, които са на прага на бедността, не трябва да падат.

Очевидно има въпроси, които се отнасят и до срещата на върха, която тече в момента тук в Брюксел. Докладът Giegold обаче освен всичко друго трябва да сигнализира и за по-мощни промени, както и за включването на тези позиции в Пакта за стабилност. Преди всичко ние не трябва да прибягваме до прилагането на неприемливата политика на Европейския валутен фонд, който освен всичко друго също страда от липса на жизненост.

(Ръкопляскания)

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Г-н председател, г-н Рен и г-н Трише имаха достатъчно основания да говорят за днешната ситуация. Гръцката позиция в еврозоната е много нестабилна и доколкото разбирам, отговорът се крие в Международния валутен фонд (МВФ). В последно време МВФ е правилната организация, която може да помогне на Гърция да излезе от кризата. Ако това не помогне, тогава трябва да бъдем решителни и да разплетем Гордиевия възел. Държавите, които не играят по правилата на еврозоната, трябва да напуснат играта.

Г-н председател, нека се опитаме да се поучим от тази ситуация. Когато се присъедини към еврозоната, Гърция беше непредсказуема, както оракулът от Делфи. Данните, които тя предостави, бяха неясни и ненадеждни. Не е правилно гръцкото правителство да продължи да настоява другите държави в еврозоната да предоставят решението, защото се твърди, че те са отчасти отговорни за сегашната криза в Гърция. Това преобръща света с главата надолу. Всеки, който подава неверни данни, не може да обвинява другите. Следователно позволете ми да задам на г-н Трише и г-н Рен един конкретен въпрос: бяхте ли наясно с факта, че данните, представени от Гърция при присъединяването ѝ към еврозоната, са неточни и непълни? Ако не, не следваше ли да знаете това? Надявам се, че можете да ми дадете честен отговор на този въпрос.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, в началото искам да отправя най-добри пожелания на моите сънародници по случай 25 март.

Капиталистическата криза доведе до нарастващо влошаване на жизнения стандарт на работниците. В същото време тя даде на капитала възможност да осъществи напредък в прилагането на варианти на политика, насочена срещу работниците. Чрез държавен терор над работниците плутокрацията започна истинска война срещу основните права на възнаграждение и социални права в опит да увеличи печалбата на капитала.

Основният стълб на политиката, насочена срещу обикновените хора, прилагана от Европейския съюз и правителствата на държавите-членки, е Европейската централна банка. Това е сурова политика, упражнявана единствено въз основа на критерия за рентабилността на капитала. Постоянните призови от основаването на банката заплатите да бъдат намалени, а капиталистическото реструктуриране – ускорено, намериха плодотворна почва в капиталистическата криза.

Европейската централна банка действаше като буржоазен помощник на плутокрацията в прехвърлянето на тежестта на кризата върху раменете на работниците. Тя отпусна над 1 трилион евро на банките и монополните групи. Днес обаче тя призовава работниците да плащат загубите и да възстановяват тези пари.

Ето защо антиимпериалистическата борба трябва да ускорена, борбата за излизане от Европейския съюз, борбата за властта на народа и икономиката на народа, борбата за социализъм.

Godfrey Bloom (EFD). – (EN) Г-н председател, слушайте за успеха на еврото, имах чувството, че досега съм живял в някаква паралелна вселена. Хайде да се приземим поне малко, искате ли?

Общата безработица, както и безработицата сред младите хора на Пиренейския полуостров и в много други държави от еврозоната е хронична. От години тя е 30–40%. Няма нищо общо с кризата като цяло. Пълна катастрофа. БВП на глава от населението в САЩ превишава многократно този на Европейския съюз. БВП в държавите от Азиатско-тихоокеанския регион е много по-голям от този в Европейския съюз.

Не, еврото изобщо не е успех. То вече търпи провал. Вече се срина пред очите ни. Само погледнете някои основни икономически показатели. Няма кредитор от последна инстанция, което е причината за кризата в Гърция, а се задава и криза в Португалия. Няма кредитор. Това е недопустимо по принцип, както и предвид валутното управление, независимо дали това е оптималната валутна зона, или не.

Няма координирана фискална политика, така че еврото е обречено на провал и се срина пред очите ни.

Нека напомня на всички тук нещо друго, ако ми позволите. Има два вида хора: създатели на блага, това са хората, които работят в частния сектор и създават блага, и такива, които изразходват благата – политици и бюрократи, като такива сме твърде много. Прекалено много. Ние сме търтеи за икономиката и докато тези валутни зони не започнат да съкращават разходите в публичния сектор, ще става все по-лошо и по-лошо.

Corneliu Vadim Tudor (NI). – (RO) Мафията е основната причина за кризата. Ще ви дам няколко примера от моята страна, Румъния. Повярявайте ми, като писател и историк, който издава вестник и седмично списание, аз знам много добре за какво говоря.

От 1990 г. насам приблизително 6 000 дружества, оценени на стойност 700 млрд. евро, са били приватизирани чрез измама. За съжаление, само 7 млрд. евро, или 1% от тази сума, са били получени до момента. В много случаи дори не става въпрос за приватизация, а за прехвърляне на активи, притежание на румънската държава, към други държави, с други думи, национализация. Това вече не е пазарна икономика, това е икономиката на джунглата.

Тази ситуация се повтаря в няколко балкански държави, където местната мафия се съюзява с международната мафия и формира организиран престъпен картел. Точно както преди 100 години, Балканският полуостров представлява барутен погреб. Пламъкът на социалния протест може бързо да се разпространи от Гърция към другите държави в региона.

Докато през 20-и век говорехме за износ на революция, през 21-ви век можем да говорим за износ на банкрут. Гладът е най-силният избиращелен фактор в историята. Ние трябва да пренасочим вниманието си от борбата срещу корупцията, която е абстрактно понятие, към борбата срещу корумпираните.

Настроенията сред населението стават все по-мрачни и ако не успеем да сложим край на измамите в нашите държави, чудесният проект, какъвто е Европейският съюз, ще се срина като пясъчен замък.

И все пак, има една надежда за спасение: необходими са радикални решения в настоящата ситуация, тъй като се намираме на исторически кръстопът. Мафията не трябва да бъде поставена под контрол, а унищожена.

Werner Langen (PPE). – (DE) Г-н председател, преди всичко аз искам да благодаря сърдечно на председателя на Европейската централна банка Жан-Клод Трише за успешната му работа през последните шест години. Разбира се, искам да благодаря и на докладчиците за това, че представиха доклад, който получи одобрението на мнозинството. Г-н Рен, бих желал да Ви напомня, че пред Вас стоят някои огромни задачи. Надявам се, че Комисията най-накрая ще събере смелост да види недостатъците на Пакта за стабилност и растеж в новото предложение. Моделът на икономическо управление, ръководен от финансовите министри, не е възможно решение в този случай, защото те се провалиха в миналото. Необходима ни е по-автоматизирана система. Не се нуждаем от икономическо управление под контрола на финансовите министри. Вместо това ни е необходима автоматизирана система, която да реагира на нарушенията с подкрепата и ръководството на ЕЦБ и Комисията. Това би могло да е резултатът от срещата на върха.

Бих искал да направя две забележки относно това, което каза г-н Трише за еврозоната. Горещо приветствам факта, че Вие споменахте необходимостта да бъдем конкурентоспособни на световно равнище. Не става въпрос само за конкуренция между държавите от еврозоната, а за това да отстояваме своите позиции пред САЩ и Азия.

Второ, Европейският съюз в голяма степен успя да балансира бюджета си благодарение на държавите с излишък. Ако тях ги нямаше, ЕЦБ трябваше да приложи по-строги политики.

Трето, няма примери в икономическата история на държави с намаляващо население, които да генерират дългосрочен растеж на вътрешния пазар. Те трябва да изнасят стоките си.

Що се отнася до Германия, нейният старт в Икономическия и паричен съюз не беше добър, но тя догони другите и сега е пример за много други държави. Това не е достатъчно. Ние самите имаме да свършим доста работа в областта на бюджетното консолидиране. Важно е да не подценяваме работата, която ни предстои. Чия беше идеята да накажем държавите, които в голяма степен са успели, и да изключим онези, които не са изпълнили задълженията си? Това не е истинска европейска политика. Ето защо аз бих искал да пожелаем на Комисията решителност и да изразя искрената си благодарност към ЕЦБ.

(Ръкопляскания)

Anni Podimata (S&D). – (EL) Г-н председател, позволете ми да започна с поздравление към двамата докладчици за отличната работа, която са свършили в един особено труден момент.

Работата на една от най-важните срещи на високо равнище трябва скоро да започне и все още много се говори по т. нар. „гръцки въпрос“ и за това дали и до каква степен трябва да приемем европейски механизъм, работещ в случай на необходимост, като индикатор за защита на икономиката, необходим за стабилността на еврозоната като цяло.

Без съмнение основната отговорност за тази ситуация е на Гърция и тя напълно я е поела. Има обаче и други, колективни, отговорности. Общата валута ни даде много, но тя има и сериозни слабости. За 11 години Икономически и паричен съюз (ИПС) не пожелахме да видим и да признаем, че конкурентоспособността разделя и че значителните неравенства и дисбаланси между икономиките в еврозоната са несъвместими както с жизнеспособността, така и със стабилността на еврозоната.

Спекулативните атаки, които досега бяха насочени основно към Гърция, но също така доведоха до понижаването на кредитния рейтинг на Португалия в последните дни и които вече са насочени към други държави, като например Италия и Испания, като никой не знае какви ще бъдат последствията, изясниха това в много по-голяма степен.

Следователно, ако искаме да покажем, че можем да се справим със ситуацията, незабавно следва да преминем към нов, подобрен модел на икономическо сътрудничество и икономическо управление, което, г-н Langen, зачита правилата на Пакта за стабилност и растеж, но което в същото време е в състояние да надхвърли финансовата координация в тесния смисъл до икономическата координация с допълнителни критерии и да постигне целите на стратегията на ЕС относно заетостта и устойчивото развитие.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Трише, еврото е на десет години и до голяма степен премина през голямо изпитание, въпреки че сегашните сътресения все още не са приключили. Сигурен съм, че още днес ще станем свидетели на първата важна стъпка към едно европейско решение с или без Международния валутен фонд. Ние споделяме една обща съдба, както правилно каза г-н Трише. Ако то се провали, алтернативата, разбира се, е страшна.

ЕЦБ беше силен бастион, когато започнаха финансовите бури. Струва си да се повтори, че по време на финансовата криза еврото се развиваше успешно и беше надежда за Европа, включително и за държавите извън еврозоната.

Еврото осигури стабилност и условия за създаването на милиони нови работни места и това не бива да се забравя в тези дни, когато всеки говори за криза. Еврото не може да бъде обвинявано за проблемите на Гърция и на други държави от еврозоната. Лекомисленото разширяване на публичните разходи ще доведе до проблеми, независимо от избора на валута. Напротив, икономическата криза би била значително по-тежка, ако не беше сътрудничеството, което произтича от еврото. Щеше да се наложи да се справяме със спекулации и конкурентна девалвация сред повече от 20 национални валути.

Много от нас са преживели това и самият аз бях в една финансова комисия във Швеция, когато лихвата беше 500%. Кризата в Гърция, разбира се, показва, че пактът за запазване на бюджетния дефицит на ниско ниво трябва да бъде затегнат. Дефицитът все още е изключително голям. Нуждаем се от по-добър контрол и координация на икономическата политика на равнище на ЕС, с други думи, от финансова координация в истинския смисъл на думата.

Ще завърша с няколко думи относно спекулациите. Понякога, когато държавите са обект на спекулации, както моята собствена страна през 90-те години на миналия век, всъщност ни се предоставя добра възможност да организираме мерките, които предприемаме. Когато благодарение на Джордж Сорос, наред с други, бяхме в трудно положение, ние знаехме какво да очакваме и затова взехме необходимите мерки. Това е нещо, за което тези от вас от държавите, изпитващи затруднения в момента, трябва да си помислите.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, ще избегна военния език, използван от предишния оратор. Езикът на войната не подхожда на стила на банките. Аз съм представител на може би единствената политическа група в Парламента, в която по-голямата част от членовете са от държави извън еврозоната. Само двама са от еврозоната. Ето защо моята гледна точка ще бъде различна.

Речта на г-н Трише може да бъде оценена с числото 36, защото точно толкова членове на Европейския парламент я слушаха. Това означава ли, че сме мързеливи? Не, това всъщност означава, че членовете на ЕП наистина не вярват, че Европейската централна банка може да бъде решение, средство за защита от кризата, или че може да бъде спасителен пояс. Г-н Рен заяви, че еврозоната е ценна сама по себе си, а след това говори за кризата в Гърция. Тук има някакво противоречие. Гърция сега преживява криза, защото съвсем скоро влезе в този оазис на стабилността. Не трябва да допускаме подобна непоследователност.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Г-н председател, съгласен съм с моите колеги, които казаха, че кризата не е свършила. Икономическото положение в редица държави очевидно е неблагоприятно. В повечето държави безработицата се увеличава. Мерките, предприемани за справяне с дефицита, изострят кризата.

Г-н Трише и г-н Рен, говоря в институционален план, не видяхте ли идването на кризата? Признаците бяха налице. Когато кризата се разрази, вие се скрихте зад разбирането, че всеки трябва сам да решава проблемите си. Сега монотонно повтаряте думите „проследяване на дефицита“, „строги икономии в Пакта за стабилност“.

По мое мнение, проблемът на Европейския съюз и на Гърция не са стабилните финанси. Вие знаете, че за да покриват заеми, държави като Гърция стават жертва на спекуланти, но в същото време те разкриват институционалните и политическите пропуски в ЕПС.

Ето защо ще ви кажа, че е необходима промяна на Пакта за стабилност. Настояването за прилагането на Пакта за стабилност, особено по време на рецесия, очевидно ще увеличи и ще изостри регионалното и социалното неравенство, ще увеличи безработицата и ще унищожи всички перспективи за растеж.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Г-н председател, със съжаление трябва да се отбележи, че Гърция и еврозоната заслужено се оказаха в това положение. Финансовата подкрепа за Гърция следва да дойде главно от Международния валутен фонд (МВФ). Самият МВФ каза, че е в отлична позиция за помощ на Гърция. Създаването на Европейски валутен фонд (ЕВФ) изглежда е мотивирано от политически съображения, а именно да се спаси репутацията на Европа в случай, че Гърция се обърне към МВФ. Нека обаче не се впускаме необмислено в създаването на нов орган като средство за защита от неспазването на съществуващите правила. Необходимостта и желателността за създаването на ЕВФ са съмнителни. Санкциите, предвидени в Пакта за стабилност и растеж, трябва да се прилагат по-активно, за да наложи спазването на правилата. Сега наистина зависи от Съвета да предприеме действия. Необходимо е на Евростат да се предостави възможност внимателно да проверява данните от бюджета на държавите-членки в еврозоната и по този начин да контролира съответствието с Пакта за стабилност и растеж.

Csanád Szegedi (NI). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, докладът има един сериозен недостатък: не посочва тези, които носят отговорността. И все пак, ние няма да можем да сложим край на икономическата криза в Европа, докато не посочим тези, които са отговорни за нея. Нека най-сетне кажем: кризата не е причинена от хората, които живеят от надниците и заплатите си, а от банките, мултинационалните и застрахователните дружества, които издоиха докрай европейските общества.

В момента, ако едно мултинационално дружество иска да се установи в Унгария, то трябва да направи следното: получава свободен терен от местното управление, предоставя му се намаление на данъците и вноските, наема хора на минимална работна заплата и дори не им позволява да се обединяват в профсъюзи. Това са условията, които доведоха до криза в Европа сред тези, които търсят работа. Настояваме мултинационалните дружества, банките и застрахователните дружества да влязат в ролята си и да помогнат за решаването на икономическата криза и излизането от нея.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Г-н председател, кризата, с която се борим, е най-лошата през последните осем десетилетия и най-съществената след стартирането на проекта за Общността.

Тя започна с нестандартната ипотечна криза в Северна Америка след краха на „Леман Брадърс“ (Lehman Brothers) и сега е в третата си фаза, след като през 2009 г. спадът на БВП беше 4%, безработните бяха над 23 милиона, а състоянието на публичните финанси рязко се влоши с прекомерен дълг от над 80% от БВП.

Европейската централна банка изигра решаваща роля за запазване на ликвидността в системата чрез използването на неконвенционални механизми за противодействие на кредитните ограничения и в тясно сътрудничество с основните финансови органи.

Сега, когато се очаква умерено възстановяване и няма инфлационен натиск, тя трябва да продължи да съдейства за възстановяването на кредитите и за това икономическото възстановяване да не бъде изложено на риск чрез предсрочна или безразборна отмяна на извънредните мерки.

Кризата ни показва, че финансовите и икономическите стълбове – основата на финансовата политика – се нуждаят от укрепване. Не бива да се изпуска от поглед увеличението на цените на основните финансови активи и на частния дълг, за да се гарантира стабилността на цените и на икономиката като цяло.

Понастоящем двадесет държави-членки имат прекомерен дефицит. Истинското значение на консолидирането на публичните финанси – неизбежна задача, която трябва да бъде осъществена по координиран и интелигентен начин – е във възстановяването на търсенето, насърчаването на инвестициите и подпомагането на реформите, което ще позволи на икономиката да се съживи, да увеличи възможностите за устойчив растеж и да създаде на работни места. Един по-голям икономически съюз може да реши всичко.

Дисбалансите в световен мащаб трябва да бъдат коригирани. Европейският съюз е един от най-балансираните региони. Това би могло да бъде застрашено, ако конкурентоспособността му не бъде засилена и ако няма по-голямо международно парично сътрудничество. Ние ще подобрим способността си да се конкурираме в световен мащаб само ако засилим вътрешното икономическо сътрудничество в областта на конкурентоспособността и на платежния баланс с цел да бъдат коригирани дисбалансите и различията в рамките на еврозоната.

Усилията и смелостта на Гърция заслужават ясна и решителна подкрепа. Това е въпрос от общ интерес, а несигурността вреди на всички европейци. Субсидиарността и солидарността са двете страни на една и съща монета: европейската валута. Както г-н Трише каза на английски, френски и немски, еврото е много повече от валута: то е наша обща съдба.

Повторих това на испански, който е един от международните езици на Европейския съюз. Ще завърша, като кажа това на гръцки, на езика, който най-добре изразява нашето универсално признание: Το ευρώ είναι το κοινό μας μέλλον (еврото е общото ни бъдеще).

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Г-н председател, икономическата криза оказва отрицателно въздействие върху всички държави-членки на Европейския съюз. Нивото на безработица в целия Съюз се увеличи драстично и младите хора са тези, които страдат най-много. В резултат на кризата публичните средства на много държави-членки намаляха. За да се справи с този проблем, през 2008 и 2009 г. ирландското правителство предприе решителни действия.

(EN) Неконтролиран, дефицитът на Ирландия достигаше 14% от БВП. Действията на правителството стабилизираха дефицита и през 2010 г. той е 11,6% от БВП. Действията, предприети от правителството, получиха признание на международните пазари. От последния бюджет през декември миналата година цената на ирландския заем според сравнителния анализ е стабилизирана. Всъщност разбрах, че на срещата на комисията по икономически и парични въпроси тази седмица председателят на Централната банка е признал и е оценил високо действията на ирландското правителство. В редица отношения Ирландия изпреварва много други държави във фискалното си регулиране. Държави като Обединеното кралство и САЩ, и двете с дефицит над 10%, ще трябва да претърпят значителни корекции, за да възстановят стабилността на публичните си финанси.

Позволете ми да кажа в заключение, че Ирландия все още е добро място за стопанска дейност, защото основите на ирландската икономика са на мястото си и ние ще запазим нашите 12,5%...

(Председателят отнема думата на оратора)

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-н председател, разширяващата се криза в еврозоната показва опасностите, които могат да възникнат пред икономическите проекти, които не се основават на икономически изчисления, а на идеологически предположения, особено когато интеграцията включва икономическо интегриране на различни държави-членки с различни икономически условия.

Трябва да се запитаме дали някои държави трябваше да влизат в еврозоната толкова рано. В определен момент проектът за еврото стана преди всичко не толкова икономически проект, колкото политически, насочен към ускоряване на европейската интеграция. Европейските данъкоплатци в много държави днес плащат за тази прибързаност. Би било добре, ако си направим някои изводи от този урок за в бъдеще. Еврото не е отговор на структурните проблеми на отделните икономики или на прекомерната задлъжнялост, или на липсата на финансова дисциплина. Именно държавите-членки са отговорни за състоянието на техните финанси и проблемите трябва да бъдат решавани в държавите, в които са възникнали.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL). – (FR) Г-н председател, госпожи и господа, прочетох докладите с известно учудване, а изказванията тази сутрин само подсилиха впечатленията ми.

С малки изключения това все пак е въпрос на бюджетни ограничения, задържащи инфлацията, и на Пакта за стабилност и растеж, въпреки че 20 от 27-те страни вече не отговарят на всички критерии.

Вярно е, че от много страни настояват за икономическо управление. Въпреки това ние искаме една политическа Европа, която гарантира контрол както на икономическите, така и на социалните решения, и която е в състояние да се намеси по отношение на валутните решения.

Кризата в Гърция ни казва: Германия е тази, която контролира и налага изискванията си. В Съединените щати централната банка се намеси пряко само за да финансира държавния бюджет, купувайки съкровищни облигации. В Европа Европейската централна банка побърза да помогне на банките, но що се отнася до Гърция и като цяло до „прасенцата“ (the PIGS) пак се пада на работниците, държавните служители и пенсионерите да платят, въпреки че техните държави също са били жертва на финансови спекулации.

Ние не се нуждаем от незначителни реформи, а от една различна Европа, икономическа и социална Европа, която работи в полза на мнозинството, а не само на малцина.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Докладът относно годишното управление на еврозоната и на публичните финанси през 2009 г. анализира в подробности управлението на ЕС по време на световната финансова и икономическа криза.

Влошаването на икономическите резултати в различни държави на ЕС доведе до драматично нарастване на безработицата и на задлъжнялостта на европейските държави. Влиянието на кризата в отделните държави не е еднакво следователно и мерките за справяне с кризата, предприети от отделните държави, са различни. Независимо от усилията на органите на ЕС да приемат съгласувани и колективни мерки, оказва се, че в някои държави популистски правителства без необходимото чувство за отговорност при управлението на публичните финанси си навлякоха неприятности.

Ето защо Европейският съюз призна, че като цяло му е по-трудно да се справи с последиците от кризата, отколкото на другите големи икономически центрове като САЩ, Китай, Япония и Индия. Стана ясно, че като цяло европейската икономическа среда е разнообразна и широко регулирана, но, сравнена с конкурентни икономики, тя е много тромава. Ето защо през следващия период, заедно с усилията за консолидиране на публичните финанси в еврозоната, ние трябва да се стремим към реструктуриране и значително опростяване на правилата на вътрешната среда. Не бива да забравяме, че единствено производствения сектор създава средствата, с които живее цялото общество.

Enikő Győri (PPE). – (HU) Госпожи и господа, по време на дейността си през 2008 г. Европейската централна банка беше изправена пред безпрецедентни предизвикателства, като през септември 2008 г. се сблъска със световната икономическа криза. Финансовата криза се превърна в криза на реалната икономика, тъй като капиталовите пазари замръзнаха поради недоверие, а финансовите институции не отпуснаха кредити една на друга, както и на предприятията. ЕЦБ реагира бързо и, по мое мнение, адекватно на тези финансови събития, но когато оценяваме мерките за облекчаване на кризата, не можем да пренебрегнем един позорен факт, а именно дискриминацията на държавите извън еврозоната.

Убеден съм, че ЕЦБ е действала в противоречие с духа на Европейския съюз, когато в разгара на кризата през октомври 2008 г. тя не постави еднакви условия за използването на ликвидни улеснения. ЕЦБ определи обменните курсове със шведската и датската национална банка, за да осигури необходимата евро ликвидност за банковите системи на тези две държави. От друга страна, тя беше готова да направи това за унгарската и полската централна банка само срещу обезпечение.

Този начин на действие от страна на ЕЦБ, за съжаление, доведе до нарастваща несигурност на пазарите, което допълнително утежни ситуацията в тези държави. Сега, когато сме в процес на проектиране на нова финансова система, трябва да предприемем мерки, за да гарантираме, че в бъдеще подобни неравенства ще бъдат

премахнати. Ето защо не можем да внасяме за разглеждане регламенти, които се отнасят към някои части от Съюза по-неблагоприятно, отколкото към други. Ще доразвия идеята, когато обсъждаме създаването на Европейския съвет за системен риск, над което сега всички ние работим. ЕЦБ ще има важна роля в тази област. Председателството на този съвет ще бъде поето от председателя на ЕЦБ, а ние ще трябва да гарантираме, че държавите от еврозоната – както и тези извън нея, например държавите от Централна и Източна Европа – ще получат равни права на глас в новата организация.

Съществува опасност, че ако не се обявим категорично срещу дискриминацията, която вече изпитавме по време на кризата, неравенството ще се превърне в практика на новите финансови надзорни органи, а това е нещо, което трябва да се избегне на всяка цена. Не бива да допускаме идеалът на обединението да бъде сведен до нула, като заменим бившите политически разединения с икономическо разделение.

George Sabin Cutaş (S&D). – (RO) Не е изненадващо, че извънредните мерки, които трябваше да бъдат приети от ЕЦБ по време на кризата, заемат централно място в нейния годишен доклад.

Във връзка с това мисля, че е уместно Европейската централна банка непрекъснато да увеличава възможностите за предоставяне на ликвидност на банките в еврозоната. Не трябва обаче да забравяме, че държавите-членки извън еврозоната също бяха тежко засегнати от кризата и че Европейската централна банка трябва да се намеси и в това отношение, като вземе мерки за повишаване на ликвидността.

Освен това в повечето държави-членки на Европейския съюз се наблюдава увеличение на бюджетния дефицит, на правителствения дълг и на равнището на безработица сред младите хора под 25 години. Пактът за стабилност и растеж преминава през криза на идентичността и губи доверие, като по този начин става невъзможно да прилага ефективно принципите си.

Мисля, че това, което е необходимо, е пактът да не се прилага автоматично и еднакво, а като се отчитат обстоятелствата във всяка държава-членка, като акцентът бъде поставен преди всичко върху дългосрочната устойчивост на публичните финанси и по-малко върху правителствения дефицит.

Главната цел на пакта е превенция. Той е предназначен да осигури многостранен надзор върху развитието на бюджета, като използва системата за ранно предупреждение. Ето защо в съответствие с духа на доклада на г-н Scicluna мисля, че е абсолютно необходимо да бъде създаден Европейски съвет за системен риск, който да има за цел да отправя предупреждения на ранен етап относно системни рискове и дисбаланси, застрашаващи финансовите пазари.

Настоящата финансова криза и нейното по-нататъшно задълбочаване като цяло трябва да даде бързо обяснение на механизмите за взаимна подкрепа, достъпни на равнище на ЕС, а в същото време да укрепи инструментите за координация между държавите-членки в подкрепа на общото икономическо управление. Един от основните изводи от тази криза е, че е необходима по-голяма фискална отговорност, а оттам и процедури за икономическо наблюдение за поддържане на бюджетния баланс.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Благодаря ви, г-н председател и г-да членове на Комисията. Миналия декември в Страсбург г-н Алмуния, тогава член на Комисията, отговарящ за икономическите и парични въпроси, каза, че ако няма значителни промени през следващото лято Естония ще бъде поканена да се присъедини към еврозоната от 2011 г. Имаше някои значителни промени не само за Естония, но и за еврозоната. Естония е на практика единствената държава-членка на ЕС, която в момента отговаря на критериите на Маастрихт. Какъв сигнал ще бъде даден, ако Естония не бъде приета в еврозоната в съответствие с правилата? Според мен това ще сигнализира на финансовия свят, че неразположението в еврозоната е толкова голямо, че тя не е в състояние да приеме една малка, но фискално отговорна държава. С други думи на вратата на клуба на еврозоната ще бъде поставен надпис, гласящ: „Клубът е затворен за основен ремонт“. Какъв сигнал обаче ще бъде това за новите държави-членки, например за моята страна, Латвия, която има програма с МВФ и поддържа фиксиран обменен курс спрямо еврото и която, за да въведе еврото, обезценява икономиката си с двуцифрен спад на БВП и изключително висока безработица? Сигналът ще бъде следният: защо трябва да правим всичко възможно, за да изплатим частния дълг с висок обменен курс на националната ни валута, когато този дълг е даден под формата на заеми в евро от банки на ЕС срещу, да речем, недвижима собственост? Благодаря ви.

David Casa (PPE). – (EN) Г-н председател, 2008 г. беше изключително важна за европейската и действително за световната икономика. Годината се характеризираше с голяма несигурност по отношение на степента на въздействие на кризата, за която перспективите бяха само да се влошава.

Голяма несигурност имаше и по отношение на времето, необходимо за възстановяване на европейските икономики, както и по отношение на инструментите, които следва да използваме за стимулиране на такова възстановяване.

Годината не беше лесна за ЕЦБ, която трябваше да се изправи пред редица предизвикателства. През 2008 г. ЕЦБ се ангажира с други големи централни банки, за да създаде координиран подход с цел да осигури на банковата система много краткосрочна ликвидност и този подход на ЕЦБ се оказа изключително успешен.

Във връзка с това трябва да подкрепя заключението на моя колега относно работата на ЕЦБ. Съгласен съм, че 2008 г. беше изключително важна година и че отговорните лица, показаха, че са на висота. Също така споделям някои от опасенията на докладчика по отношение на това, че липсва прехвърляне на понижените лихвени проценти на банката към клиентите и считам, че това следва да се разгледа допълнително, така че имайте го предвид, г-н Трише.

В крайна сметка според мен това е един изключително добре балансиран доклад, отлична работа на моя малтийски колега Edward Scicluna.

Pervenche Berès (S&D). – (FR) Г-н председател, за съжаление, поради друг ангажимент г-н Юнкер не можа да се присъедини към нас както обикновено. Разбира се, отбелязвам това със съжаление.

Имаме два много добри доклада, които ни дават възможност да задълбочим обсъждането в един критичен за еврозоната момент.

Докладът на г-н Scicluna ни позволява да положим основите на много елементи от разискването, по-специално на тези, отнасящи се до условията за назначаването на Вашия приемник, г-н Трише. От гледна точка на демокрацията паричният диалог е важен елемент, но той е важен и по отношение на самата работа и управлението на Европейската централна банка.

В доклада на нашия приятел, г-н Giegold, са поставени въпроси към Вас, г-н Рен, които са от Вашата компетентност, а не от компетентността на Европейската централна банка.

Рискът, пред който сме изправени, що се отнася до функционирането на еврозоната, е разрушаването на социалния ни модел. Когато Вашият предшественик, г-н Алмуния, направи равностойна за 10-те години работа на еврозоната, един фактор беше напълно очевиден, а именно увеличаването на различията между държавите-членки на еврозоната. Ето за това става дума и точно това подценяват самите автори на Договора и авторите на Пакта за стабилност и растеж. Именно това трябва да вземем предвид.

Трябва да отчетем този фактор по две причини. Първо, за да разберем, че макар устойчивостта на публичните финанси да е ключов елемент, тя не е достатъчна. Изправени пред националните компетентности, държавите-членки нямат естествен стремеж да прилагат санкции, поради което тяхната координация, тяхното сътрудничество не е добро. Точно този дух трябва да открием. Това е вълшебният лек, който ни е необходим.

Второто основно нещо, което не може да бъде пренебрегнато и без което не можем, е въпросът за фискалната хармонизация. Както знаете, със съжаление отбелязвам факта, че от тази гледна точка стратегията „2020“ дори не споменава работата за хармонизиране на данъчната основа за корпоративния данък, нещо, което ние с абсолютна решителност трябва да продължим.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Г-н председател, след финансовата криза държавният дълг бързо се влоши, макар че много държави започват да затягат кранчето за възстановяване. След като се справихме с острата икономическа криза, ние трябва да се съсредоточим много внимателно върху дългосрочния и сериозен дисбаланс в публичните финанси.

Имахме Пакт за стабилност и растеж, но проблемът е във факта, че държавите-членки не се съобразиха с него и затова сега е налице остър дефицит в публичните финанси, с който трябва да се справим. Беше отделено внимание на неточната статистическа информация в случая с Гърция, но в основата на проблема стои лошо управлявана икономическа политика.

Ние, политиците, сме изправени пред много трудни решения при бавен растеж, застаряване на населението и вяло подобряване на състоянието на трудовата заетост. За публичните финанси има само няколко лека: да се увеличат приходите от данъци, да се повиши икономическият растеж или да се намалят разходите.

В търсене на решение на въпроса, основните показатели са устойчивостта на публичните финанси и дефицита. Устойчивостта на дефицита е отражение на това, каква част от данъчната ставка следва да бъде повишена или какъв процент от разходите да бъде намален, за да може публичните финанси дълго време да бъдат устойчиви.

За да бъде постигнат баланс, ние трябва да продължим да признаваме, че натрупаният дълг ще се увеличи от разликата между лихвените проценти и нарастването на brutния национален продукт и че застаряването на населението през идните години ще доведе до значително повишаване на разходите за пенсии и грижи. За да се увеличат постъпленията в публичните финанси, е абсолютно необходимо да има растеж и заетост, повишаване на продуктивността на публичните услуги и прилагане на структурните мерки, които могат да гарантират устойчивостта на пенсионните схеми например.

В дългосрочен план от значение за баланса в публичните финанси ще бъдат повишаването на раждаемостта и превантивните здравни грижи. В разгара на икономическата криза ние призовавахме към по-добра координация на публичните финанси и искам да попитам как членът на Комисията Рен възнамерява да съдейства за това. Аз считам обаче, че настоящата икономическа криза не може да бъде използвана като начин за излизане през задната врата на онези икономики на държави-членки, които трябва да бъдат поставени под контрол. Ние просто трябва да спазваме строга бюджетна дисциплина в публичните финанси.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Г-н председател, искам да изтъкна три основни точки в докладите, които обсъждаме.

Първо, не следва да посвещаваме разискването относно публичните финанси само на въпросите, свързани със строгите ограничения. Трябва да се съсредоточим и върху това какво можем да направим, за да започне растеж и намаляване на безработицата. В много държави е необходимо намаляване на публичните разходи. В същото време обаче е важно също така да се увеличат приходите чрез положителен ръст, като повече хора си намерят работа и започнат да плащат данъци.

Второ, оценявам факта, че г-н Scicluna разглежда в доклада си въпроса за увеличаване на прозрачността във финансовия сектор. В това отношение все още има много какво да се направи. Прозрачността не е само отличен начин за борба с вредното поемане на рискове на финансовия пазар. Засилването на прозрачността е необходимо и с оглед ефективността на надзора и с оглед на това финансовите институции да се ползват с доверието на обществото, което е изключително важно.

ЕЦБ следва да даде пример в тази област и да вземе незабавни мерки, за да направи работата си по-прозрачна. Една добра първа стъпка ще бъде публикуването на протоколите от заседанията на Управителния съвет на ЕЦБ. Откритостта също следва да бъде основен принцип и при създаването на Европейския съвет за системен риск (ЕССР). За да може препоръките на Съвета за системен риск да имат влияние, водещият принцип трябва да бъде, те да са публично достояние.

Трето, доволен съм, че в доклада си г-н Giegold подчертава важноста на една ясна перспектива относно околната среда и климата, дори и по време на криза. Не трябва да допускаме финансовата криза да забави преминаването към екологосъобразна икономика. Вместо това следва да насърчаваме икономическо възстановяване чрез инвестиране във възобновяеми енергийни източници, екологосъобразни транспортни системи и чрез развитие на екологосъобразните технологии. Само с подобни инвестиции можем да създадем растеж, който е устойчив в дългосрочен план.

Frank Engel (PPE). – (FR) Г-н председател, 2009 г. без съмнение беше най-трудната година за еврото след въвеждането му, но в същото време и най-полезната. Без еврото Европейският съюз щеше да бъде погълнат от война на конкурентни девалвации на фона на кризата. През 2009 г. паричната нестабилност можеше да отслаби политическата стабилност в Европейския съюз.

Благодарение на еврото ние си спестихме болката от продължаващия дисбаланс на валутните курсове и паричните политики. Но за колко време? Днес ние се надяваме и се молим за по-добро управление на европейската валута – за по-рестриктивно, по-прозрачно и по-гъвкаво управление.

Факт е, че опитите на отделни държави да си върнат контрола върху основните правила на еврото не допринасят по никакъв начин за появата на едно правилно икономическо и парично управление на Европа. Единствено солидарността може да възпре спекулативната дейност, на която днес Гърция е жертва и която всеки момент може да засегне и други държави в еврозоната.

Солидарността върви ръка за ръка с непоколебимостта в емоционално заредения контекст на държавните дългови пазари. Политическата уклончивост през последните седмици навреди не само на Гърция. Тя сериозно разклати доверието в еврото. Отказът да се подкрепят държави, които са в опасност, подкопава паричната стабилност на цялата еврозона.

Независимо от извънредните ситуации нека най-сетне дадем на еврото инструментите, които са му необходими. Нуждаем се от координиран европейски пазар на облигации, за да избегнем затрудненията с прекалено

многого държавни дългови пазари в твърде много държави, матуритетът на които настъпва по едно и също време. Нуждаем се от представителство извън еврозоната на всички равнища, във всички органи, включително и в международните финансови институции. Защо председателят на Еврогрупата не е в Г-20?

Нека да приемем и това, че новите държави-членки искат да се присъединят към еврозоната възможно най-бързо. Ние трябва да ги посрещнем с ентузиазъм, а не със задни мисли. Плановите някои държави-членки да бъдат изключени от еврозоната се равнява на отказ от стремежа да се създаде една силна Европа. Разширяването на еврозоната трябва да върви ръка за ръка с прилагането на инструментите, необходими за истински икономически съюз: координиране на бюджетните политики и хармонизиране на икономическите и фискалните политики. Това е цената, за да продължи успехът на еврото.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, кризата е заболяване, което не винаги завършва с възстановяване, но може да се засили и да създаде механизми на резистентност. Може да доведе и до някои усложнения и дори до трайни увреждания на структурата. Нека да помислим за това как започна заболяването, което ние наричаме криза.

В повечето случаи едно заболяване се дължи на различните начини, по които пренебрегваме телата си, с други думи то има външни причини. Причината за кризата е дейност, която противоречи на пазарните принципи – спекулативната дейност. Самият пазар не е в състояние да отхвърли, неутрализира или ограничи тези фактори, ако няма подходящ надзор и наблюдение върху развитието на процеса, особено в ситуации, които не са характерни за пазара. До този момент финансовите пазари бяха наблюдавани и контролирани главно от държавни и национални институции. Глобализацията доведе до създаването на световни финансови институции и до световен финансов пазар. Въпреки това не са създадени подходящи световни, регионални и в нашия случай европейски институции за надзор и контрол на тези пазари.

Пазарът не се ръководи от ценности, над всичко е необходимостта от постигане на печалба на всяка цена. Кризата не започна през 2008 г. с рухването на финансовите пазари, а през 2007 г. с кризата на пазара за хранителни продукти, както и с подкопаването на енергийния пазар, който се контролира от политически инструменти. Ситуацията в Европейския съюз е резултат от неспазването на установените и всеобщо приети принципи на Пакта за стабилност и растеж.

Жалко, че предупрежденията от страна на Комисията бяха твърде меки. На някои държави-членки им беше позволено да се измъкнат безнаказано, защото, в края на краищата, те нямаше да позволят да ги поучава някаква си Комисия. Някои държави-членки се държаха като деца, които искат да скрият пакостите си. Такова поведение не може да бъде основа на Общността или на интеграцията ни. Важно е да признаем допуснатите грешки, да кажем на нашите граждани, да им се извиним и да ги помолим за разбиране и съдействие, за да можем да излезем от кризата.

Трябва да предприемем действия, така че тежестта на кризата да не пада върху най-слабите и най-бедните. Солидарността на Европейския съюз също така ни задължава да подкрепим държавите, които бяха най-силно засегнати от кризата. Възстановяването няма да дойде откъдето, ако органите или държавите не започнат да се борят.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, г-н Трише, бих искал да Ви благодаря много не само за това, което направихте през последните години, но и за Вашия подход през последните седмици. Вие бяхте компетентен, независим и последователен. Вие и Вашият екип внесохте успокоение в тези тревожни времена.

Г-н Рен, през последните дни Вие направихте няколко много окуражаващи изявления. Следва да направим всичко възможно, за да продължим по пътя, по който сте поели.

Еврот е стабилизиращ фактор, дори и по време на криза. Трябва да сложим край на мита, че еврото и Пактът за стабилност и растеж са причината за проблемите на Гърция и на други държави. Миналата седмица в тази зала гръцкият министър-председател много ясно заяви, че вината не е на еврото. Точно обратното, то е част от решението. Без еврото не може да има реформа. Без него не може да има подходящи ограничения на целите, които можем да си поставим. Не можем да отслабим еврото, ако засегнатите държави чувстват, че то ги защитава, а не ги прави по-слаби.

Бих искал да добавя и това, че Гърция не се моли за пари, каквото впечатление често бива налагано от ежедневната преса. Би било добре, ако някои членове на Съвета престанат да акцентират върху популярното мнение на вътрешнополитическия фронт, когато говорят по този въпрос, а вместо това да работят заедно с нас за намирането на общи европейски решения. Гърция не може да получи субсидия, но тя иска подкрепа

за осъществяване на реформите и на спасителния план. Председателят на Европейската централна банка г-н Трише в един тристепенен план също много ясно изложи кое е възможно и кога могат да бъдат предприети мерки. Никои не е казал, че нищо не може да се направи.

Имаме паричен съюз, но нямаме икономически съюз. За да постигнем икономически съюз, ние се нуждаем от политическата воля на държавите-членки, а не от съвети. Икономическият съюз включва координирането на бюджетната политика, хармонизирането на данъците и съгласуването на образователната, икономическата и социалната политика. Призоваваме държавите-членки да направят точно това и очакваме от тях да поемат съответния ангажимент. Трябва да продължим по този начин в интерес на еврото.

Danuta Jazłowiecka (PPE). – (PL) Г-н председател, миналата година беше изключително бурна за еврозоната. Тя започна с влизането на Словакия в Еврогрупата и завърши с огромни икономически и финансови проблеми в Гърция. През този период светът преживя най-голямата си икономическа криза от години.

Сега разискванията са за това как да се справим с новите предизвикателства, в каква посока следва да поеме световната икономика и каква следва да бъде политиката на Европейския съюз. Резолюцията, която обмисляме в момента, е част от това разискване. Бих искала да обърна внимание на един неин аспект.

Госпожи и господа, икономическата криза, проблемите в Гърция, както и настоящото разискване за подкрепа на Гърция, показват, че делението на нова и стара Европа все още съществува. Миналия петък ръководителят на Европейската комисия Жозе Мануел Барозу спомена идеята за създаване на механизъм за подпомагане на държавите от еврозоната, които се борят с финансови проблеми. Според ръководителя на Комисията принципите и условията, които ще уреждат използването на този инструмент, следва да бъдат установени само от членове на еврозоната.

Бих искала да се възползвам от възможността да изразя силната си подкрепа на позицията на члена на Комисията, отговарящ за финансовото планиране и бюджета, г-н Левандовски, и на проф. Ян Ростовски, полския министър на финансите. Бих искала да присъединя гласа си към техния призив, както и към мнението на много колеги, че всички държави-членки, включително и тези извън еврозоната, сега следва да вземат активно участие в мерките за укрепване на еврозоната и за създаване на инструменти за подпомагане на нейните членове. Полша, една от държавите извън еврозоната, скоро ще приеме общата валута и днес ние искаме да бъдем отговорни за бъдещето на Еврогрупата. Затова нека не изключваме новите държави-членки от едно толкова важно разискване. Имахме лозунга „Европа на две скорости“. Нека сега не разделяме Европа на Европа в еврозоната и Европа извън еврозоната, защото ние сме един Съюз.

Накрая, бих искала най-искрено за подкрепа всички части на резолюцията, които призовават Европейската централна банка, Европейската комисия и членовете на Еврогрупата да подкрепят процеса на разширяване на еврозоната – разширяване, основано на съществуващите критерии. Също така бих искала да благодаря на председателя на Европейската централна банка, г-н Трише, за добрата му работа, особено през тази година, която беше така трудна за Европа.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Благодарен съм на члена на Комисията, на председателя на ЕЦБ и на докладчика за открития им и високо професионален подход към този проблем, който сериозно ни засяга. Действително тревожно е, че въпреки нашите усилия процентът на безработица и нивото на държавната задължнялост продължават да се покачват в почти всички държави-членки на Европейския съюз. Моята страна, Словакия, не е изключение от правилото. Безработицата се повиши над 13%. На 1 януари 2009 г. Словакия навлезе в последната фаза на присъединяване към еврозоната и това имаше положително въздействие както в икономическата, така и в политическата и социалната област. По-голямата част от населението все още се отнася положително към еврото. Смятаме, че е важно да се поддържа силата и авторитета на еврото. Парламентът трябва да подкрепи усилията на Комисията и на ЕЦБ, така че това начинание да не се провали. Първото нещо, което трябва да се направи, е интеграцията на европейската икономика да се доведе до по-високо и устойчиво равнище. Това обаче е стратегически въпрос, при решаването на който подкрепата на Съвета е задължителна.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Изходът от сложната икономическа и финансова криза не беше толкова ефективен, както се надявахме. Когато кризата започна, програмите на държавите-членки за подпомагане на банките не бяха съгласувани с общите условия, определени на европейско равнище, и някои банки използваха допълнителни средства, отпуснати от Европейската централна банка за покриване на загубите им. Подкрепата на икономическата дейност, по-конкретно на малките и средните предприятия, също не беше координирана. Влиянието на тези дейности е ясно: като не успяха да получат в срок заеми от банките, малките и средните предприятия масово се провалиха. За държавите в еврозоната беше по-лесно да преодолеят трудностите, тъй като Европейската централна банка им гарантира предоставяне на ликвидност. Ако вярваме в европейската

солидарност, ако работим в един отворен пазар при същите конкурентни условия и ако основната ни цел е да излезем от тази сложна ситуация възможно най-скоро, мисля, че Европейската централна банка би могла и трябва да осигури предоставяне на ликвидност на държавите-членки извън еврозоната, които са засегнати особено тежко от кризата.

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Г-н председател, докладчикът г-н Scicluna каза, че ЕЦБ се е опитала да разшири ликвидността, но че тази ликвидност не е прехвърляна от банките към техните клиенти. Това се отнася както за държавите извън еврозоната, така и за тези в еврозоната.

Моята партия е доволна, че Обединеното кралство остава извън еврозоната. Валутата на държавата трябва да отразява състоянието и потребностите на собствената ѝ икономика, а не средните потребности на 27 различни икономики. Запазването на нашата собствена валута обаче е само част от отговора. Основният проблем е, че отпускането и разпространението на кредити е в ръцете на частни дружества – търговските банки – и това се отнася както за държавите извън еврозоната, така и за тези в еврозоната.

Функцията кредитиране – фактически отпускането на пари – трябва да бъде изнета от ръцете на частните дружества. Когато е необходимо, допълнителната покупателна способност – за разпространяване на съществуващ или предстоящ растеж или за финансиране на големи инфраструктурни проекти – трябва да бъде създадена от правителството и въведена в обращение, а не да бъде създадена от банките и дадена назаем в обращение.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) По време на кризата имаме възможност да наблюдаваме, че колебанията, предизвикани от лихвените проценти и обменните курсове, се сблъскаха с единната валута, която защити еврозоната, както трябва.

Единната валута не реши всички вътрешни и външни дисбаланси, които се появиха. И все пак, предимствата, получени в резултат от предоставената възможност на националните институции да имат достъп до ликвидността на Европейската централна банка, и премахването на риска от колебания на обменния курс, увеличиха интереса към еврото от страна на държавите-членки извън еврозоната.

Усилията, положени от тези държави за подобряване на собствените им икономики и фискални политики с цел да бъде приета единната валута, трябва да бъдат приветствани. Призовавам Комисията и Европейската централна банка да продължат да насърчават възможно най-бързото разширяване на еврозоната, за да им осигури по-голяма защита срещу последиците от икономическата и финансовата криза.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Трише, бих искала да Ви благодаря много за тази част от доклада, която предупреждава да не се намаляват прекомерно заплатите с цел ограничаване на дефицита, тъй като ниските доходи ще доведат до спад в икономическия растеж. Искам да Ви благодаря за този параграф, защото считам, че това не само забавя икономическия растеж и намалява конкурентоспособността на Европа, но и ограничава възможностите на европейските граждани да участват пълноценно в обществото.

За нас е от съществено значение да изготвим бюджетите си в съответствие с насоките, но е също толкова важно държавите-членки да имат възможност за действие в икономически и социален контекст. Ако Европа спре да инвестира в образованието, здравеопазването и научните изследвания, ние ще имаме и една нестабилна Европа, която няма да може да се конкурира с останалата част от света. Не трябва групите, които не са отговорни за кризата, сега да плащат цената ѝ. Ако не инвестираме в хората, Европа няма бъдеще. Ето защо предлагам в бъдеще акцентът да бъде поставен върху социалния аспект.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, настоящата икономическа и финансова криза, която е и структурна криза, ни принуждава да налагаме дългосрочен контрол и да въвеждаме предпазливи бюджети. Глобализацията задължава еврозоната да играе ефективна роля по отношение на финансовата политика. Това обаче не бива да става за сметка на обикновените граждани и искам да напомня на всички, че са необходими внимание и отговорност.

Жан-Клод Трише, председател на Европейската централна банка. – (FR) Г-н председател, трябва да кажа, че аз говоря пред Парламента от шест години и половина, но сега за пръв път забелязвам толкова много изказвания, толкова много анализи, толкова много идеи и толкова много предложения.

Много съм впечатлен от това, което току-що чух, много съм впечатлен от разнообразието на изказаните мнения.

Ще се опитам, ако може, да обобща основните точки, след като изслушах всички забележки, които бяха интересни и подходящи и на които Европейската централна банка, разбира се, ще придаде изключително голямо значение.

(EN) На първо място, ще кажа, че съм чувал много неща за предизвикателствата, пред които е изправена ЕЦБ, и похвали за това, че тя е в състояние да реагира в реално време при много трудни обстоятелства. Позволете да ви кажа, че, според мен ние с моите колеги се опитахме да направим максимално възможното при изключителните обстоятелства: най-лошите от Втората световна война насам и вероятно щяха да бъдат най-лошите от Първата световна война насам, ако не бяхме действали бързо.

Предизвикателствата бяха пред всички; много от вас казаха, че предизвикателства имаше и пред другите централни банки в Европа и в останалата част на света. Така че всички ние трябваше да се изправим пред огромна отговорност и съм напълно съгласен с тези, които казаха, че не можем да кажем, че трудните времена са отминали. Не сме прескочили трудните времена. Не се връщаме към обичайната си практика. Трябва да останем изключително бдителни.

Също така разбрах посланието за растеж и работни места, едно много добро съобщение от Парламента. Напълно съм съгласен с това. Надяваме се, че сме допринесли за устойчив растеж и създаване на устойчиви работни места, защото предоставихме стабилност, бяхме надеждни при постигането на стабилност в средносрочен и дългосрочен план. Но вие знаете, че нашето послание са структурните реформи; структурни реформи, с които да издигнем потенциала на Европа за растеж и нейния капацитет за създаване на работни места, са изключително важни.

Ясното съобщение от вас, което ние в ЕЦБ напълно подкрепяме, е – не искам да отговарям от името на члена на Комисията – че управлението на Европа на 27-те, управлението на 16 членки на еврозоната е от съществено значение. Призоваваме държавите, независимо дали са членки на 27-те или на 16-те, максимално отговорно да упражняват своите задължения, да упражняват надзор върху другите. Абсолютно ни е необходимо пълно и цялостно прилагане на Пакта за стабилност и растеж. Наблюдението на фискалните политики е в основата на ИПС и тук трябва да включи и наблюдението на структурните реформи и изпълнението на структурните реформи, както и наблюдението на развитието на разходите за конкурентоспособността на различните икономики, по-специално на членките на еврозоната. Това е основен въпрос.

Не искам да навлизам в подробности за Гърция и за различните спорни въпроси. Вече имах възможност да отговоря на много от тях в комисията по икономически и парични въпроси и пред Парламента. Позволете ми само да кажа, че Гърция има модел на подражание и той е Ирландия. Ирландия имаше един изключително труден проблем, което беше казано тук от един от членовете на ЕП, и тя се зае с този проблем много сериозно *ex ante*, с изключителна решителност, професионализъм и капацитет, което беше признато от всички. Искам да подчертая това. Въпреки това повтарям: мнението на ЕЦБ относно новите мерки, предприети от гръцкото правителство, е, че те са убедителни и, бих добавил, смели.

Накратко за продължилата ситуация в еврозоната: през следващите 10 или 20 години ще постигнем стабилност на цените в съответствие с това, което бяхме определили след приемането на еврото. Можете да ни се доверите. Можем да докажем това. Това не е теория. Това са факти и числа.

(FR) Трябва да подчертая следното: всички членове на еврозоната знаят, че средната инфлация в еврозоната ще бъде по-малко от 2% или около 2% в средносрочен или дългосрочен план. Държавите трябва да си направят изводи в национален мащаб. Те имат полза от принадлежността си към еврозоната. Не трябва да мислят от гледна точка на националната инфлация, тъй като тя би била далеч от това, което ние гарантираме, защото бяхме помолени за това, защото сме верни на задълженията си и защото това е принос към просперитета и стабилността на Европа.

Г-н председател, позволете ми да завърша – ако мога с няколко думи – с въпроса за прозрачността. Както често съм казвал на членовете на ЕП, ние сме най-прозрачните в света, когато става въпрос за незабавното публикуване на нашите проучвания и уводните изявления. Ние сме най-прозрачните в света, когато става въпрос за пресконференцията, която незабавно следва Управителния съвет.

(EN) Единствената област, за която това решение не важи – за което имаме основателна причина – е, че не предоставяме информация кой как е гласувал, защото считаме, че не сме съвкупност от отделни лица. Ние сме колегия. Управителният съвет е същественият субект. Именно той има значение.

Вече казах, че това не е обичайна практика и ние трябва напълно да реформираме финансовите пазари, за да бъдем сигурни, че няма да започнем нова криза като тази, с която трябваше да се справяме.

Накрая, нещо по отношение на Полша и Унгария: един член на ЕП ни каза, че ЕЦБ не се е отнесла с тях, както трябва. Мисля, че колегата не е добре информирана; бих я насърчил да отиде в националните централни банки на двете държави, където да ѝ бъде показано, че ЕЦБ поддържа близко сътрудничество с двете централни банки, което е от полза за всички нас.

Оли Рен, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, първо, бих искал да благодаря на депутатите за много сериозното и важно разискване. Слушах мненията ви много внимателно. От тях мога да заключа, че съществува силна и широка подкрепа за ефективно укрепване на икономическото управление в еврозоната и в Европейския съюз като цяло.

Според мен днешното разискване беше много подходяща и полезна рамка за Европейския съвет днес и утре. Приветствам и възможността скоро да продължим обсъжданията за икономическото управление в комисията по икономически и парични въпроси, за предпочитане възможно най-скоро след Великден. Бих искал да се консултирам с вас и бързо да вървим напред с конкретни предложения.

За укрепване на икономическото управление има два начина на действие, които са от съществено значение. На първо място, крайъгълният му камък ще бъде едно наистина надеждно и по-добро превантивно фискално и бюджетно наблюдение, което е по-силно и по-строго, обхваща и средносрочните бюджетни политики и си служи с препоръки и, ако е необходимо, предупреждения към държавите-членки.

Вторият му градивен елемент ще се състои от по-ефективно и по-системно и строго наблюдение на макроикономическите дисбаланси и различия в конкурентоспособността между държавите-членки на еврозоната и на Европейския съюз. В това отношение ще бъдат използвани и обвързващи политически препоръки. Това е необходимо, за да се предотврати натрупването на дисбаланси. Очевидно е, че без съмнение най-неотложна и спешна необходимост има в държавите с големи дефицити и слаба конкурентоспособност – не само в Гърция, но, разбира се, като се започне с Гърция.

Също толкова очевидно е и това, че ние не можем – и няма – да имаме предвид, че всеки би отслабил износа на държавите с излишъци по текущите сметки. С други думи, целта не е да накараме Байерн Мюнхен да играе по-лошо срещу Олимпик Лион, а да подобрим, където е необходимо и възможно, както конкурентоспособността за износ, така и търсенето на вътрешния пазар, като по този начин накараме както Байерн Мюнхен, така и Олимпик Лион да играят по-добре като един европейски отбор и като засилим както нападателната, така и отбранителната стратегия.

За това става въпрос в еврозоната и в крайна сметка в Европейския съюз.

Edward Scicluna, докладчик. – (EN) Г-н председател, първо, няколко съображения. Бих искал да се възползвам от възможността да благодаря на ЕЦБ за нейното сътрудничество и готовност да отговаря на разнообразните ми запитвания. На второ място, бих искал да благодаря на колегите ми докладчици в сянка за съвместната им работа в екип при договарянето на измененията в доклада, като по този начин бяха разширени споразуменията по него.

Видяхме, че неотдавнашната рецесия се оказва едно предизвикателство. Напрежението в еврозоната обаче не е ново и е добре известно. Знаем, че все още не сме оптимална валутна зона. Ето защо трябва да бъдем иновативни. Трябва да следваме разумни икономически принципи и политики. Разбира се, те трябва да бъдат формулирани в съответствие с принципите за социално сближаване.

Някои наблюдатели заявиха, че ЕЦБ не може да помогне на Гърция, защото това е забранено от клаузата така наречената клауза за непредоставяне на помощ при затруднения (no bail-out) на член 103 от Договора за ЕС. Въпреки всичко предоставянето на временна финансова помощ е нещо по-различно.

Знаем, че пред нас има няколко възможности. Някои могат да бъдат изпълнени в краткосрочен, а други в средносрочен план. Както казаха колегите преди мен, като европейци всички ние ценим еврото и всички ние искаме то да ума успех. Можем да го накараме да ума успех, затова нека всички ние – Парламентът, Комисията, Съветът и Европейската централна банка – да работим заедно и да намерим успешния път напред.

И накрая, трябва да възстановим общественото доверие във финансовите институции чрез мерки, включващи по-голяма прозрачност, по-добро управление на риска и подходящо регулиране. Необходимо е да гарантираме, че криза от такъв мащаб няма да се повтори.

Sven Giegold, докладчик. – (EN) Г-н председател, след това разискване бих искал да кажа три неща накратко.

Първо, ако се съди по различните мнения, изказани в залата, не сме на едно и също мнение по въпроса за дисбалансите. Различията бяха съвсем ясни и мисля, че трябва да бъдем внимателни.

По-конкретно, бих искал да се обърна към вас, г-н Трише и г-н Рен, и да ви помоля да бъдете бдителни, защото основният въпрос, по който по принцип постигнахме съгласие, е, че разходите следва да нарастват съобразно

с равнището на инфлацията и с отчитане на производството. В някои държави увеличения бяха прекалено големи, затова е добре, че взимате мерки.

От друга страна, има няколко държави, които използват данъчната политика, както и мерките за определяне на заплатите, за да гарантират, че попадат под този праг. Ако не вземете мерки за това – а знам, че някои в Екофин не са съгласни с подобен подход – ще подкопаем икономическата основа на еврозоната, което е много опасно. Призовавам ви да не си затваряте очите, призовавам и моите колеги към това.

Погледнете Гърция и програмата за стабилност, която беше похвалена. Бих искал да подчертая, че има един голям проблем и ще ви кажа какво научих по време на посещението си в Гърция миналата седмица.

Повечето хора в Гърция смятат, че през последните 10 или 20 години много хора забогатяха при несправедливи обстоятелства. Като хвалите усилията на Ирландия, не може да я сравнявате със ситуацията в Гърция. Хората в Гърция смятат, че не следва да страдат за неща, за които не са виновни.

Ето защо, г-н Рен, настоятелно Ви призовавам да окажете натиск върху гръцкото правителство и то да погледне сериозно на незаконното богатство, натрупано в миналото. В противен случай програмата няма да бъде приета и ще се провали по икономически причини. Трябва да се уверим, че програмата е социално справедлива – а тя все още не е социално справедлива.

Председател. – Разискването приключи.

Гласуването ще се проведе в четвъртък, 25 март 2010 г.

Писмени изявления (член 149)

Cristian Silviu Buşoi (ALDE), в писмена форма. – (EN) От настоящата криза в еврозоната може да се извлекат някои поуки. Икономическата криза също е причина за трудностите в еврозоната, но считам, че в ИПС има и структурни слабости, които следва да бъдат коригирани, за да се избегнат бъдещи кризи. За да може ЕЦБ да предприеме ефективни действия в подкрепа на заетостта и растежа, ние трябва да й предоставим необходимите инструменти. ЕЦБ не разполага със същите инструменти, с които разполага Европейският фонд за развитие (ЕФР), поради което не би могла да провежда активна парична политика в подкрепа на растежа. ЕЦБ е обвързана с основната си цел за гарантиране на ценова стабилност, което й пречи ефективно да стимулира растежа. Също така считам, че се нуждаем от по-добра координация на икономическата и фискалната политика, така че да избегнем неблагоприятни ситуации като тази в Гърция. Една по-добра координация би повишила стабилността в еврозоната. Пактът за стабилност и растеж (ПСР) трябва да се спазва стриктно, но според мен той следва да бъде ревизиран. Следва да се засили предпазният лост. Наказателният лост не е ефективен, тъй като плащането на глоби само увеличава бюджетните дефицити и предотвратява спазването на правилата. От друга страна, санкциите не следва да се решават от Съвета, тъй като държавите-членки няма да са склонни да се наказват взаимно.

Tunne Kelam (PPE), в писмена форма. – (EN) Би следвало да изхождаме от един основен факт – по време на най-тежката икономическа криза, която Европа познава, еврото се оказва опора за стабилността и доверието. Ако еврозоната не съществуваше, преодоляването на кризата щеше да бъде много по-бавно и неравномерно. Това се отнася и за държавите-членки, които още не са се присъединили към еврозоната. Сега е особено важно да осъзнаем, че общата европейска валута е обща ценност, за което е отговорен лично всеки член на еврозоната. Съществува общо съгласие, че икономическата криза е логичен резултат от повсеместната криза на ценностите.

От тези, които се присъединиха към еврозоната, се очаква по-голяма отговорност за балансиране на техните разходи и приходи. Няма смисъл да се правят на предполагаеми жертви на финансови спекулации или на икономическите мафии. Почти всички европейски икономики са нарушили принципите на правилната и балансирана фискална политика. Трябва да си извлечем поука – със създаването на Европейския валутен фонд се нуждаем от много по-строг надзор и по-добро координиране на фискалните политики. Но преди всичко всеки член на еврозоната трябва да ограничи разходите за сметка на утрешния ден.

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), в писмена форма. – (CS) Действията на Европейската централна банка от самото ѝ създаване са обект на постоянна критика от левицата, а не само в Европейски съюз. Първата причина за тази справедлива критика са целите на банката. Тъй като основната цел на банката е да гарантира, че инфлацията не надхвърля 2% и че бюджетният дефицит на държавите-членки на ЕС не е повече от 3% от БВП, то в период на растеж всичко е чудесно, когато безработицата „пада от само себе си“, ликвидността на банките е „гарантирана от само себе си“ и ЕЦБ е в състояние да „притисне правителствата“ в отделните държави-членки да намалят дълговете си. В момента, когато избухва икономическа криза обаче, историята е съвсем друга. Лошо формулираната цел на централната финансова институция води до необходимостта от съществени

отклонения от тази цел. Въпреки това докладът, който се занимава с оценяване на Годишния доклад на ЕЦБ и с резултатите във връзка с решаването на финансовата криза, упорито настоява за тази лошо формулирана главна цел. Между другото, в доклада се посочва и това, че е необходимо да се откажем от политиката на стимулиращи пакети и от осигуряване на ликвидност на банките, което беше главната, т. нар. неконвенционална мярка за преодоляване на кризата. Докладът изобщо не засяга критичното състояние на финансите на най-малко пет държави от ЕС и изглежда авторите на доклада са безразлични към главоломното увеличаване на безработицата. Всичко това само потвърждава вредата от сегашното виждане на Европейската централна банка. Затова докладът трябва да бъде отхвърлен.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) Европейският съюз като цяло, и по-конкретно еврозоната, се намират в тежко положение. Гърция е на ръба на банкрута, а Испания и Португалия също изпитват трудности. Поради сериозността на ситуацията непрекъснато се правят нови предложения. От една страна, говори се Европейският валутен фонд да получи широки права за интервенция. От друга страна, членът на Комисията, отговарящ за икономическите и финансовите въпроси, г-н Рен, призовава Брюксел да се включи в бюджетното планиране на държавите-членки. Европейският съюз очевидно иска да използва настоящата криза, за да лиши държавите-членки от финансовата им независимост, която е една от последните основни области на национална независимост, които са им останали. Предприемането на още една огромна крачка към централизирана европейска свръхдържава обаче няма да реши съществуващите проблеми. Напротив, ще ги задълбочи още повече. Тревожното състояние, в което се намира паричният съюз, и фактът, че еврото стана високорискова валута, са резултат от това, че държави като Германия, Нидерландия и Австрия, от една страна, наред с Гърция, Италия и Испания, от друга, съзнателно игнорираха на съществуващите разлики между тях що се отнася до икономическото им развитие и до характера на финансовата им политика. Тези исторически различия, свързани не само с икономиката, трябва да бъдат взети предвид, а не да се засилват още повече съществуващите „централистки“ ограничения по отношение на европейските национални държави.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма.* – (DE) В контекста на годишния доклад на Европейската централна банка бих искал да изтъкна тревожната промяна във финансовата политика, в резултат от която бяха отпечатани твърде много долари, без да е възможно поне донякъде да бъде покрита стойността им. Съпътстващата настояща или предстояща девалвация на долара от страна на САЩ като част от програмата на страната за парична реформа ще има сериозно отрицателно въздействие върху европейския пазар. За да се избегне този риск, Европейската централна банка и други европейски институции следва сериозно да обмислят отдръпването от долара като основна валута. Еврото е много по-силно и известни икономисти, като например нобеловият лауреат Джоузеф Стиглиц, казаха, че водещата роля на долара е била причина за много финансови кризи. Европейският съюз следва да спре доброволно да се излага на проблемите на финансовата политика на САЩ.

Kristiina Ojuland (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Г-н председател, кризата с дълга на Гърция повдигна въпроси относно способността ни да запазим стабилността на еврозоната. Убедена съм, че силата на единната валута ще бъде гарантирана, ако договорените правила се спазват във всяка една държава-членка. Беше казано, че освен Гърция и други държави-членки на Европейския съюз могат да очакват сериозни финансови затруднения. В допълнение към бързо растящия държавен дълг някои държави-членки вече са достигнали почти опасни нива на държавните разходи, нещо, от което още преди няколко години Европейската централна банка беше обезпокоена. Еврото е котва, към която икономиките на държавите-членки са завързани. Действия от страна на която и да е държава-членка, които отслабват еврото, са неприемливи. Счита за важно всяка държава да се съобразява с установените за еврозоната условия. В същото време подкрепям колективния подход при търсенето на решения, включително събирането на пакет от помощи за Гърция, затягането на регламентите, свързани с единната валута и провеждането на по-строг надзор. Идеята за възможното създаване на Европейски валутен фонд, възникнала вследствие на кризата в Гърция, е един подход, който би могъл да предотврати потенциални проблеми, но ние не бива да забравяме отвъдморските фактори, действащи в един глобализиран пазар на инвестиции, които непременно оказват влияние върху еврозоната. Ето защо е ясно, че на национално равнище отсега нататък ние трябва да се съсредоточим повече върху създаването на законодателство, което да защитава еврото от въздействието на опасни фактори както вътрешни за Европейския съюз, така и на такива извън него.

4. Втората европейска среща на високо равнище относно ромите (внесени предложения за резолюция): вж. протокола

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н VIDAL-QUADRAS

Заместник-председател

* * *

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, с решение от 19 март Съдът на Европейския съюз току-що обяви, че мнозинството от нашия Парламент нарушава принципите на правовата държава, като отказва да защити имунитета ми по силата на член 10 от международния протокол, както беше поискано от чуждестранните ми колеги начело с г-н Romagnoli.

Жалбата беше направена, когато станах жертва на яростно политическо, професионално и юридическо преследване за следното престъпление: „казях на журналистите, които ме интервюираха по въпроса за ревизионизма и историята на Втората световна война, че тези въпроси са работа на историците“. Това е в параграф 108 от решението.

Съдът подчертава, цитирам: „Тъй като целта на протокола е да се предоставят права на членовете на Европейския парламент, то следва, че след като не е произнесъл присъда въз основа на член 10, Парламентът е нарушил правилата на закона по достатъчно ясен начин“.

Вярно е, че Съдът не се съгласява с жалбата ми за обезщетение, защото счита, че френският апелативен съд и неговите 11 съдии ме счетоха за напълно и окончателно невинен. Следователно той счита, че не мога повече да се позовавам на накърняване на правата. Факт е, че той нарежда Парламентът да понесе две трети от съдебните разходи. Следователно настоящото решение представлява унищожително отхвърляне на партийната тактика, която ме лишава от парламентарен имунитет.

Под натиск докладчикът прибегна до един примитивен процедурен трик. Това решение създава прецедент, от който членовете на десните партии в Европейския парламент, чиято свобода на изразяване е непрекъснато атакувана, ще могат да се възползват в бъдеще.

5. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

6. Време за гласуване

Председател – Пристъпваме към гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Живи животни и прясно месо от тях: условия за внос в ЕС (A7-0018/2010, Jo Leinen)

6.2. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Литва/ Мебелно производство (A7-0047/2010, Barbara Matera)

6.3. Мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията: Литва/ Производство на облекло (A7-0048/2010, Barbara Matera)

6.4. Годишен доклад относно еврозоната и публичните финанси за 2009 г. (A7-0031/2010, Sven Giegold)

6.5. Назначаване на заместник-председател на Европейската централна банка (A7-0059/2010, Sharon Bowles)

6.6. Назначаване на Milan Martin Cvik за член на Сметната палата (A7-0046/2010, Inés Ayala Sender)

6.7. Назначаване на Rasa Budbergytė за член на Сметната палата (A7-0039/2010, Inés Ayala Sender)

6.8. Назначаване на Kersti Kaljulaid за член на Сметната палата (A7-0045/2010, Inés Ayala Sender)

6.9. Назначаване на Igors Ludboržs за член на Сметната палата (A7-0040/2010, Inés Ayala Sender)

6.10. Назначаване на Szabolcs Fazakas за член на Сметната палата (A7-0038/2010, Inés Ayala Sender)

6.11. Назначаване на Ladislav Balko за член на Сметната палата (A7-0037/2010, Inés Ayala Sender)

6.12. Назначаване на Louis Galea за член на Сметната палата (A7-0042/2010, Inés Ayala Sender)

6.13. Назначаване на Augustyn Bronisław Kubik за член на Сметната палата (A7-0041/2010, Inés Ayala Sender)

6.14. Назначаване на Jan Kinst за член на Сметната палата (A7-0044/2010, Inés Ayala Sender)

6.15. Назначаване на Eoin O'Shea за член на Сметната палата (A7-0043/2010, Inés Ayala Sender)

6.16. Препоръка до Съвета относно Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН (A7-0049/2010, Alexander Graf Lambsdorff)

6.17. Втората европейска среща на високо равнище относно ромите

- Преди гласуването:

Jean Lambert, от името на групата Verts/ALE. – (EN) Г-н председател, искам да внеса устно предложение за изменение, което да се превърне в параграф 7а (нов). То е отбелязано в списъка за гласуване и, доколкото разбирам, има подкрепата на политическите групи, които ще подпишат тази резолюция. То се превръща в следствие на параграф 7.

Така че новият параграф 7а ще гласи: „Следователно още веднъж призовава Европейската комисия да разработи всеобхватна Европейска стратегия за приобщаване на ромите като средство за борба срещу социалното изключване и дискриминиране на ромите в Европа“.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- преди гласуването на изменение 1:

Cornelia Ernst, от името на групата GUE/NGL. – (DE) Г-н председател, много Ви благодаря. Имаме две предложения за изменение, едно от които е изменение на изменението. Бих искала да представя и двете. Искаме думите „Съветът и“ да отпаднат. Така окончателният текст на изменението, което сега разискваме, ще бъде:

(EN) „призовава държавите-членки да се въздържат от насилствено репатриране на малцинства, ако те са оставени без подслон и подложени на дискриминация в областта на образованието, социалната закрила и заетостта, след като са били принудително върнати в родината им“.

(Устното предложение за изменение не се приема)

- преди гласуването на параграф 18:

Hannes Swoboda, от името на групата S&D. – (DE) Г-н председател, отхвърлихме предходно предложение за изменение и поради това, че беше формулирано твърде категорично. И все пак, има проблем в някои държави, където ромите биват репатрирани и където условията са неподходящи за тях, защото не им позволяват да живеят свободно и в безопасност, с достойнството на човешки същества.

Нашата формулировка, освен всичко останало, е по-умерена, тъй като сме забелязали, че в някои държави се злоупотребява с либерализирането на визи за целите на заявления за предоставяне на убежище, без да са налице необходимите условия. Нашият текст ще гласи:

(EN) „в някои страни от Западните Балкани, където те може да бъдат оставени без подслон и да бъдат подложени на дискриминация в областта на образованието, социалната защита и заетостта“.

(DE) Надявам се, че колегите, които първоначално отхвърлиха другото предложение за изменение, могат да гласуват положително и да приемат тази по-умерена формулировка.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

6.18. Кодекс на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници

- Преди приемането на проекта за резолюция:

Michael Cashman (S&D). – (EN) Г-н председател, само искам Парламентът да е осведомен, че бях първоначалният докладчик по решението относно Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Frontex) и препоръчах да го приемем поради извънредните мерки, необходими за справянето с наместата и морските спасителни операции, особено в Южното Средиземноморие.

Парламентарната комисия не ме подкрепи и затова премахнах името си от доклада, и ще препоръчам на Парламента да отхвърли резолюцията, поставена за гласуване. За да бъде приета, се нуждаем от абсолютно мнозинство от 369 гласа, но аз бих препоръчал Парламентът да отхвърли резолюцията, която предстои да гласуваме след малко.

Сесилия Малстрьом, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, на вниманието на колегите от ЕП е предложен проект за решение, допълващо Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници в контекста на операционното сътрудничество, координирано от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници (Frontex).

Това решение е необходимо и ще помогне на държавите-членки и на Frontex да управляват нашите морски външни граници по-ефективно. Както знаете, броят на плавателните съдове много скоро ще се увеличи, както винаги се случва в Средиземноморието по това време на годината.

Предложението включва набор от много важни принципи и пояснения на правила, които служителите на граничната охрана следва да прилагат при контролиране на морските граници – например, принципа за неотблъскване и задължението да се полагат специални грижи за уязвимите лица и непридружените малолетни.

То пояснява още и каква помощ следва да бъде оказвана на лица, намиращи се в опасност в морските води, и къде да се свалят на брега спасените лица.

Мнозина от вас, колегите в Парламента, години наред настояваха за тези принципи и правила, а сега най-сетне те са достъпни за нас. Промените, които предлагаме, ще намалят също и опасността от смъртни случаи в Средиземноморието, като се повиши ефективността на морските гранични операции.

Проектът за решение е резултат от много усърдни и дълги обсъждания с държави-членки и експерти например от Върховния комисариат на ООН за бежанците и от Международната организация по миграция.

Той ще осигури на нашите институции по-добра рамка за упражняване на подходящо проследяване на тези операции, в които са намесени важни европейски фондове.

Относно правните аспекти на това предложение, Комисията е избрала член 12 от Кодекса на шенгенските граници като правно основание, тъй като правилата имат отношение към граничното наблюдение по време на операциите на Frontex, а не към граничните проверки, както според мен се опитва да докаже Парламентът в своето правно становище.

По молба на членовете на ЕП Комисията проведе проучване на алтернативните технически решения, които биха позволили, първо, да не се възобновяват обсъжданията по тази тема, и, второ, да се приемат навреме ясни правила за операциите на Frontex това лято. За съжаление, не сме намерили такава алтернатива, затова препоръчвам на уважаемите колеги да не отхвърлят тези дългоочаквани нови правила.

Председател. – Не можем да започнем разискване на тази тема сега, г-н Busuttil. Имате думата, но не можем да започнем разискване.

Simon Busuttil (PPE). – (EN) Г-н председател, вече двама оратори се обърнаха към Парламента с призив за отхвърляне на резолюцията, но нито един не се изказа в подкрепа на приемането на тази резолюция. Затова според мен е съвсем справедливо да се даде възможност да се изкаже и на някого, който ще призове настоятелно колегите да се изкажат в подкрепа на резолюцията.

Ако ми позволите само за една минута да кажа, че причината, поради която комисията по граждански свободи, правосъдие и вътрешни работи отхвърли тези правила и следователно внесе разискваното предложение за резолюция, е много проста. Нашите правни служби ни уведомиха – и то неведнъж, а два пъти – че Комисията е надхвърлила своите правомощия, предлагайки тези правила. Ето защо ги отхвърлихме. Определено искаме тези правила – самият аз произхождам от държава, в която искаме тези правила – но не желаем Европейската комисия да надхвърля своите правомощия. Ето защо трябва да подкрепим тази резолюция.

Michael Cashman (S&D). – (EN) Само заради яснотата, ако гласувате против този документ, подкрепяте мярката, позволяваща прихващането в морски води. Ако гласувате в подкрепа на документа, няма да позволите това. Такава е яснотата.

Председател. – Пристъпваме към гласуването.

6.19. Бюджет за 2011 г. - Раздел III - Комисия (A7-0033/2010, Sidonia Elżbieta Jędrzejewska)

7. Приветствие с добре дошли

Председател. – Госпожи и господа, с най-голямо удоволствие ви съобщавам, че като част от нашата серия междупарламентарни срещи днес имаме посещение от делегацията на парламента на Тунис, водена от Салах Табарки, председател на комисията по въпросите на политиката, правата на човека и външните работи в парламента на народните представители на Тунис.

Горещо приветстваме г-н Табарки и членовете на неговата делегация. Бих искал да подчертая важността, която придаваме на тази среща, която е първата подобна за последните пет години.

Парламентът следи с голям интерес развитието на политическото и икономическото положение в Тунис, тъй като Европейският съюз е най-важният търговски партньор на тази държава. Отношенията, които ще установите с Делегацията за връзки с държавите от Магреб, ще ви осигурят подходяща институционална рамка за диалог по въпросите от взаимен интерес, имащи отношение към развитието на демокрацията и принципите на правовата държава.

И така, пожелаваме ви приятно и плодотворно посещение.

8. Време за гласуване (продължение)

8.1. Бюджетни насоки: 2011 г. – други раздели (A7-0036/2010, Helga Trüpel)

8.2. Политиката за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи? (A7-0029/2010, Giancarlo Scottà)

8.3. Въздействие на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие (A7-0034/2010, Enrique Guerrero Salom)

- Преди гласуването:

Enrique Guerrero Salom, докладчик. – (ES) Г-н председател, искам да благодаря на всички, взели участие в изготвянето на този доклад.

Бих искал само да изтъкна, че щом стигнем до параграф 31, там има устно предложение за изменение. Както се разбрахме, сега ще прочета втората част на английския вариант.

(EN) „поради това счита за подходящо да се проучат възможностите за споразумение с държавите кредиторки за въвеждането на временен мораториум или за опрощаване на дълга на най-бедните държави, за да им се даде възможност да приложат антициклични фискални политики за смекчаване на тежките последици от кризата; предлага да бъдат положени усилия за улесняване постигането на прозрачен арбитраж за дълговете“.

Председател. – Във всеки случай, г-н Guerrero, ако не сме били погрешно информирани, това устно предложение за изменение засяга параграф 34, а не параграф 31.

(Г-н Guerrero дава знак, че наистина устното предложение за изменение засяга втората част на параграф 34)

Сега всичко е ясно.

(Гласуването се провежда)

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на параграф 22:

Charles Goerens (ALDE). – (FR) Г-н председател, предложихме на Вашето внимание едно устно предложение за изменение, засягащо параграф 22. Ще отбележа, че параграф 22 има отношение към световното икономическо управление, и по-конкретно към състава на Г-20, която, странно, не включва нито един представител от най-слабо развитите страни.

Устното предложение за изменение цели да запълни тази празнина, текстът, който предлагам на вниманието на Европейския парламент, отговаря на тази потребност.

(Парламентът приема устното предложение за изменение)

- Преди гласуването на параграф 34:

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Г-н председател, преди малко ни призовахте да приветстваме с ръкопляскания делегацията от Тунис. Бихте ли могли да помолите тунизийската делегация да се намеси и да постигне освобождаването на Тауфик Бен Брик, за която настоява целият Парламент?

- След окончателното гласуване:

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Г-н председател, искам да повдигна процедурен въпрос. Много съм доволен от хода на гласуването. И все пак, по същество това беше доклад по собствена инициатива, а за такива случаи е приета друг вид процедура. Сега ни беше позволено да гласуваме поотделно един доклад по собствена инициатива. Трябва да решим този въпрос или в бъдеще всички доклади по собствена инициатива ще бъдат гласувани поотделно. Навярно бихте могли да поискате от комисията по конституционни въпроси да изясни този въпрос? В противен случай интерпретацията, направена от службите на Парламента, ще провали цялата идея на реформата.

Председател. – Г-н Swoboda, може да бъде направено. Възможно е да поискаме разделно гласуване в съответствие с процедурата, която самите групи искаха. Във всеки случай, всичко подлежи на промяна. Може да се промени за в бъдеще, но за момента е такова, каквото е.

8.4. Годишен доклад на ЕЦБ за 2008 г. (A7-0010/2010, Edward Scicluna)

9. Позиции на Съвета на първо четене: вж. протокола

10. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

11. Обяснение на вот

Втората европейска среща на високо равнище относно ромите (RC-B7-0222/2010)

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Приетият проект на резолюция на Европейския парламент относно Втората европейска среща на най-високо равнище за ромите открива нов път за решаване на проблемите на ромското население в Европейския съюз.

Стана очевидно, че самостоятелните усилия на различни държави да постигнат интеграция на ромите в обществото не дадоха задоволителен резултат. Причините за това положение са различни. Поради това приветствам усилията на Европейския съюз да се включи в решаването на ромския проблем и за подобряване на интеграцията на тази общност в обществото по един организиран начин.

Nicole Sinclaire (NI). – (EN) Г-н председател, макар да не одобрявам дискриминацията срещу която и да било група в обществото по какъвто и да било признак, не мога да подкрепя резолюцията. Резолюцията се опитва да измести отговорността за борбата с дискриминацията в рамките на ЕС, но аз по-скоро твърдя, че отношението и подходът в държавите-членки са толкова различни, че е по-правилно за интересите на малцинствените групи да се грижат държавите-членки и по-конкретно тези измежду държавите-членки, които не споделят идеала за толерантност и равенство, който ние, британците, приемаме за даденост.

Знам например, че един член на ЕП от Италия, член на групата „Европа на свободата и демокрацията“, е подведен под отговорност за участие в расистки набег, при който подпалил имуществото на имигрант. Това е неприемливо. Моля, не свързвайте британския народ с такъв вид поведение, като внушавате, че малцинствените групи в нашата страна се нуждаят от същото равнище на защита, както нещастникът, за когото току-що споменах.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, факт е, че никой, който отрича даден проблем, който отрича истината, очевидно няма да успее да реши проблема. Това е факт. Би трябвало да сме наясно, че с резолюцията си относно ромите в Европа, която е документ, пълен с политически коректни безсмислици, няма да успеем да намерим или да предложим общо решение, защото това, което правим, е да отричаме проблема. Ние следва преди всичко да отбележим, че наистина се сблъскваме с големи проблеми с голям брой роми, които сами се поставят извън нашето общество и които също много често носят отговорност за много сериозни престъпления, малки и големи. Много ценности и стандарти или липсата на такива, възприети в ромските общности, са в пряко противоречие с ценностите и стандартите, които искаме да се спазват в нашите европейски държави. Това, което казвам, може да звучи малко едностранчиво, но резолюцията, която току-що приехме, е далеч по-едностранчива в противоположното направление. Във всеки случай, мисля, че всяка държава-членка следва да има сама правото да реши как да се заеме с този твърде сериозен проблем.

Philip Claeys (NI). – (NL) Г-н председател, докладът е един изключително политически коректен доклад, от вида доклади всъщност, за които залата изглежда се е снабдила с патент. Неблагоприятното положение на ромите в икономическо и социално отношение отново се приписват на така наречената нетърпимост и на дискриминацията. Ако само въведем нови квоти и ако притълим действието на законите, и ако отново отвием кранчето с парите, всичко ще бъде наред.

Опитът от Нидерландия показва ясно, разбира се, че мнозинството от ромската общност отказва да се адаптира и интегрира, каквото и да правим. Не ние сме виновни, а самата ромската общност, че ромите са представени в статистиките за престъпността с такъв несъразмерен процент. Техните ценности и норми пряко противоречат на нашите. Аз също така съм против всички опити на Европа да се намесва в този въпрос и искам да повторя, че всяка държава-членка има право да отстрани от територията си хора, които системно отказват да се адаптират и които прибегват до престъпно поведение.

Доклад: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно приоритетите за бюджета за 2011 г. поради много причини, но най-вече заради вниманието, което се обръща на въпроса за младежката безработица. Настоящото икономическо и социално положение в много държави от Европейския съюз изисква специален подход към увеличаващата се пропаст между младите хора и пазара на труда, въпреки общопризнатия факт, че инвестициите в младите хора и в образованието представляват инвестиции в бъдещето. Опитът показва, че по време на икономически спад младите хора предпочитат да останат в системата на образованието или да започнат да учат, отколкото да търсят работа. В момента можем да забележим подобни тенденции в нашите държави. Затова бих искала да кажа, че планираните мерки, по-активният пазар на труда и съгласуваността на образователната система са много важни. Развитието на предприемаческите умения и разработването на специални програми е особено необходимо, независимо дали става въпрос за „ЕРАЗЪМ Първо работно място“ или други мерки. Силно се надявам, че Европейският съюз ще прояви достатъчна политическа воля не просто да приеме важните документи, а и да ги изпълни.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, гласувах против доклада, най-вече защото изцяло не съм съгласен с приоритетите, които Парламентът предлага на Комисията, включително за хармонизирането на имиграционната политика. Знам какво означава това – хармонизирането на имиграционните политики на всички държави-членки се измества напред като ясен приоритет. Не съм съгласен с това.

Преди всичко обаче гласувах против доклада, защото вече стана съвсем ясно, че Парламентът не подкрепя така необходимото намаляване на европейската бюрокрация. Вярно е точно обратното. Следва да преосмислим внимателно премахването на всички видове институции и агенции, които вече реално са или винаги са били безполезни. Въпреки това Парламентът призовава дори за повече т.нар. „децентрализирани“ агенции. Повтарям, че според мен вече имаме твърде много такива. Някои от тях следва да бъдат закрити, преди да започнем да създаваме нови. Имам предвид Комитета на регионите, Агенцията за основните права и Европейският институт за равенство между половете. Колко струва всичко това на нашите данъкоплатци и каква е ползата от тях, за Бога?

Доклад: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, в извънредни времена като тези, които преживяваме, трябва да приемем извънредни мерки.

Бюджетът за следващата година не трябва да бъде изготвен, както в нормални времена. За съжаление, икономическата криза все още не е отминала и не можем да я пренебрегнем. Днес моята група и аз гласувахме за бюджетните приоритети, но в близко бъдеще трябва да поемем политическата отговорност за вземане на по-значими решения.

Трябва да обмислим как да реформираме бюджета на Съюза така, че Европа да бъде в състояние по-решително да управлява икономическата политика. Следващите цели са напълно завършен вътрешен пазар, повече ресурси за изследвания и инфраструктура, повече инвестиции в сигурност и в семействата. В противен случай има риск от още по-консервативни действия от страна на държавите-членки.

В заключение, трябва да бъдем повече европейци и по-малко националисти и да провеждаме истинска европейска политика.

Daniel Hannan (ECR). – (ES) Г-н председател, позволете ми да кажа, че се радвам да Ви видя отново на председателското място.

(EN) Марк Твен казва, че ако имаш само чук, всичко друго ти изглежда като пирон.

Европейският съюз е много добър в изразходването на средства – средствата на други хора. Мисля, че Милтън Фридман беше казал, че парите са два вида: чуждите и моите. Много по-внимателно се отнасяме с последните. Това обяснява случващото се днес в Европа.

Всички държави-членки търсят начини за съкращения в бюджета. В Гърция се предлагат съкращения в публичния сектор от близо 10%, в Ирландия – над 7%, Германия обмисля увеличаване на пенсионната възраст, Испания – Вашата страна – планира спестявания от 2% от БВП, а нашият бюджет в Европейския съюз продължава стремглаво да се повишава. Защо? Това се дължи на липсата на връзка в Европейския съюз между данъчното облагане, представителството и разходите и следователно няма външно ограничение от страна на данъкоплатците.

Прекомерните разходи забъркаха света в тази каша – прекомерните разходи на физическите лица, на предприятията и правителствата. Представете си само какъв стимулиращ ефект би имало, ако вместо да харчим тези трилиони за допълнително увеличаване на дълга си, ги бяхме върнали на хората под формата на данъчни облекчения.

Доклад: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Европейските селскостопански продукти трябва да отговарят на най-високите световни стандарти за качество, което, разбира се, следва да ги направи по-конкурентоспособни на международните пазари.

Ето защо гражданите на Европейския съюз и наблюдателните потребители трябва получат цялостна информация за предимствата на тези продукти. Преди всичко заслужава похвала фактът, че европейските продукти отговарят не само на стриктни стандарти за хигиена, безопасност и ветеринарни стандарти, но и спазват принципите за устойчиво развитие, предотвратяване на изменението на климата, биоразнообразие и хуманно отношение към животните. Ето защо изцяло подкрепям въвеждането на европейски логотип за качество за продукти, произведени изцяло в Европейския съюз. Логотипът официално признава усилията на европейските земеделски стопани и осигурява защита на интелектуалната собственост на международно равнище. Изразявам твърдо убеждение, че това ще помогне на много селски райони, които нямат други възможности за развитие.

Европейският съюз трябва да осигури финансова подкрепа за модернизиране на селскостопанските предприятия и за развитието на микропредприятията, особено в селските райони, за да бъдат произвеждани висококачествени селскостопански и хранителни продукти със средства на Съюза.

Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (PPE). – (LT) Гласувах в подкрепа на този документ, тъй като мисля, че екологичното и чистото селскостопанско производство е нашето бъдеще и трябва да го насърчаваме. Трябва също така да насърчаваме интереса на хората в екологични земеделски стопанства и екологични продукти както на равнище на Европейски съюз, така и в държавите-членки. От друга страна, тъй като искаме да гарантираме и насърчаваме екологично селскостопанско производство, не трябва прибързано да узаконяваме официално генетично модифицираните организми. Някои държави дадоха много добър пример, като стриктно ограничиха отглеждането на генетично модифицирани организми в близост до екологични стопанства. Следва да има ясно разграничение. На потребителите трябва също така да бъде предоставена цялата информация и резултати от научните изследвания, свързани с генетично модифицираните организми и последиците от генетично модифицираните фуражи за околната среда и здравето на хората, без да скриваме нищо от тях. Само тогава ще създадем истински общ пазар на екологични продукти, който е много важен за живота на всички нас.

Alfredo Antoniozzi (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, първо, искам да благодаря на г-н Scottà за работата, която той свърши по този доклад.

Считам, че опазването и укрепването на политиката за качество на нашата селскостопанска продукция е приоритет за Европейския съюз, защото тя предвижда и е обвързана с поредица от други основни въпроси на европейско равнище, като например все по-голяма закрила на потребителите, подкрепа за малките и средните предприятия, опазването на културното наследство и традициите на много европейски региони и конкурентоспособността на европейските производители на храни в световен мащаб.

Това са причините, поради които гласувах в подкрепа на този доклад.

Jan Březina (PPE). – (CS) Оценявам факта, че докладът относно политиката за качество на селскостопанските продукти е обвързан със стъпките, предприети по-рано за укрепване на политиката за качество. Считам, че е много полезно да разработим системата от географски указания и наименования за произход, като в същото време запазим високите критерии за получаване на защита. Подкрепям запазването на инструмента за гарантиране на традиционните специалитети с условието, че правилата за регистрацията следва да бъдат опростени. Имайки предвид факта, че той предвижда по-нисък стандарт на защита, без необходимостта да се доказват конкретни географски характеристики на продукта, не виждам защо обработката на заявленията следва да отнема също толкова време, колкото обработката на заявления за географски указания и наименования за произход.

Според мен съществува слабо място в текущата практика по отношение на правото на Комисията по собствено усмотрение да отхвърля заявления, които е счела за негълни. Често това става на случаен принцип и произволно, без да се познават специалните характеристики на продукта и на географската област. Необходимо е също

така да бъдат създадени мерки срещу заобикалянето на крайните срокове в процеса на регистрация, като Комисията представя все повече коментари и уточняващи въпроси.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, аз също благодаря на г-н Scottà за работата му по този важен доклад.

Искам, по-конкретно, да посоча изменение 4, в което се настоява на потребителите да бъде предоставена максимално количество информация. То също така подкрепя въвеждането на цялостно и задължително законодателство относно обозначението „място на отглеждане“.

Макар това да са похвални цели, считам, че изменението е твърде ограничаващо и вероятно би било по-добре да не бъде задължително.

В Северна Ирландия разчитаме много на възможността да изнасяме продукция до останалата част на Обединеното кралство и други европейски държави. Това изменение има потенциала да повлияе на способността на Северна Ирландия да продава продукти на определени пазари, на които в момента го прави безпроблемно, като считам, че е важно новото етикетиране да не създава бариери, които да затрудняват търговията между различните държави-членки.

Макар изменение 4 да представлява известна трудност, оценявам значението на доклада и признавам, че е важно да бъдат произвеждани проследими, висококачествени и безопасни продукти.

Vito Bonsignore (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, с това гласуване си осигурихме средство, с което да защитаваме потребителите и да добавим стойност към селскостопанската продукция: цел, към която се стремим отдавна.

От днес произходът трябва да бъде ясно посочен на етикета на месни продукти, млечни продукти, плодове и зеленчуци, пилешко и други преработени продукти с една съставка. Що се отнася до животните, мястото на произход трябва да бъде посочено като едно ясно местоположение, само когато животните са родени, отгледани и заклани в една и съща държава.

Това е намеса, чрез която селскостопанските производители и тези, които преработват селскостопанска продукция, ще получат заслужено признание. Показами сме, че Европейският парламент има само една цел, когато става въпрос за действия по отношение на селскостопанските хранителни продукти, и тя е да гарантира качеството и достъпността на информацията, предоставяна на потребителите.

Свършихме добра работа. Поздравявам членовете на Парламента, които работиха по това досие.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, по принцип приемам идеята за логотипи за качество. Виждаме такива в редица области от живота ни. Стига това да не бъде използвано като извинение за предопределяне на потребителския избор.

Ако храната не отговаря на определени ограничения за размера или естетични такива, не трябва да я изхвърляме, да я прашае на купчината, както се случва с 30% от европейската селскостопанска продукция, която често се бракува, защото не отговаря на стриктните европейски стандарти.

Не следва също така да използваме стандартите си за качество като претекст да забраним вноса от земеделски стопани от развиващите се държави, като по този начин ги обричаме на бедност, а след това използваме пари на нашите данъкоплатци, за да ги даваме на корумпирани правителства, когато земеделските стопани изпаднат в бедност.

Разбира се, вместо обозначения за качество и жестове като този, следва да се доверяваме на пазарите, на потребителите и на хората.

Доклад: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010)

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Гласувах против доклада, защото, както става често при други доклади, с този доклад по собствена инициатива Европа отново прокарва своята собствена концепция за сексуалните и репродуктивните здравни права, която натрапва на хората от развиващите се страни.

Трябва да бъде изяснено веднъж завинаги, че според определението на Световната здравна организация, тази концепция включва абортите като метод за семейно планиране. Човешкият живот е свещен от зачатия до естествената смърт и поради това не бих могъл да подкрепя доклада. От друга страна, в него има някои добри идеи, които биха могли, разбира се, да помогнат на хората в развиващите се страни, и поради това може да се

каже, че тъй като стотици милиони хора в развиващите се страни са изправени пред последиците на растящите цени на продуктите от първа необходимост и храните, те ще се сблъскат с проблема за оцеляването си по тези начини. Разтревожен съм от оценките на международните финансови институции, че милиардите хора, които вече живеят на планетата, ще се увеличат с още стотици милиони и че в Африка на юг от Сахара детската смъртност ще се увеличи с между 30 000 и 50 000.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (GA) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на доклада относно въздействието, което финансовата и икономическата криза има върху бедните страни в света. Макар докладът да не дава достатъчно радикален отговор за проблемите на бедните страни, в същото време можем да се съгласим с много от нещата, които той съдържа.

Бедните хора и бедните страни са тези, които най-много страдат в резултат на икономическата криза. Следва да окажем цялата помощ, която можем, по отношение на публични инвестиции, особено в тези държави. Трябва обаче да се каже и че търговските споразумения, които Европейският съюз има с бедните страни, в действителност не са благоприятни за тях. Големите европейски предприятия печелят най-много от тези споразумения; дребните производители, дребните земеделски стопани и работещите хора не печелят от тях и затова трябва да променим начина, по който работим с тези държави.

Diane Dodds (NI). – (EN) Г-н председател, аз гласувах против параграф 7 от доклада и бях обезпокоена да видя как отново Парламентът използва доклад от този вид, за да вмъкне тихомълком право на аборт, както и връзката на сексуалното и репродуктивното здраве с общественото здраве в развиващите се страни.

Не това е мястото да се определя дали достъпът до аборти е право или не. Това е въпрос, който трябва да се регламентира от националните правителства. Аз и огромното мнозинство от избирателите ми в Северна Ирландия оставаме твърди в убеждението си за правото на живот на нероденото дете.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Г-н председател, като Парламент, би следвало два пъти да премисляме, преди да правим предложения. Би следвало да правим предложения за политики, които да решават проблеми, а не да ги изострят. Сега, що се отнася до помощта за развитие, има много сериозни проучвания, които доказват, че отпускането на помощ за развитие по прекалено автоматичен начин неизменно води до забавяне на икономическите реформи, а оттам и до забавяне на възможностите за икономически растеж в развиващите се страни. Въпреки това ние като Парламент продължаваме да вземаме за отправна точка кредото или така наречената аксиома, че на първо място, предоставянето на все по-голяма помощ за развитие ще помогне на африканските държави отново да стъпят на краката си. Въпреки огромните инжекции помощ за развитие през толкова десетилетия няма, за съжаление, безспорни доказателства, че повечето африкански държави не са днес в далеч по-лошо състояние, отколкото веднага след деколонизацията си. Това беше първата ми бележка.

Ще бъда съвсем кратък при втората си бележка. Вярно е, разбира се, както се казва в доклада, че развиващите се страни са допълнително затруднени от изтичането на мозъци, но защо продължаваме да настояваме за „синята карта“, която още повече ще задълбочи този проблем?

Anna Záborská (PPE). – (SK) Не мога да разбера защо репродуктивното здраве отново беше включено в доклад за въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие.

Организациите за репродуктивно здраве подкрепят абортите като един от начините за контрол на раждаемостта. Тази индустрия се финансира и на европейско равнище от данъците на граждани, които са против абортите и които са ангажирани със защитата на живота. Вече от десетилетия международни институции дават мненията си относно контрола на раждаемостта като начин за борба с бедността, но развиващите се страни продължават да живеят в крайна бедност. По мое мнение, ЕС пропилява ресурсите за контрол върху раждаемостта, което не решава проблема с бедността. Аз зачитам правото на живот, а също така и принципа на субсидиарност в отношенията с развиващите се страни. Ето защо гласувах против параграф 7 и против целия доклад.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Г-н председател, беше предсказуемо, а може би и неизбежно Европейският съюз да се възползва от финансовата криза в Гърция, за да прокара добре обмислените си планове за уеднаквяване на фискалната политика.

Станахме свидетели на повторни призови за Европейска агенция по дълговете, за Европейски валутен фонд, за общоевропейско данъчно облагане, така че за спасителните планове да не трябва да се питат националните избиратели.

Г-н Ван Ромпюй и другите членове на Комисията, като добри федералисти, са точно в съгласие с каузата, която застъпват британските скептици, а именно, че не може да има паричен съюз без фискален и икономически съюз.

Мисля, че Джон Мейнард Кейнс беше писал, че който контролира валутата, той контролира държавата. Обещавам това да остане единственият случай, в който цитирам Кейнс с одобрение.

Всъщност, нека ви цитирам по-висш и по-меродавен авторитет дори и от Джон Мейнърд Кейнс. Ще цитирам Евангелието от Матей, Глава 22. Сигурен съм, че ще си спомните. Попитали Господ позволено ли е да се дава данък на Рим. Той отговорил: „Що Ме изкушавате лицемерци? Покажете Ми една данъчна монета“. Донесли му един динарий. И [Исус] им казал: „Чий е този образ и надпис?“ Отговорили му: „На кесаря“. И [Исус] им казал: „Отдайте, прочее, кесаревото кесарю; а Божието Богу“.

Не се опитвам да твърдя, че Господ е взел едната или другата страна в дискусията относно еврото. Смисълът е, че когато търсим върховния символ на временната власт, абсолютния признак на суверенитета, това е монетата! И ето виждаме, че еврото води към общо икономическо управление. Слава на небесата, че имамхе благоразумието да запазим британската лира.

Председател. – Благодаря Ви, че благословихте сесията ни тази сутрин, г-н Hannan.

Syed Kamall (ECR). – (EN) Г-н председател, ако погледнете доклада, ще видите много от старите и изтъркани фрази за това, как развиващият се свят страда в резултат на икономическата криза. Със сигурност има хора, които ще страдат в резултат на икономическата криза в тези държави, но доста често това не са непременно хората, на които бихме искали да помогнем. Доста често това са правителства, които са разтревожени, че техните бюджети за помощ се режат, защото с по-малко пари от помощ, които идват при тях, става по-трудно корумпираните и неефективни правителства да се задържат на власт. Когато посетих Африка миналата година, разговаряйки с много дясноцентристки политици, те се оплакваха, че бюджетите от помощта всъщност задържат корумпираните правителства на власт и затрудняват подобряването на икономическото и политическото управление в тези държави.

Но нека погледнем някои от нещата, които предлагаме. Говорим за повече инвестиции в развиващите се страни – и всеки би се съгласил с това – при все това в момента в Парламента се обсъжда предложението за директивата относно лицата, управляващи алтернативни инвестиционни фондове, която ще намали инвестициите в развиващите се страни. Говорим за подпомагане на земеделските стопани от развиващите се страни, а продължаваме, дори и в днешния бюджет, да гласуваме за повече средства за общата селскостопанска политика, която толкова вреди на поминъка на земеделските стопани в развиващите се страни.

Нека наистина се заемем с действителния източник на проблемите в тези държави – лошото управление и протекционизма в ЕС.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз гласувах против доклада поради две причини. Първо, обезпокоен съм от подхода на безразборна стрелба при политиката за развитие, който Европа все повече възприема и от това, че този подход се насърчава във все повече резолюции и искания. Второ, гласувах против доклада, защото съм на мнение, че е лоша идея да се опитваме да наложим политиката по семейно планиране на развиващите се страни и страните с нововъзникващи икономики под формата на един вид културен империализъм. Абортите не са решение и съжалявам за факта, че някои от членовете на Европейския парламент говорят за тях с евфемизма „репродуктивна медицина“, когато имат предвид аборти. Това не променя факта, че абортът означава убийство на неродено дете. Поради това гласувах против доклада и се надявам, че в бъдеще няма да използваме същите евфемизми във всяка резолюция и доклад по собствена инициатива за описване на аспекти на културния империализъм.

Nirj Deva (ECR). – (EN) Г-н председател, гласувах против доклада, защото това е един глупав доклад. Това е доклад, който няма отношение към въпроса. Защото: да вземем всички активи, които са на всички фондови борси в Ню Йорк, Лондон, Токио, Франкфурт и другаде. Ще се събере капитал за около 6 трилиона щатски долара. Ако продадете всички имоти, които са извън закона, имотите в бидонвилите, които не са част от узаконената система в развиващите се страни, ще достигнете до 7 трилиона щатски долара. Има много капитал, който чака в развиващите се страни, който е извън правните рамки в тези страни, от бордеите до милионите дребни предприятия, които виждате край шосетата и който не е част от официалната икономика.

Второ, ако попитате колко пари излизат от развиващите се страни всяка година през финансовите системи в света, отговорът е 800 млрд. щатски долара. Защо не работим, за да оставим този капитал в тези държави, с което те да станат по-богати?

Но не, къде отидохме и какво направихме току-що? Гласувахме за данък на Тобин, за да го наложим на и без това вече отслабените финансови институции на запад и да дадем парите на много хора, които вероятно ще ги откраднат.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-н председател, както и ораторите преди мен, аз също имах възражение срещу включването на параграф 7. Нашата група ни разреши да гласуваме по съвест, но делегацията ни реши да гласува „против“, тъй като, както казаха ораторите, приказките за репродуктивните здравни права са друг начин да се каже аборт. Ако това е целта, тя следва да се обяви, а не да се прикрива зад план във връзка с икономическа криза. Ето защо, както и други оратори, ние възражихме срещу това и гласувахме против този раздел.

Доклад: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Morten Messerschmidt (EFD). – (DA) Г-н председател, ние от Датската народна партия гласувахме против този доклад. Всъщност наистина искам да благодаря за много от наблюденията, представени в доклада. Имам предвид, по-конкретно, параграф 27, в който искрено се заявява, че еврото би трябвало съвсем естествено да доведе до по-тясна координация на икономическите политики в еврозоната. Аз, разбира се, съм изцяло против това твърдение, но бих искал да изразя своята благодарност за яснотата и искреността, изразени от докладчика по отношение на еврото. И така, еврото е създадено с намерението да се постигне по-голямо икономическо обединение на Европа, с други думи, да се обединят финансовата политика, политиката за пазара на труда, структурната политика – всички икономически области, всичко, което е от значение за икономиката. Това наблюдаваме в момента в Гърция, където икономистите във Франкфурт казват на гърците каква икономическа политика следва да провеждат, а след няколко месеца ще го наблюдаваме и в Испания и Италия, както и в цял списък други държави. По този начин докладът показва със цялата яснота, която бихме искали, защо Дания и моята партия – Датската народна партия, по-конкретно, – биха искали да останат извън еврозоната. Искаме сами да определяме каква икономическа политика ще провеждаме. Датските избиратели, а не икономистите във Франкфурт следва да решават това.

Писмени обяснения на вот

Доклад: Jo Leinen (A7-0018/2010)

Andrew Henry William Brons (NI), в писмена форма. – (EN) Одобрихме предложението настоящите правила относно вноса на живи животни, месо и месни продукти да останат в сила до замяната им с мерки, приети съгласно новата регулаторна рамка. Макар че предпочитаме подобни закони да се определят от всяка държава-член, а не от свръхдържавата ЕС, е необходимо да съществуват закони, които да обхващат подобни въпроси. Докладът обаче определя и списък на трети държави или части от държави, за които държавите-членки трябва да разрешат вноса на едър рогат добитък, свине и прясно месо. В това отношение Обединеното кралство ще има правно задължение да позволи вноса от гореспоменатите държави. Така ще се създаде конкуренция за нашите фермери и бъдеща ерозия на суверенитета. Вследствие на разделянето на добри и лоши предложения ние решихме да се въздържим.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Член 3, параграф 1 от Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г. относно санитарните и ветеринарно-медицинските проблеми при внос на животни от едрия рогат добитък и свине, и на прясно месо от трети страни, гласи, че Съветът, по предложение на Комисията, следва да одобри списък на трети държави, за които държавите-членки трябва да разрешат вноса на споменатите продукти. Въпреки че директивата беше отменена, процедурата все още се спазва, а гореспоменатия списък беше изменен през годините. Сега Комисията предлага да бъде създаден регламент, който да систематизира всички съответни изменения, правени през годините, като се очаква той да бъде изменен често, т.е. да бъде непрекъснато актуализиран.

Считам, че тази процедура въвежда яснота и прозрачност не само за държавите-членки, където изменения съществуват, но и по отношение на трети държави, изнасящи въпросните продукти за ЕС.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Приветствам приемането на доклада относно санитарните и ветеринарно-медицинските проблеми при внос на животни от едрия рогат добитък и свине, и на прясно месо от трети страни. Докладът се основава на Директива 72/462/ЕИО на Съвета от 12 декември 1972 г., която налага Съвета да одобри списък на трети държави, за които държавите-членки трябва да позволят вноса на едър рогат добитък, свине и прясно месо. Въпреки че директивата беше отменена, процедурата все още се спазва, а гореспоменатия списък беше изменен през годините. Сега Комисията предлага да бъде създаден регламент, който да систематизира всички съответни изменения, правени през годините, като се очаква той да бъде изменен често, т.е. да бъде непрекъснато актуализиран.

Считам, че тази процедура, както и засилването на обществената политика на Европейския съюз за безопасност на храните, въвежда по-голяма яснота за държавите-членки и за трети държави, изнасящи месни продукти за ЕС.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Безопасността на храните на европейската общественост е основен проблем, който трябва да бъде грижа на всички ни. Създаването на критерии, свързани със здравната политика, за вноса на определени живи животни и прясно месо от тях от трети държави трябва да бъде много прецизно и подобни продукти трябва да бъдат системно наблюдавани, за да знаем дали критериите се спазват.

Поради това е от съществено значение да се състави списък на трети държави, които отговарят на ветеринарно-санитарните и здравните изисквания за сертифициране, които им позволяват износа на живи животни (едър рогат добитък, овце, кози и свине) и на прясно месо от тях за държавите от ЕС.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма.* – (DE) В безмилостната ценова война, която сега бушува, дружествата използват възмутителни методи, за да увеличат своите маржове на печалба. Внесеното месо се продава като вътрешно производство, често се предлага гнило месо, а има и случаи, в които се предлага фалшива шунка. Сега, продуктите имитации трябва да бъдат ясно етикетирани. Задължителното етикетирание на храните, съдържащи генетично модифицирани организми, не беше подкрепено от мнозинството държави-членки, независимо от факта, че гражданите на Европа са критично настроени спрямо генетичното модифициране. Важно е да въведем разпоредби, отнасящи се до ветеринарно-санитарните и хигиенни условия. В регламентите за внос обаче не е обърнато внимание на въпроса с генетичното модифициране, поради което аз се въздържах от гласуване.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма.* – (EN) Гласувах „за“ при окончателното гласуване на резолюцията. Необходимо е да споменем, че се проведе неформална среща със Съвета и Комисията, на която стана ясно, че Парламентът би се съгласил с процедурата. Проектодокладът, внесен за гласуване от Jo Leinen, развива предложението СОМ и бяха внесени изменения в комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните. Съветът вече се съгласи да приеме позицията на Парламента; по този начин ще бъде одобрено споразумение на първо четене. Ние, Зелените, сме съгласни с тази процедура.

Róża Gräfin Von Thun Und Hohenstein (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Промените в закона, с които се цели подобряване на хуманното отношение към животните, са от съществено значение и аз изразявам задоволство, че Европейската комисия не възнамерява да ги въведе без участието на Парламента. Ето защо подкрепих доклада на Leinen, относно предложението за решение на Европейския парламент и на Съвета за отмяна на Решение 79/542/ЕИО на Съвета относно съставянето на списък на трети страни или части от трети страни и относно определяне на ветеринарно-санитарните и здравните условия и ветеринарното сертифициране за внос в Общността на някои живи животни и прясно месо от тях.

Въпреки факта, че не съм член на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, ще продължа да се занимавам с измененията в законодателството, особено с частта, в която възнамеряваме да въведем радикални подобрения на превоза на коне. Съществуват много основания за това, но главно християнската етика ме принуждава да полагам усилия за подобряване не само на човешкото съществуване, но и на това на животните и околната ни среда. Европейският съюз може да постигне много.

Доклад: Barbara Matera (A7-0047/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепих и двата доклада относно мобилизирането на средства от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията за безработни работници в Литва. Икономическата и финансова криза в Литва засегна много и различни сектори и много хора останаха без работа и източник на препитание. Правилата за разпределяне на средства от ЕФПГ бяха опростени предвид сложната ситуация на пазара на труда и нарастващия брой на безработните. Ето защо Литва трябва да се възползва от всички възможности да получи исканите средства, за да помогне колкото се може повече на загубилите работата си хора. Особено важно е също така да гарантираме ефективното използване на тези средства, както и че те носят реални ползи за литовския народ.

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден през 2006 г. с цел предоставяне на допълнителна помощ за работници, засегнати от последиците от значими структурни промени в моделите на световна търговия, и подпомагане на тяхната реинтеграция на пазара на труда. От 1 май 2009 г. обхватът на ЕФПГ беше разширен, като беше включена и помощ за работници, които са съкратени като пряко следствие от икономическата и финансова криза.

В този период на тежка икономическа и финансова криза една от основните последици е повишаването на равнището на безработица. ЕС трябва да използва всички средства, с които разполага, за да предприеме действия срещу последиците от кризата, по-конкретно чрез предоставяне на помощ на лицата, които всеки ден се сблъскват с реалността на безработицата.

Поради тези причини гласувах в подкрепа на настоящото предложение за мобилизиране на ЕФПГ за подпомагане на Литва с цел предоставяне на помощ на съкратените работници в 49 дружества, упражняващи дейност в мебелната промишленост.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото подпомагането от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) ще бъде разпределено сред безработните работници от дружествата в мебелната промишленост, тъй като много заети лица бяха освободени след намаляването на износа в този сектор. Помощта от ЕС ще бъде отделена, за да бъдат подпомогнати работниците да се преквалифицират, да търсят нови работни места или да създадат собствен бизнес. Радвам се, че Европейската комисия одобри заявлението на Литва за получаване на финансиране от ЕС, тъй като през период на рецесия шансовете на съкратените работници от дружествата, занимаващи се с производство на мебели, да се върнат на пазара на труда е много малък, а масовите съкращения в 49 дружества оказват силно отрицателно влияние върху икономическата ситуация в страната. Бих искала да призова институциите на ЕС да гарантират гладкото и бързо приемане на решения при разглеждането на въпроси, свързани с предоставянето на финансова подкрепа, тъй като забавянето на тези решения може да изостри и без това трудното положение, в което се намират работниците. Искам да подчертая, че финансовата помощ от ЕС ще помогне на работниците, засегнати от значими структурни промени в икономиката и търговията, да се реинтегрират на пазара на труда.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Подобно на строителния сектор в Литва, който анализирахме по-рано, мебелната промишленост в страната също изпита последиците от глобализацията, тъй като сега е изложена на конкуренцията на продуктите на нелегални конкуренти с продукция от различно ниво. Тъй като изискванията за подаване на заявление и мобилизиране на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията са изпълнени, смятам, че отпускането на тези средства ще бъде от помощ.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Само две седмици след като Парламентът одобри мобилизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в отговор на съкращенията на работници и служители в Литва и Германия, отново одобряваме неговото мобилизиране, този път в отговор на съкращенията в 49 дружества от мебелната промишленост в Литва. Както посочихме тогава, от известно време броят на съкратените работници значително надвишава първоначалните прогнози на Комисията за броя на работниците, които може да се възползват от фонда.

Бихме искали да припомним, че това е промишленост, която изпитва сериозни затруднения и в Португалия, по-специално в общините, където тя има особено осезаемо присъствие, като Paredes и Raços de Ferreira. Това води до извършването на съкращения и в тези райони, като изостря социалното положение в региона.

С всяко ново искане за действия става ясно, че освен палиативни мерки – които със сигурност са необходими – в още по-голяма степен са необходими и спешни действия за защита на производствения сектор и работните места: по-конкретно тези, които са най-уязвими по отношение на кризата, и тези, които са свързани с използването на потенциала за развитие на всяка държава, с насърчаването на публични проекти и подкрепата на микро-, малките и средните предприятия и кооперативния сектор...

(Обяснението на вот се съкращава съгласно член 170 от Правилника за дейността)

Доклад: Barbara Matera (A7-0048/2010)

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден през 2006 г. с цел предоставяне на допълнителна помощ за работници, засегнати последиците от значими структурни промени в моделите на световна търговия, и подпомагане на тяхната реинтеграция на пазара на труда. От 1 май 2009 г. обхватът на ЕФПГ беше разширен, като беше включена и подкрепа за работниците, които са съкратени като пряко следствие от икономическата и финансова криза.

В този период на тежка икономическа и финансова криза една от основните последици е повишаването на равнището на безработица. ЕС трябва да използва всички средства, с които разполага, за да предприеме мерки срещу последствията от кризата, по-конкретно чрез предоставяне на помощ на лицата, които всеки ден се сблъскват с реалността на безработицата.

Поради тези причини гласувах в подкрепа на настоящото предложение за мобилизиране на ЕФПГ за подпомагане на Литва с цел предоставяне на помощ на съкратените работници в 45 дружества, упражняващи дейност в сектора на производство на облекло.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), в писмена форма. – (LT) Радвам се, че днес беше проведено гласуване относно предоставянето на финансова помощ за литовския сектор за производство на облекло, тъй като този сектор беше засегнат особено тежко от рецесията. Бих искала да обърна внимание на факта, че в сектора за производство на облекло работят предимно жени и поради съкращенията, които се наложиха заради кризата, през годината до юли 2009 г. броят на безработните жени в Литва се удвои. Гласувах за доклада, тъй като получената от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) финансова помощ ще бъде използвана за мерки за стимулиране на заетостта, за да могат съкратените работници да се върнат на работа възможно най-скоро, за плащания за обучение и преквалификация, както и за плащания на помощи за малолетни деца под осемгодишна възраст и грижи за членове на семейството с увреждания. Ето защо тази финансова подкрепа е много необходима в сектора за производство на облекло, тъй като драстичният спад в търсенето на облекло в Литва и в районите на износ на продукцията беше съпътстван от значително намаляване на обема на произвежданото облекло. Бих искала също да подчертая, че освобождаването на тези работници не само оказва отрицателно въздействие върху страната и местната икономика, но се отразяват неблагоприятно и върху живота на отделните работници.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Литовския сектор на производство на облекло се присъединява в загубите от глобализацията към строителната и мебелната промишленост на страната, като броят на съкратените работници е значителен. Преобладаващото мнозинство, което гласува в подкрепа в компетентната парламентарна комисия, потвърждава очевидната основателност на мярката. Предвид това не виждам причина да гласувам против мобилизирането на фонда в този случай.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Само две седмици след като Парламентът одобри мобилизирането на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията в отговор на съкращенията в Литва и Германия, отново одобряваме неговото мобилизиране, този път в отговор на съкращенията в 45 дружества от сектора на производство на облекло в Литва. Не трябва да се забравя, че тази промишленост се намира в тежка криза и в Португалия, където последиците от либерализацията на световната търговия се усещат особено силно, без да се вземат никакви действия в нейна защита.

Всяко ново искане за мобилизиране на фонда прави още по-наложителни подкрепяните от нас мерки: предприемане на ефективни действия за борба с безработицата, създаване и насърчаване на права на работниците, основаващи се на развитието на икономическата активност, стимулиране на заетостта в публичния сектор, повишаване на сигурността на работните места и намаляване на работното време без намаляване на възнагражденията. Необходими са и мерки за противодействие срещу преместването на дружествата в офшорни зони, започвайки с установяването на условия за предоставяне на публични субсидии – по-специално, на субсидии от Общността – като например защита на работните места и местното развитие, мерки, които налагат ясно прекратяване на неолибералните политики, водещи до икономическата и социална катастрофа, която се разразява пред очите ни в държавите от Европейския съюз.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) ЕС е пространство на солидарност и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ) беше създаден за тази цел. Тази подкрепа е от съществено значение за оказването на помощ на безработните и жертвите на преместванията, които се извършват в условията на глобализацията.

Все повече дружества преместват дейността си, като се възползват от по-ниските разходи за труд в различни държави, по-специално Китай и Индия, оказвайки неблагоприятен ефект върху държавите, които зачитат правата на работниците. ЕФПГ има за цел да помогне на работниците, които са станали жертви на премествания на предприятия. За да се постигне това е важно в бъдеще тези работници да имат достъп до нови работни места. В миналото ЕФПГ вече беше използван от други държави от ЕС, по-специално Португалия и Испания, затова сега следва да предоставим тази помощ на Литва.

Доклади: Barbra Matera (A7-0047/2010 и A7-0048/2010)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE), в писмена форма. – (EN) Гласувах в подкрепа на двата доклада на Barbara Matera относно предоставянето на финансова помощ за съкратените работници в Литва от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията. Бих искала също така да благодаря на колегите, които гласуваха „за“, тъй като за приемането на докладите беше необходимо квалифицирано мнозинство и три пети от дадените гласове.

И двата доклада относно състоянието на сектора на мебелното производство и сектора на производството на облекло представят едни от най-тежките случаи на безработица в Литва. Сумите не са големи за ЕС, но те ще облекчат трудностите, пред които са изправени литовските работници.

Това важи за лицата, които са работили в 49-те предприятия в сектора на мебелното производство, където на съкратените работници ще бъдат изплатени 662 088 евро от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, както и за бившите работници от 45-те предприятия от сектора за производство на облекло, където сумата е 523 481 евро.

Въпреки че това може би е само върхът на айсберга на проблема с безработицата в Литва, финансовата помощ ще помогне на най-нуждаещите се.

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма.* – (EN) Не подкрепяме Европейският съюз да отговаря за оказването на помощ за съкратени работници (или за каквото и да е друго). Бихме се противопоставили на разпределянето на средства за Европейския фонд за приспособяване към глобализацията, както бихме се противопоставили срещу разпределянето на парични средства за всички фондове на ЕС. Считаме, че държавите-членки следва да помагат на своите съкратени работници. В Европейския фонд за приспособяване към глобализацията обаче има средства, които вече са разпределени към него, и тези пари са дошли от държави-членки. Ако беше предложено средства от ЕФПГ да се отпуснат за съкратени работници във Великобритания, щяхме гласуваме „за“ и бихме да получим критики, ако не направим това. Затова трябва да гласуваме фондът да се използва по подходящ начин за други държави-членки. Въпреки това възнамеряваме да гарантираме, че в бъдеще ще бъдат разпределени парични средства за съкратените британски работници и, ако се установи, че те не отговарят на критериите за допустимост, ще гласуваме против всички бъдещи искания за мобилизиране на фонда.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Именно мисълта, че литовските работници бяха жертвани на олтара на глобализацията ме кара да се въздържа. Тъй като те изпаднаха в тази ситуация заради последиците от неолибералната политика, която Европейският съюз защитава, може би изглежда оправдано да се гласува против оскъдните суми, които Европейският елит иска да им даде. Въпреки това, дори и малкото, което им се предоставя, може да облекчи техните страдания. При все това, логиката на Европейския фонд за приспособяване към глобализацията не може да бъде приета. В царството на еврократите чистата съвест се купува евтино.

Доклад: Sven Giegold (A7-0031/2010)

Alfredo Antoniazzi (PPE), *в писмена форма.* – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, докладът на г-н Giegold съдържа някои интересни забележки по отношение на настоящата икономическа криза, която е най-тежката от началото на процеса на европейска интеграция.

Бих искал да подчертая, че неотдавна отправих към Комисията въпрос относно обхвата на Пакта за стабилност и растеж, който може да бъде превишен в някои извънредни случаи, като например при изпълнение на проекти за изграждане на обществени сгради и социални жилища. Тези дейности всъщност са със социално предназначение и се извършват в отговор на извънредни ситуации, налагащи осигуряване на жилища, каквито, по-специално, възникват в големите градове, и може би е уместно този проблем да бъде решен чрез прибегване до извънредни мерки.

Ето защо считам, че е желателно Комисията да приеме много ясна позиция, за да може да даде указания към държавите-членки във връзка с бюджетните и разходните ограничения, които параметрите на Пакта за стабилност и растеж налагат на местните органи, които, по-конкретно в случая на големите общини, се нуждаят от значителни инвестиции в инфраструктура.

Sophie Auconie (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада относно Годишния доклад на Европейската комисия относно еврозоната и публичните финанси. От този доклад, в който има много анализи и предложения, си спомням най-вече призива за засилване на европейското икономическо управление, и по-специално за по-добро координиране на бюджетните политики. Растеж и солидарност: това са двете ключови думи, които трябва да направляват нашата европейска икономическа стратегия. Растеж, защото без него няма да можем да се изправим срещу социално предизвикателство. Солидарност, защото тя е основната причина за европейската интеграция и ще бъде нейното бъдеще.

Liam Aylward и Pat the Cope Gallagher (ALDE), *в писмена форма.* – (GA) Pat Cope Gallagher и Liam Aylward, членове на Европейския парламент от партията „Фина Фойл“ (Fianna Fáil), категорично се

противопоставят срещу направеното в доклада предложение за въвеждане на обща консолидирана корпоративна данъчна основа (ОККДО) (СССТВ на английски език).

Общата консолидирана корпоративна данъчна основа в Европа няма да подобри конкурентоспособността на Европейския съюз или функционирането на единния пазар и освен това ОККДО може да навреди на малките отворени икономики, като тази на Ирландия. Въпросът за данъчното облагане е в компетентността на отделните държави-членки и ирландското правителство има право да използва правото си на вето по отношение на всички данъчни мерки, включително ОККДО. Това право е залегнало в договорите, включително в Договора от Лисабон.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Подкрепих този доклад, тъй като смятам, че той изтъква нашироко проблемите на еврозоната и публичните финанси. Заетостта в държавите-членки на Европейския съюз продължава да намалява и прогнозата е, че тази тенденция ще се запази. Хаотичните структурни реформи в някои държави-членки, които се изпълняват без конкретен план, заплашват стабилността на целия ЕС. Малките и средните предприятия преминават през особено труден период, тъй като държавите-членки и Европейската централна банка не успяха да наложат контрол и да гарантират, че отделните за банките средства ще бъдат разпределени за основната цел – предоставяне на кредити с преференциални условия за малките предприятия. Много важно е да се подкрепи и развитието на еврозоната, като се вземат адекватни мерки за създаване на подходящи условия за държавите-членки, които се стремят да се присъединят към нея.

Elena Băsescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах „за“ Годишния доклад относно еврозоната и публичните финанси за 2009 г. Подкрепям направеното в доклада предложение, в което се отправя призив към Еврогрупата да улесни влизането в еврозоната на онези държави-членки, които желаят да се присъединят и са изпълнили определените условия. Мисля, че е от жизненоважно значение да се подобрят регулирането и надзора на финансовите пазари, както и ограничаването на външните и вътрешните дефицити с цел улесняване на успешното развитие на Икономическия и паричен съюз. Освен това трябва да обърнем особено внимание на проблемите, свързани с финансовата дисциплина. В бъдещата стратегия „ЕС 2020“ трябва да бъдат разгледани политики за създаване на работни места и насърчаване на устойчивото развитие, за да можем да предотвратим възникването на нови икономически кризи. Същевременно държавите-членки и Европейската комисия трябва да работят заедно за намаляване на фискалните дисбаланси. Консолидирането на публичните финанси е жизненоважно условие за гарантирането на устойчив икономически растеж. След влизането в сила на Договора от Лисабон Европейската комисия ще играе по-голяма роля в наблюдението на икономическото развитие на държавите-членки. В съответствие с член 121 Европейската комисия ще може да издава предупреждения към държавите, които не изпълняват общите насоки за икономическата политика.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах „за“ този доклад, тъй като Европейският парламент насочи вниманието на Комисията към факта, че въпреки постепенното излизане на развитите държави от пропастта на световната криза, ситуацията в развиващите се страни само се влошава. Затова Европейската централна банка (ЕЦБ), Европейската комисия и държавите-членки от еврозоната, трябва да насърчат процеса на интеграция в областта на икономическата и паричната политика на Европейския съюз и да подкрепят разширяването на еврозоната. Подкрепям отправения призив към ЕЦБ да подпомогне усилията на държавите-членки извън еврозоната, да въведат еврото, особено в случаите, когато държавите-членки докажат своята способност да поддържат сигурна и стабилна фискална дисциплина. Бих искала да подчертая, че за да се избегнат бъдещи финансови кризи, трябва да призовем Еврогрупата, Съвета и ЕЦБ да координират по-добре своите действия за политиката в областта на валутните курсове. Ето защо въпреки кризата се отбелязва слаб напредък в процеса на преминаване към общо международно представителство на еврозоната. Най-голямо безпокойство буди фактът, че въпреки че са положени всички усилия за стабилизиране на паричната и фискалната политика, заетостта в ЕС продължава да спада, а безработицата и социалната изолация се повишават.

Nessa Childers (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на доклада Giegold, защото е необходимо продължително задълбочено разискване по различните въпроси, поставени в доклада. Необходимо е да се гарантира, че различните корпоративни данъчни режими не дават възможности за дружествата да избегнат своята отговорност да подкрепят обществото с дял от печалбата си чрез справедлив режим на корпоративно данъчно облагане. Особено внимание обаче трябва да се обърне на отрицателното въздействие, което ОККДО може да има върху малките държави като Ирландия, чийто просперитет и равнище на заетост до голяма степен зависят от способността им да привличат чуждестранни инвестиции. Ирландската Лейбъристка партия не подкрепя въвеждането на ОККДО.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Въздържах се при гласуването по този конкретен доклад. Трябва да осъзнаем, че рецесията не отминава, тъй като икономическото положение в почти всички държави-членки е видимо неблагоприятно, а безработицата се увеличава. Конкретният проблем не е свързан

със „стабилните“ финанси. Държави като Гърция имат проблеми с получаването на държавни заеми поради спекулативните атаки на пазарите и институционалните и политически проблеми на ИПС. Кризата с бюджетните дефицити, която е общо явление в целия ЕС, се дължи, наред с друго, и на масовото избягване на данъци, което Комисията забравя. Освен това пакетите за подпомагане на банките, които националните правителства предоставиха, също увеличиха бюджетните дефицити, както испанското председателство призна в отговор на мой въпрос по тази тема. Във всеки случай настояването да се спазва Пактът за стабилност, най-вече в рецесия, води до катастрофа. Това задълбочава социалното неравенство и е причина за намаляване на публичните инвестиции, увеличавайки безработицата и подкопавайки перспективите за растеж на държавите. Ето защо антисоциалният и спиращ растежа Пакт за стабилност трябва да бъде променен и да се създаде различна рамка за осъществяване на икономическата и социалната политика, основаваща се на трудовете и социалните потребности и на устойчив и жизнеспособен растеж.

Proinsias De Rossa (S&D), в писмена форма. – (EN) Във време на тежка икономическа и социална криза трябва да положим повече усилия за координиране на стратегиите за макроикономически и структурни реформи, излизайки отвъд националните граници, за да успеем да се справим с дисбалансите, които пречат на създаването на работни места. Споделям загрижеността по отношение на дисбалансите в еврозоната, като например спекулациите в строителния сектор, където крайностите допринесоха за асиметрични шокове, и призовавам Комисията да проучи възможните механизми за подобряване на икономическото управление на еврозоната и за ограничаване на разрастването на тези дисбаланси. Необходимостта от по-строго регулиране и контрол на финансовата криза е по-осезаема от всякога. Всяко европейско обсъждане относно общата консолидирана корпоративна данъчна основа трябва да отчита потребностите на географски отдалечените региони на ЕС като Ирландия и възможността им да привличат преки чуждестранни инвестиции. ОККДО не се свежда до обща данъчна ставка. Данъчното облагане на предприятията е изключителна отговорност на всяка държава-членка. Идеята на ОККДО е да бъде установено общо правно основание за изчисляване на печалбите на предприятията, осъществяващи стопанска дейност в поне две държави-членки, да се облекчи бюрократичната тежест върху тях и да се постигне спазване на данъчните кодекси в държавите, където те извършват дейността си.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Финансовата, икономическа и социална криза стана причина за сериозни трудности за държавите, членки на Европейския съюз, които намират отражение в тежкото състояние на техните публични финанси. Нивото на дълга в повечето държави е прекалено високо, затова спешно са необходими мерки, които да допринесат за стабилността и растежа, за да се постигне по-балансирано положение.

Намаляването на държавния дълг и преразглеждането на приоритетите на държавите-членки са от съществено значение за ефективното прилагане на публичните фондове, и по-специално за създаването на основа за политики, които насърчават икономическия растеж, а следователно и социалното благосъстояние. Прегледът на данъчната политика е от съществено значение за въвеждането на подходящи икономически стимули, защото само ако имаме силна икономика, ще можем да преодолеем настоящите трудности и да се подготвим за бъдещето.

Marian Harkin (ALDE), в писмена форма. – (EN) Не подкрепям параграф 29, тъй като в него се призовава за въвеждането на ОККДО. Едно от нещата, които ни се казват за ОККДО, е, че тя ще бъде по-ефективна и ще доведе до опростяване. Предвид това според настоящия вид на предложението дружествата могат да изберат дали да я прилагат или не, като така ще се окажем с 28 данъчни основи вместо със сегашните 27. Едва ли това може да се нарече опростяване. Във вида, в който се предлага в момента, ОККДО означава преразпределяне на европейските печалби в целия ЕС, така че държава като Ирландия, която изнася голяма част от своята продукция, ще бъде санкционирана, тъй като печалбите, разбира се, ще се реализират в точката на продажба. Това изглежда малко странно, тъй като в основата на ЕС е залегнало свободното движение на стоки. Следователно, ако използваме ОККДО, в крайна сметка ще санкционираме държавите износителки. Въвеждането на ОККДО ще навреди на способността на Европа да привлича преки чуждестранни инвестиции, тъй като правилата няма да се прилагат по отношение на държавата-членка, където са направени те, а чрез позоваване на сложна формула, която може да бъде изчислена само със задна дата. Това ще навреди на нашия капацитет да привличаме преки чуждестранни инвестиции.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Ще гласувам против доклада, който сякаш насърчава неолибералната логика, отговорна за икономическата и социална криза и кризата в околната среда, чиито последици понасяме в момента. Предложеният текст е не само изключително догматичен, но показва и неуважение към народите, и по-конкретно към гръцкия народ. Как е възможно Парламентът да гласува в подкрепа на толкова срамен текст, който поставя под съмнение присъединяването на Гърция към еврозоната

с оглед на бюджетния дефицит, който е резултат от подкрепяната от него политика? Очевидно тази Европа е още един враг на народа.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Икономическата криза, която сполетя ЕС и все още се усеща доста силно, разкри известни пропуски в паричната политика на Общността и в публичните финанси на определени държави-членки. Трябва да си вземем поука от направените грешки, за да можем да ги избегнем в бъдеще.

ЕС трябва да подобри няколко области, по-специално паричната политика, по-добрата координация и сътрудничеството в областта на икономическата политика, както и наблюдението на публичните финанси на държавите-членки. Необходимо е също така да се насочат усилия за преодоляване на енергийната зависимост и създаване на по-голям брой нови работни места в модерни и устойчиви от екологична гледна точка отрасли.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция. То изразява пред Съвета по задоволителен и настойчив начин проблема с очакваното намаляване на заетостта в Европейския съюз, който засяга, по-конкретно, Гърция, като същевременно изтъква извънредните мерки за възстановяване, които трябва да бъдат предприети на европейско равнище. Параграфи 12 и 18, които засягат по-добрата координация на сътрудничеството в областта на икономическата политика, подчертават дисбалансите в еврозоната, които се дължат на липсата на единство между икономическите и най-вече на търговските политики на държавите-членки през периоди на рецесия. Считаю също така, че официалните препоръки на Европейския парламент към Комисията относно издаването на еврооблигации и възприемането на общ подход по отношение на предизвикателствата в еврозоната (параграф 26) са особено важни в светлината на политиката, която Европейският съюз ще реши да следва в непосредствено бъдеще.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Проследих позицията на нашия докладчик по темата, г-н Giegold, и гласувах в подкрепа на неговия доклад. Годишният отчет на Комисията относно еврозоната има за цел да предизвика широк дебат относно икономическите политики на еврозоната. По-специално, той представя вижданията на Комисията относно предизвикателствата пред икономиката на еврозоната, от една страна, и анализът на ЕК на подходящите ответни мерки на икономическите политики, от друга.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) В своето изказване аз говорих за състоянието на еврозоната и публичните финанси през 2009 г. Присъдата, която изразих с вота си, има по-широк контекст.

Както икономистите прогнозираха, 2009 г. беше най-трудна за засегнатите от кризата държави-членки. БВП на Съюза спадна с 4%, промишленото производство – с 20%, броят на безработните лица се повиши, достигайки 23 млн. души и т.н. Разходите за борба с кризата доведоха до драстично влошаване на състоянието на публичните финанси. Някои държави обаче, дори и преди рецесията, имаха високи нива на държавния дълг, което беше в нарушение на Пакта за стабилност и растеж.

За еврозоната финансовата криза се оказа най-голямото предизвикателство в нейната история. Кризата безмилостно разкри слабостите на общата валутна система. Най-сериозната от тях несъмнено е наличието на огромни различия между държавите от еврозоната по отношение на стабилността на техните публични финанси и равнище на дълга. Изведнъж стана ясно, че Пактът за стабилност и растеж, който по принцип трябваше да служи като гаранция за изпълнението на критериите за конвергенция, не е бил спазван от националните органи, а също така и от органите на ЕС. Липсата на дисциплина, както и на подходяща система от санкции впоследствие доведе до криза на общата валута. Много политици, които не подкрепят европейската икономическа интеграция, вече обявиха разпадането на еврозоната и разпространяват катастрофални предсказания за целия процес на интеграция.

Мисля обаче, че тези мнения не са обосновани и са спекулативни по своя характер, тъй като пред еврозоната стои възможността да извърши цялостна реформа, която да подобри механизмите за контрол и да гарантира по-голяма координация. Необходимо е само да осъществим разумно този процес.

Доклад: Sharon Bowles (A7-0059/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Назначаването на изявен професионалист като г-н Витор Констанцио за заместник-председател на Европейската централна банка ще подобри ефективността на икономическите и финансовите политики, прилагани от тази институция. Г-н Витор Констанцио поема поста на заместник-председател на ЕЦБ в труден момент за еврозоната. Вижданията му за начина, по който Европейският съюз трябва да отговори на гръцката криза показват, че той има поглед в перспектива и знае как да защити европейската валута. Кариерата на г-н Констанцио е впечатляваща. Фактът, че е управител на

централната банка на Португалия (Banco de Portugal) доказва качествата му като професионалист. Това само ми напомня за неотдавнашния инцидент с политическото назначение на заместник-председател на Националната банка на Румъния, който беше всичко друго, но не и образцов професионалист като г-н Констанцио. За щастие, в Националната банка на Румъния също има огромен брой професионалисти и нейният начин на действие при сегашната криза беше безпогрешен. Националните банки обаче следва да бъдат последното място, където назначения се правят на база политически критерии, а не компетентност. Г-н Констанцио премина през възникващо изслушване пред комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент. Г-н Констанцио обаче не се разколеба нито веднъж, през цялото време изразяваше последователни мнения и доказа, че неговото виждане за бъдещето на еврозоната е правилно.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) През всичките си години на поста управител на централната банка на Португалия г-н Витор Констанцио беше верен последовател на насоките, налагани на държавите-членки на Европейския съюз от Европейската централна банка. Тези насоки са дълбоко вредни за националните интереси и суверенитет и са посегателство върху правата на работниците и народа на Португалия.

Добре известно е, че той последователно е призовавал за задържане на заплатите в страна, където ниското заплащане е повсеместно и в която има резки социални неравенства. Те са също резултат от несправедливото разпределение на доходите, което наказва работниците в интерес на капитала. Добре известно е също, че той не се справи с функциите по надзор над банковата система, които му бяха възложени.

Ще продължим твърдо и енергично да се противопоставяме на аргументите в подкрепа на ирационалните критерии от Пакта за стабилност и на насоките за валутната политика и другите макроикономически насоки, както и на обезценяването на производството и труда, за което г-н Витор Констанцио изигра централна роля, както сме правили винаги.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Гласуването по препоръката на Съвета за назначаване на г-н Витор Констанцио за заместник-председател на Европейската централна банка не ни изненадва. Действията му като управител на централната банка на Португалия винаги са се вписвали добре в либералните насоки на ЕЦБ.

Политиките, следвани от ЕЦБ и налагани от нея в държавите-членки на Европейския съюз, които са дълбоко вредни за националните интереси и суверенитет и са посегателство върху правата на работниците и народа на Португалия, в основата си са същите като тези, за които се застъпваше д-р Констанцио и продължава да се застъпва като управител на централната банка на Португалия. Ще продължим да се борим против тези политики, независимо от това, кой участва в управлението им.

Ето защо ние гласувахме против доклада, тъй като отговорите, които той дава, потвърждават все същата стара линия на ЕЦБ. Той подкрепя ирационалните критерии от Пакта за стабилност и насоките за валутната политика и другите макроикономически насоки, както и обезценяването на производството и труда.

Astrid Lulling (PPE), в писмена форма. – (FR) Аз напълно съзнателно отказах да дам одобрението си за кандидатурата на г-н Витор Констанцио за бъдещ заместник-председател на Европейската централна банка. Не поставям под съмнение качествата му в чисто човешки план, нито пък неговите умения, които, бих могла да добавя, той представя с несъмнен талант. Толкова много бихме искали да му върваме.

Само че хилядите португалци, които са разорени от неговото безразсъдство и липса на далновидност, са живо доказателство за пагубното му управление като ръководител на португалската централна банка. Три такива сериозни случая са много за един човек.

Как може някой, провалил се в собствената си страна, сега да се стреми да оглави надзора в Европа? Направих провокационната бележка, че това е малко като да се дадат пръчки динамит на пироман.

Тези думи отекнаха силно в Португалия. Също като мен, португалците не могат да разберат как някой, който се е провалил по такъв начин, може да бъде издигнат на най-високо равнище.

Най-общо казано, съжалявам, че Европейският парламент не постъпва като Сената на САЩ при приемането на кандидатури, които ще са решаващи за бъдещето на Европейския съюз.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) През 2008 г. в течение на няколко месеца взех участие в анкетна комисия на португалския парламент. Тя откри и докладва за сериозни пропуски в надзора, които доведоха до национализация на банка през 2008 г. Друга последица, която се чувства и до днес беше, че стотици клиенти на друга банка не са в състояние да преместят вложените от тях пари (в много случаи спестявани от тях през целия им живот). Имам предвид „Banco Português de Negócios“ и „Banco Privado Português“.

В същото време многократно и публично критикувах начина, по който д-р Констанцио изпълняваше надзорните си функции по време на своя мандат начело на централната банка на Португалия. Фактът, че е португалец и лоялността ми към групата на Европейската народна партия (Християндемократи) не ми позволяват да гласувам „против“. Обаче съвестта ми и дори просто интелектуалната ми честност не биха ми позволили да гласувам в подкрепа на назначение, в резултат на което той би се оказал надзорник в Европейската централна банка.

Доклад: Inés Ayala Sender (A7-0039/2010)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Подкрепих кандидатурата на г-жа Rasa Budbergytė за член на Европейската сметна палата. Кандидатурата ѝ се приема много благосклонно както в Литва, така и в Европа, тъй като тя има богат опит в работата и е въвела висококачествена и независима система за одит в Литва. В комисията по бюджетен контрол кандидатурата на г-жа Budbergytė получи много висока оценка – почти всички колеги одобриха кандидатурата ѝ. Тя е компетентен специалист и професионалният ѝ опит и личните ѝ качества ще ѝ позволят правилно да изпълнява всички задължения на член на Европейската сметна палата. Освен това г-жа Budbergytė публично се пое ангажимент да организира работата си на база независимост и одиторските стандарти, вземайки предвид изискванията на етиката. Ако бъде назначена на длъжността, тя обещава да извършва работата си в съответствие с два принципа. Първо, изрядно придържане към международните одиторски стандарти и одиторските практики и процедури, въведени от Европейската сметна палата. Второ, резултатна работа при изпълнение на нейните собствени лични задължения, задълженията ѝ на равнище група/състав и тези като член на колегиума на Европейската сметна палата. Тя планира да заздравя междуетностителното сътрудничество на Европейската сметна палата с Европейския парламент и по-специално с комисията по бюджетен контрол. Убедена съм, че като одитор тя е доказала компетентността и професионализма си в областта на одита. Сигурна съм, че безупречната ѝ работа ще бъде отличен принос за целия Европейски съюз.

Доклад: Inés Ayala Sender (A7-0038/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Кандидатурата на г-н Фазакаш за член на Европейската сметна палата предизвика разгорещено и оспорвано разискване в комисията по бюджетен контрол. Макар кандидатурата му да беше известна от месец ноември насам, само броени дни преди изслушването по кандидатурата му в комисията беше разпространена информация за възможно сътрудничество на г-н Фазакаш с държавната тайна полиция. Изненадан съм, че въпросът за компетентността на г-н Фазакаш се повдига едва сега, когато Унгария се готви за избори, докато през петте години, в които г-н Фазакаш беше член на Европейския парламент, председател на комисията по бюджетен контрол и квестор, въпросът за неговата компетентност и способност да изпълнява задълженията си, не е бил повдиган. Убеден съм, че Европейският парламент не е място за мъгляви политически игри; затова подкрепих кандидатурата на г-н Фазакаш. Мисля, че имаше достатъчно време от ноември до изслушването, за да могат заинтересованите страни да предоставят подходящо доказана информация за обстоятелства, които биха могли да повлияят на назначението на г-н Фазакаш в Европейската сметна палата и да се осигури изчерпателна парламентарна оценка, но това не беше направено.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Възраженията от страна на всички, които не желаят да се състои въпросното назначение, са разбираеми. При все това, ако се придържахме строго към този критерий, мнозина други, а такива има доста в цяла Европа, също не биха били допуснати до длъжностите си поради активната им принадлежност към комунистическа или вдъхновена от комунисти крайна левица и защото са виновни за действия, които още повече заслужават осъждане. Поради това се въздържах при гласуването, което е обяснимо.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах против г-н Фазакаш, тъй като в служебната си автобиография той е укрив информация, че по време на комунистическата диктатура е бил таен агент на унгарската държавна тайна полиция от 1976 г. до падането на режима през 1989 г. Според официални документи от Историческия архив на службите за държавна сигурност в Унгария, г-н Фазакаш е бил вербуван през 1976 г. от Службата за държавна сигурност, комунистическата тайна полиция, „на патриотична основа“ (означава, че доброволно е постъпил в службата) като контраразузнавач.

Ślawomir Witold Nitras (PPE), *в писмена форма*. – (PL) По отношение на днешното гласуване на кандидатурите за членове на Европейската сметна палата, искам да изразя подкрепата си за решението, което взехме относно спорния кандидат, г-н Фазакаш.

Според официалните документи в течение на много години г-н Фазакаш е подкрепял комунистическата диктатура в Унгария, като член на унгарската служба за сигурност. Общеизвестните факти хвърлят тъмна сянка върху неговата автобиография и трябваше да бъдат взети под внимание на по-ранен етап. ЕС винаги се

е застъпвал в защита на демокрацията, свободата на словото и свободата на съвестта, а тези ценности десетилетия бяха нарушавани от социалистическия режим не само в Унгария, а също и в многото други държави на така наречения Източен блок. Вярно е, че времената се промениха и днес имаме мащабни свободи, но не бива да забравяме тези, които ограничаваха тази свобода.

Traian Ungureanu (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Гласуването в подкрепа на г-н Фазакаш е разочаровашо. То създава сериозен прецедент. Аз гласувах заедно с Европейската народна партия против утвърждаването на г-н Фазакаш за член на Европейската сметна палата. Това не беше обикновено гласуване. Г-н Фазакаш е подозиран за бивш сътрудник на комунистическите тайни служби. В унгарския печат излезе документ за това. Чуха се редица мнения против каквото и да било „наказание“ за г-н Фазакаш. Те призоваваха да не се възкресява миналото. Това е грешка. Миналото не е погребано. Десетки милиони източноевропейци все още живеят живот, смущаван от комунистическите ужаси. Ако ще погребваме миналото, няма смисъл да се води живот, направляван от норми и ценности. Това е рецепта за политика на освобождаване от отговорност. Публичната служба ще изгуби достойнството си. Всеки, независимо колко е корумпиран или неморален, би могъл да се кандидатира за публична служба. Ако все още има политици, които не са наясно с комунистическото наследство в източна Европа, това означава, че не отговарят на критериите за информирано мнение. Виновниците за комунистическото унижение не следва да бъдат част от демократичния ред, който са се опитвали да потиснат. Г-н Фазакаш скри миналото си и излъга, когато беше запитан за него. Такава нечестност не следва да бъде възнаграждавана.

Доклад: Inés Ayala Sender (A7-0041/2010)

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), *в писмена форма*. – (PL) На пленарното заседание гласувахме по доклада относно предложението за назначаване на Аугустин Бронислав Кубик за член на Сметната палата.

В момента той е заместник-държавен секретар на Министерството на регионалното развитие. В миналото е работил като съветник на председателя на Върховната камара за контрол и главен инспектор по вътрешен одит в Министерството на финансите. Г-н Кубик се представи много добре по време на изслушването си в Европейския парламент и кандидатурата му не породила никакви съмнения. Той има подходящ професионален опит за член на Европейската сметна палата и ще бъде точният човек на точното място. Поради това реших да подкрепя кандидатурата му.

Доклади: Inés Ayala Sender (A7-0037, 0039, 0040, 0041, 0042, 0043, 0044, 0045 и 0046/2010)

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Европейската сметна палата е институция, която проверява приходите и разходите на Европейския съюз, за да удостовери тяхната законосъобразност, както и проверява доброто финансово управление. Тя работи при пълна независимост. В този смисъл, назначенията на лицата, от които тя се състои, трябва да се ръководят от критерии за способности и независимост.

Така че по инициатива на Съвета, няколко лица от различни държави на ЕС бяха предложени за членове на Европейската сметна палата. Всички те представиха своите служебни автобиографии, отговориха на писмен въпросник и се явиха на изслушвания пред комисията по бюджетен контрол. Мнозинството от тях се представиха достатъчно добре, за да бъде оправдано назначаването им в Европейската сметна палата, където ще изпълняват задълженията си компетентно и независимо.

Доклад: Alexander Graf Lambsdorff (A7-0049/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Напълно подкрепям препоръките. Считаю, че засилената външна роля на ЕС следва да се използва за подобряване на диалога с основните партньори и за изграждане на по-силен ЕС. ЕС и държавите-членки допринасят в значителна степен за бюджета на ООН. За да се гарантира, че ценностите и интересите на Съюза са представени по последователен и ефективен начин в системата на ООН, е необходимо ЕС да говори с един глас. ЕС следва да играе активна роля в подпомагането на процеса на реформи в системата на ООН, и по-специално в реформата на Съвета за сигурност. Считаю, че осигуряването на място на ЕС в един разширен Съвет за сигурност трябва да остане цел на Европейския съюз.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE), *в писмена форма*. – (SV) Докладът, съдържащ предложение за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН (A7-0049/2010), беше приет днес, 25 март 2010 г., без гласуване в Европейския парламент. С настоящото искаме да заявим, че не подкрепяме текста в доклада, който заявява, че Съветът следва да бъде призван да предложи новаторски механизми за финансиране, като международен данък върху финансовите операции.

Proinsias De Rossa (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепих препоръката до Съвета относно Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН, в която се призовава за по-голяма видимост на ЕС в Организацията на обединените нации. Европейският съюз трябва да подкрепи и насърчи цялостната реформа на управлението, особено що се отнася до Съвета за сигурност, чиято структура не отразява реалностите на 21-и век. Спечелването на място на ЕС в един разширен Съвет за сигурност остава цел на Европейския съюз, която той трябва да преследва. Ако Европейският съюз е за по-нататъшни многостранни подходи към глобалните предизвикателства, държавите-членки трябва да действат съгласувано и последователно на равнище на ООН, по-конкретно, предвид предстоящите конференции за преглед на Целите на хилядолетието за развитие и Договора за неразпространение на ядрено оръжие, както и прегледа на статута и методите на работа на Съвета по правата на човека. Трябва да настояваме за по-голямо участие на национални и транснационални парламентарни асамблеи в работата в системата на ООН, за да утвърдим легитимността и демократичния ѝ характер. Държавите-членки следва да положат всички усилия за включване на този въпрос в дневния ред на Общото събрание.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) По време на сериозна социална криза с по-голяма бедност и безработица, породени от кризата на капитализма, Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН придобива още по-голямо значение.

Има много въпроси, представляващи интерес в световен мащаб. От особено значение е наблюдението на напредъка към постигане на Целите на хилядолетието за развитие като минимални цели до 2015 г. Трябва да се борим с опитите за намаляване, омаловажаване или отлагане на направените обещания.

Затова е важно да опитаме да постигнем споразумение между развитите и развиващите се държави за ускоряване на напредъка. Това трябва да включва ясни и конкретни ангажменти, тъй като международната общност далеч не спазва своите ангажменти по отношение на Целите на хилядолетието за развитие. Ако не бъдат предприети подходящи мерки, ще имаме почти 1,5 милиарда бедни работници заради безработицата или несигурните и лошо платени работни места.

Krzysztof Lisek (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Доволен съм от факта, че в текста на предложението за препоръка на Европейския парламент до Съвета относно приоритетите на ЕС за Шестдесет и петата сесия на Общото събрание на ООН докладчикът е включил въпроси, свързани с много важната тема за сътрудничеството между ООН и ЕС в областта на управлението на кризи. Съвсем неотдавна земетресенията в Хаити и Чили показаха колко уязвими са хората към страданията и шетите, причинени от природни бедствия. И в двете държави обаче сътрудничеството между ЕС и ООН беше много ползотворно за спасителните операции и помощта за жертвите. По мое мнение, сега следва да се концентрираме върху оптимизиране на сътрудничеството, за да използваме наличните ресурси по най-добрия начин, така че да можем не само да спасим възможно най-много жертви възможно най-бързо, но и да им позволим да оцелеят по-нататък. Освен това друг въпрос от решаващо значение е помощта за поддържане на реда и възстановяване на засегнати от бедствия държави. Въпреки факта, че всички държави-членки на ЕС принадлежат и към ООН и че Европейският съюз е със статут на постоянен наблюдател в ООН, е трудно да се постигне хармонична позиция, споделена от всички държави на ЕС. Сигурен съм, че по въпросите, свързани с ефективното сътрудничество по време на операции за хуманитарна помощ в кризисни ситуации, предизвикани от природни бедствия, развитието на общ, конструктивен подход е приоритет.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Не мога да подкрепя текста, макар да признавам, че има определени качества. Вярно е, че насърчава неразпространението на ядрените оръжия и контрола над всички оръжия. Вярно е, че насърчава отмяната на смъртното наказание. Но все още насърчава използването и проучването на ядрената енергия за граждански цели, от която днес всеки знае, че трябва спешно да се откажем; все още поддържа съществуването на Г-20, която няма легитимност, и все още подчертава значението на принципа „отговорност за защита“, чието определение е толкова неясно, че позволява всякаква намеса в националния суверенитет. Поради всички тези причини и други, които не мога да изброя тук, текстът не ми изглежда достоен за Европейския съюз, какъвто е според моите разбирания.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Предстоящата сесия на Общото събрание на ООН е още една възможност за ЕС да се представи като истинския катализатор за световния мир и солидарност. Не можем да забравим, че ЕС е основният източник на средства за Организацията на обединените нации, осигурявайки 40% от общия ѝ бюджет, 40% от разходите за мироопазващи мисии и 12% от войските в конфликтните зони. Това е и първото Общо събрание, на което ЕС ще бъде представен от заместник-председателя на Комисията/върховен представител на Съюза по въпросите на външните работи и политиката на сигурност.

В такъв случай трябва да поемем ролята на основни действащи лица, като предефинираме ролята на ЕС в Организацията на обединените нации и като се включим в глобалното управление и реформата на ООН, в мира и сигурността, в развитието и изменението на климата.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Докладът, изготвен от германския колега, г-н Lambsdorff, е много изчерпателно и компетентно представяне на различните области на отговорност и бъдещите цели на Организацията на обединените нации от гледна точка на Европейския съюз. Няма съмнение, че ООН и нейната роля в международната система трябва да бъдат утвърдени в целия свят с помощта на подходящи реформи. Реформата на системата на сътрудничество за развитие, която е обхваната в доклада, също трябва да бъде подкрепена. Това трябва да стане бързо, тъй като настоящата политика на предоставяне на помощ за развитие може да се счита за неуспешна. Затова не разбирам защо докладът призовава държавите-членки да увеличат своите вноски значително в подготовката на реформите. Помощта за развитие трябва да бъде преразгледана, реорганизирана и реструктурирана заедно с развиващите се държави. Изявленията относно политиката в областта на климата, които включват упорит отказ за започване на обсъждания с критиците от Междуправителствената група по изменение на климата (МГИК) и които третираат констатациите на МГИК като догма, също са проблематични. Поради тази причина се въздържах при окончателното гласуване.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (DA) Признавам и напълно подкрепям целите на ООН за ядрено разоръжаване, равенството между половете, борбата с бедността, Целите на хилядолетието за развитие и важната роля на Обединените нации за насърчаване на правата на човека и борба с изменението на климата. Въздържах се от гласуване, защото докладът се стреми да попречи на отделните държави-членки да представят становищата си в рамките на ООН например, когато са по-критични от това на ЕС по отношение на различните диктаторски режими. Освен това докладът изцяло обвързва гражданските и военните инструменти, което не мога да подкрепя.

Предложение за обща резолюция RC-B7-0222/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Мнозинството от европейските ромци станали граждани след разширенията от 2004 г. и 2007 г. и те и семействата им имат право да се придвижват и пребивават свободно на територията на ЕС. В някои държави-членки обаче със значителен дял на ромското население ромите все още се сблъскват с многобройни проблеми, като сегрегация в образованието, жилищното настаняване, много ниски проценти на заетост и неравен достъп до системите на здравеопазването и други обществени услуги. ЕС и държавите-членки имат обща отговорност да насърчат и осигурят приобщаването на ромите и да защитят основните им права като европейски граждани, и да активизират усилията си за постигане на видими резултати.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като ромите в Европа продължават да бъдат подлагани на сериозна дискриминация и, в много случаи, страдат от изключителна бедност и социална изолация. Искам да привлека вниманието ви към факта, че положението на повечето ромци, живеещи в много държави-членки на ЕС, се различава от положението на други европейски етнически малцинства и поради това трябва да бъдат взети необходимите мерки на равнище ЕС и да се приеме обща стратегия за борба с дискриминацията срещу ромите. Съгласна съм с призива на Европейския парламент към новите членове на Комисията да отдадат на въпросите на ромите приоритет в техните области на компетентност и необходимото внимание на прилагането на стратегията за приобщаване на ромите. Бих искала да наблегна, че живеейки в едно демократично и свободно общество, ние сме длъжни да зачитаме основните права и свободи на всички хора. Поради това Комисията и държавите-членки трябва да постигнат съгласие и да намерят общ език относно положението на ромите, и да вземат мерки за борба с дискриминацията им. Само след като съумеем да намерим общ европейски подход към въпросите на ромите в Европа, стратегията ще бъде активно приложена. Аз също подкрепям позицията на Парламента, че следва да включим представители на ромската общност в процеса на изработване на политиката на ЕС по въпросите на ромите.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Европейският съюз понастоящем е наясно с проблемите, пред които е изправено ромското малцинство, както също е подчертано в редицата обсъдени и изпълнени доклади, включително и същественото финансиране за програмите за социално приобщаване на ромите, които обаче нямаха очаквания ефект. При все това говорим за малцинство от около 10-12 млн. души в цяла Европа, които живеят по свои собствени правила, датиращи от векове, и смятат, че е естествено да се държат по този начин, изолирани в рамките на едно мнозинство. В Румъния според някои оценки ромското малцинство наброява над 2 млн. души. То е по-голямо от унгарското мнозинство и някои логично биха казали, че е и по-силно. Ромското малцинство в Румъния обаче не успя да излъчи свой лидер, който да го представлява пред обществеността или в румънския парламент. Този факт може също така да е причината всички национални програми за социално приобщаване да се провалят напълно. Понастоящем, имайки предвид, че ромското

население се намира на територията на няколко европейски държави и е известно със склонността си към миграция и участие в престъпността (факт, довел до това терминът „цигани“ да се използва и за много други граждани), въпросът за социалното приобщаване стана въпрос на Общността. Вероятно е там, където държавите-членки се провалиха (нещо, за което често биват критикувани), Европейският съюз да успее.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Втората европейска среща на високо равнище относно ромите е ангажимент за диалог за културното разнообразие и какво представлява то от гледна точка на човешкото богатство.

Образованието е ключът към процеса на интеграция. Като предлагаме образование и квалификация, ние се борим срещу изключването, безработицата и дискриминацията. С това също гарантираме едно общество, което е по-справедливо, по-съзидателно и по-динамично.

Важно е етническите малцинства да бъдат интегрирани не само на пазара на труда, но и във всички сфери на обществото. Целите на европейската интеграция са защита на основните права и създаването на обща територия на свобода, сигурност и правосъдие.

Приветствам всички, които насърчават интеграцията на местно равнище, включително политици, учители и сдружения, защото често тези хора отговарят за достъпа до жилищно настаняване, здравеопазване, образование, култура и подобряване на качеството на живот.

Призовавам Европейския съюз и държавите-членки да насърчават съгласувани усилия и да се ангажират с политически стратегии, включващи ясни законодателни ангажименти и внушаващи доверие бюджетни вноски.

Важно е да се приеме обща позиция относно финансирането на структурната и предприемаческата политика.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Според оценките в ЕС живеят между 10 и 12 млн. роми и те са едно от най-многобройните етнически малцинства в Европа. Повечето от тези хора живеят в условия на крайна бедност и в периферията на обществото, с ограничен достъп до заетост и здравеопазване. Членовете на това етническо малцинство продължават да се сблъскват с дискриминация и социално изключване въпреки опитите да бъдат интегрирани.

ЕС подкрепя държавите-членки в усилията им да прилагат ефективни политики. По-конкретно, подкрепа се предоставя за конкретни проекти и се правят опити да се осигури правилно и ефективно прилагане на законите за борба с дискриминацията. През този месец в Брюксел се проведе конференция, на която бяха представени различните проекти на ЕС, които са в процес на изпълнение. През април ще има обсъждане на резултатите на Втората европейска среща на високо равнище относно ромите в Кордоба. Надявам се резултатите от тази среща на високо равнище да могат да допринесат за постигането на един силен европейски политически ангажимент относно бъдещата стратегия за насърчаване на приобщаването на ромите в икономическия, обществен и културния живот на Европа и за осигуряване на равни възможности за всички в ЕС, включително за ромите.

Ioan Enciu (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Всички държави, в които има голямо ромско население, имат политики за интегрирането му, но те се прилагат само по сектори, а другите политики не отчитат специфичните фактори, което в крайна сметка ги прави неефективни. Трябва да бъде направен анализ на всички практики, които успешно са довели до интегриране на ромите, и те да послужат като основа за това, най-после да бъде разработена и приета европейска стратегия за работа с тази група, която, както е добре известно, е най-многобройното малцинство на територията на ЕС. Основният акцент трябва да продължи да се поставя върху образованието, училищното образование на децата, професионалното обучение, поетапното започване на работа, участието на жените в политическия и икономическия живот, рационализирането на системата за социално осигуряване и други. В тази област също е необходимо много по-тесно сътрудничество между Европейската комисия и правителствата на държавите-членки във връзка с финансирането на проекти чрез структурните фондове и кохезионните фондове, както и конкретни програми, които да са в по-голяма степен насочени към участието на индивида на индивида в политическия и икономическия живот, отколкото към традиционната йерархия. По мое мнение една мащабна информационна кампания, насочена към широката общественост и ромското население, която противодейства на чувството на изключване на ромите от европейския социален живот и поставя подчертано ударение върху принципите на еднакво третиране и недискриминация, е жизненоважен компонент за взаимното допълване на действията на Общността.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Ромски общности съществуват в цяла Европа от много векове и до съвсем неотдавна те бяха подложени на преследване от много от държавите-членки. Традиционният им номадски начин на живот, дейностите, с които се занимават, и високият процент на ендогамия и изключване, които се свързват с тях, всичко това допринесе за окачествяването на тези общности като нежелателни, опасни и антисоциални.

Дори и днес предразсъдъците съществуват, както и последиците, които исторически са ги съпътствали: дори и днес ромите са една от общностите с най-ниско равнище на училищно образование и най-висок процент престъпност. Работа на социолозите и историците е да оценят причините и последиците относно въпросите, свързани с ромите.

От политиките се изисква да бъдат в състояние да направят нещо за общностите, на които служат. Ето защо е особено важно да бъдат предложени начини за борба с изключването на ромите и за насърчаване на истинската им интеграция в обществата, в които живеят, и да се предприемат конкретни мерки за тази цел, които да се основават на сериозни и подробни проучвания на въпроса.

Carlo Fidanza (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, резолюцията споменава определени принципи, които не трябва да бъдат подценявани, като важността на борбата с дискриминацията на ромите и необходимостта това малцинство да бъде интегрирано посредством глобална стратегия.

Това са все добри предложения, но те не отчитат степента на деградация, до която са стигнали много ромски общности в някои държави-членки, например Италия, често пъти по свой избор. Незаконните дейности (кражби, джебчийство, просия, проституция), често пъти още повече усложнени поради експлоатацията на деца за такива цели и почти липсващото желание да се интегрират и да живеят цивилизован живот, са преобладаващи характеристики на някои ромски общности в Италия.

Реакцията на това критично положение би трябвало да бъде пълноценно прилагане на Директива 2004/38/ЕО относно правото на свободно движение на граждани на Съюза, предвиждаща отстраняване на граждани на ЕС, които след престой от три месеца в държава-членка не могат да докажат редовен източник на доход и отказват да се включат в процеса на интеграция, предлаган от националните и/или местните органи.

Обща „интеграция“ не е достатъчна. Необходими са програми за приучаване на ромските общности да спазват принципите на правовата държава и обществените норми и определени наказателни мерки за тези, които се самоизключват от процеса. В противен случай оправданият призив за защита на едно малцинство има опасност да се превърне в един вид обратна дискриминация в ущърб на всички честни граждани, които страдат от престъпленията и злоупотребите на много роми.

Интеграцията не може да просъществува без спазване на правилата и ромските малцинства не са освободени от спазването на този принцип. Поради тези причини се въздържах при гласуването на резолюцията и се отклоних от моята политическа група.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Резолюцията относно Втората европейска среща на най-високо равнище за ромите, която ще се проведе в Кордоба на 8 и 9 април, изразява загриженост за дискриминацията, с която се сблъскват ромите в образованието, жилищното настаняване, заетостта и равния достъп до системите за здравеопазване и другите обществени услуги, както и учудващо ниското равнище на участието им в политическия живот.

Парламентът обаче поиска от Комисията да подготви нови предложения за социално приобщаване на ромите. Парламентът призовава също така държавите-членки да предприемат по-мощни и видими мерки в отговор на законните права на ромите, вземайки предвид факта, че мерките за борба с дискриминацията не са достатъчни за социалното им приобщаване. Необходими са съгласувани мерки на равнище Общност, в това число и финансово участие.

Резолюцията препоръчва Съветът да приеме обща позиция относно финансирането от структурните и предприемаческите фондове, отразяваща европейски политически ангажимент за насърчаване на приобщаването на ромите.

Надяваме се Втората европейска среща на високо равнище относно ромите да се съсредоточи върху стратегическите политически ангажименти, които демонстрират политическа воля за запълване на пропастта между ромските общности мнозинството от населението на различните държави.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма*. – (FR) Резолюцията е поредният от всички тези текстове, в които абсолютен приоритет трябва да се дава на една или друга категория хора, категория, която трябва, разбира

се, да се ползва с особено внимание и да се взема предвид във всички национални и европейски политики. Днес говорим за 10-те или 12-те милиона роми в ЕС. Когато ги сравним с други, разглеждани тук при други случаи, се сблъскваме с йерархично подреждане на хората, което занапред ще поставя ромското малцинство на върха, след това мигрантите от държави извън Европа, след това европейците, които не са от европейски произход и накрая, в най-долната част, тези от европейски „произход“. Ако след това добавим и „измерението, свързано с равенството между половете“ и властващия култ към младежта, можем да направим извода, че във вашия така наречен Европейски съюз, не е добре да си мъж на средна възраст, европейец от европейски произход, който не спада към етническо, културно, религиозно или сексуално малцинство, което сте определили като такова. Кога най-после ще има политика, която да служи най-напред на европейците? Кога приоритет ще имат бедните работници, средната класа, смазвана от данъци, безработните и семействата, които са просто европейци и са огромното мнозинство от жителите на Европейския съюз, и са гражданите, за които носим отговорност, и за които се сещате само пред избори?

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Аз подкрепих резолюцията преди срещата на високо равнище в Кордоба на 8 април 2010 г., защото приобщаването на ромите във всички области на обществения живот трябва да бъде един от приоритетите, които да се отстояват на европейско равнище. По мое мнение следва не само да поставяме ударението на положението на ромите в Източна Европа, където те се сблъскват със значителна дискриминация, но трябва и да държим сметка за факта, че тези проблеми остават също толкова сериозни, само че са по-прикрити, в други европейски държави като Франция. Трябва също така да поставим под въпрос ефективността на прилаганите мерки и да установим как те биха могли да бъдат подобрени, за да постигнат наистина целите си, които да позволят социално-икономическа интеграция и постигане на пълноценно европейско гражданство за ромите.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията относно интеграцията на ромите въз основа на мнението, че за това европейско малцинство са необходими специфични политики, които трябва да бъдат приложени бързо. Макар да сме по средата на десетилетието, посветено на приобщаването на ромите, проблемите във връзка с образованието, заетостта, регионалното развитие и други продължават да съществуват и дори се задълбочават в някои държави-членки. Съгласен съм, че принципите трябва да бъдат определени наново, но мисля, че следва вместо това да приемем една напречна, хоризонтална стратегия, която да разглежда проблемите на това малцинство по един комплексен, но не изключващ начин. С резолюцията изискваме от новите членове на Комисията да превърнат в приоритет свързаните с ромите въпроси, които са включени в техните ресори и да прекратят досегашната политика, която е многословна, но лишена от реални действия. Имаме големи очаквания от срещата на високо равнище в Кордоба, но потребностите на ромите, които очакват резултати по отношение на зачитане на техните права и политики против дискриминацията, са по-големи.

Livia Járóka (PPE), в писмена форма. – (HU) Госпожи и господа, бих искала да приветствам приемането на предложението за резолюция, внесено съвместно от шестте най-големи политически групи в Парламента, в която, повтаряйки резолюцията от предишния цикъл от началото на 2008 г., Европейската комисия отново се призовава да изготви всеобхватна Европейска стратегия за ромите, призвана да преодолее социалното и икономическото изключване, пред което са изправени ромите в Европа. Предложението правилно посочва, че антидискриминационните мерки не са достатъчни сами по себе си за насърчване на социалната интеграция на ромите. Необходими са съгласувани усилия от Общността, опиращи се на сигурно правно основание, за да бъдат събрани заедно всички социални и институционални участници и в същото време да бъде упражняван натиск върху участниците да спазват обещанията си.

Освен това изключително важно е, че резолюцията еднозначно заема позиция, отиваща по-далеч от мерките с „незадължителна юридическа сила“, в подкрепа на обвързващите законодателни ангажменти и реалистично бюджетно участие. Накрая, позволете ми да изразя надеждата си, че Европейската комисия, в съответствие с изричното указание на Парламента и с одобрението на Европейския съвет, ще задейства възможно най-скоро комплексната програма за развитие, описана в резолюцията. Тя може най-после да сложи край на увековечаването на крайната бедност, от която ромите страдат поколение след поколение, тя може да приложи съгласувани усилия едновременно във всички свързани области на политиката и ще бъде в състояние да се намеси своевременно в регионите, които се борят със сериозни структурни недостатъци и които са в процес на превръщане в гета.

Timothy Kirkhope (ECR), в писмена форма. – (EN) Аз и колегите ми от групата на Европейските консерватори и реформисти сме съгласни с голяма част от доклада и продължаваме с цялото си сърце да подкрепяме равните права и възможности за всички хора, независимо от раса, изповедание, пол или сексуална ориентация.

Все пак, макар и изцяло да подкрепяме интеграцията на ромите в рамките на Европейския съюз, имаме сериозни опасения във връзка с въвличането на Европейския съюз във въпроси, които според нас са прерогатив на отделните национални държави, като достъпа до здравеопазване, образование, заетост и жилищно настаняване.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) ЕС е пространство на солидарност и приобщаване и затова трябва да направи всичко необходимо за да се предотврати дискриминацията на ромите и да им се дадат същите права по отношение на образование, заетост, здравеопазване и жилищно настаняване във всички държави-членки, както и в държавите, които възнамеряват да се присъединят към Съюза в бъдеще.

Трябва да бъдат предприети решаващи стъпки, за да се сложи край на дискриминацията. За да се постигне това обаче, ромите не могат да се самоизключват и трябва да съдействат за собствената си интеграция в европейското пространство, което има за цел да бъде приобщаващо.

Andreas Mölzer (NI), *в писмена форма*. – (DE) Много от просящите в западните държави идват от Словакия, Румъния и България и повечето от тях са от ромското малцинство. От дълго време се правят опити за подобряване на лошото социално положение на ромите, които живеят в периферията на обществото в бордеи или палаткови лагери. Простото наливане на пари в ромските селища не дава резултат, както показва опитът до момента. Ключът към успеха е в образованието, защото това е единственият начин за разкриване на дългосрочни възможности за водене на различен начин на живот. По принцип, мерките за борба с бедността в Източна Европа имат смисъл. Мерките, които бяха приложени в миналото обаче не успяха, а не са предложени нови, смислени подходи. Поради това гласувах против доклада.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Това предложение за резолюция е еднопосочна улица, като се предлагат субсидии и финансова подкрепа за ромите в Европейския съюз. Разбира се, трябва да направим всичко по силите си, за да гарантираме, че маргинализираните групи, каквито са ромите, ще бъдат по-добре интегрирани в обществото и, по-конкретно, на пазара на труда. Ромите обаче трябва да покажат, че имат волята и могат сами да положат усилия, за да успее процесът на интеграция. Те трябва да започнат с пускането на децата и младите хора в европейската училищна система. На тези аспекти в предложението за резолюция беше отделено твърде малко внимание, поради което аз гласувах против него.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Дискриминацията на ромите от години беше най-голямата тема табу в Европа. През последните години това се променя. Мерките, вземани за борба с дискриминацията на ромите, продължават да бъдат недостатъчни. Проблемът често се пренебрегва.

Много добър пример в потвърждение на тази теза е липсата на реакция от страна на Европейската комисия на предложението на Европейския парламент от 28 януари 2008 г. относно разработване на европейска стратегия за ромите в сътрудничество с държавите-членки. В този момент е необходимо предложението да бъде подновено, защото по време на икономическата криза агресията, насочена срещу ромите, се увеличи. Това засегна мнозина от 10-12 млн. представители на ромската общност в Европейския съюз.

Мисля, че новоназначените членове на Комисията следва да превърнат в приоритет свързаните с ромите въпроси, затова реших да подкрепя предложението за резолюция относно Втората европейска среща на най-високо равнище за ромите, съставена от колегите от групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент и групата на Европейската народна партия (Християндемократи).

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Предложението за обща резолюция, прието от Парламента, в подкрепа на което аз гласувах, е изключително важно. Както набляга в параграф 7, макар и ромите да се явяват една паневропейска общност и това да изисква колективно усилие на европейско равнище, Европейската комисия до момента не е отговорила на призива, отправен от Европейския парламент на 28 януари 2008 г. да формулира Европейска стратегия за ромите в сътрудничество с държавите-членки, с цел по-добро координиране и подобряване на положението на тази конкретна общност. Предвид това, че на основата на принципа на субсидиарност държавите-членки са тези, които са компетентни за безпроблемната интеграция на тази конкретна група от населението в техните общества – а в Гърция има голяма, утвърдена ромска общност – Европейския парламент следва – и това е целта на конкретното предложение – да призове за по-динамична инициатива от Комисията и Съвета за по-добро съгласуване на действията с цел пълно интегриране на ромите в европейските общества.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията с убеждението, че през периода, който ще последва непосредствено, конкретните мерки, целящи подобряване на положението на ромското население, ще бъдат приложени на практика и няма да останат просто красиви заявления. Европейските структурни фондове предлагат огромна възможност за осъществяване на социалното приобщаване на ромското население. Свързаните с това обаче процедурни и съществени аспекти, за съжаление, затрудниха

използването на тази възможност. При прилагането в Румъния беше отбелязано, че трябва да бъде възприет различен подход по въпроса за заетостта, когато става дума за ромския сегмент от населението, като част от мерките, прилагани по POSDRU (Секторна оперативна програма за развитие на човешките ресурси). Конвенционалните мерки, включващи професионална преквалификация, консултантска дейност и предоставяне на информация на ромските бенефициери, трябва да отчитат също и специфичния характер на тяхната култура. Макар бенефициерите от селските райони да са засегнати най-силно, никога не е имало програма за ромските общности като част от европейските програми за развитие на селските райони. Ромите не са включени сред целевите групи, предпочитани за такива програми за финансиране. Стартирането на програми за развитие на селскостопански предприятия, насърчаването на създаването на животновъдни стопанства, както и пакетът от стимули, като субсидии за работодателите в сектора, са решения, които трябва да се имат предвид, когато става дума за интегриране на ромското население на пазара на труда.

Teresa Riera Madurell (S&D), *в писмена форма*. – (ES) Аз гласувах в подкрепа на резолюцията, тъй като приобщаването на ромската общност е един от приоритетите на групата на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в Европейския парламент. Резолюцията показва позицията на Парламента преди Втората европейска среща на високо равнище относно ромите, която ще се проведе на 8 и 9 април в Кордоба при испанското председателство. Положението на ромското население е различно от това на другите малцинства в ЕС и приобщаването му изисква ефикасни политики за намаляване на системната дискриминация, на която е подложено. Всички равнища на управление от ЕС до местните органи трябва да бъдат включени и да изиграят роля за постигане на равно третиране за това население, тъй като това е една от основните ценности на ЕС. Резолюцията призовава европейските институции да за координиран и стратегически принос за приобщаване на ромското население на Европа. Срещата на високо равнище в Кордоба трябва да послужи като крачка напред, за преминаване от добри намерения към конкретни политики, позволяващи проблемите, пред които са изправени тези хора по отношение на достъп до жилищно настаняване, образование, обществени услуги и заетост, да бъдат преодоляни.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Наистина се радвам, че резолюцията беше приета (очевидно е, че гласувах в подкрепа), тъй като тя съдържа заявления от възлово значение по отношение на утвърждаването на недискриминацията на ромите. По-конкретно, тя отново призовава Европейската комисия да разработи всеобхватна Европейска стратегия за приобщаване на ромите като инструмент за борба срещу социалното изключване и дискриминацията на ромите в Европа.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно Втората европейска среща на най-високо равнище за ромите, защото съм на мнение, че борбата срещу дискриминацията, насочена срещу ромите, които са една паневропейска общност, изисква подход на равнище Общност. Трябва да изразим загрижеността си относно дискриминацията, с която се сблъскват ромите по отношение на образование, жилищно настаняване и заетост, както и равен достъп до системата на здравеопазването и други обществени услуги. Осъждаме ескалацията на враждебността към ромите напоследък (фобия, свързана с ромите) в редица държави-членки на ЕС, която редовно се проявява във формата на изказвания, внушаващи омраза и нападки срещу ромското население. Отново призоваваме Комисията да възприеме хоризонтален подход към ромския въпрос и да подготви допълнителни предложения, имащи за цел прилагане на съгласувана политика на европейско равнище относно социалното приобщаване на ромите. Имайки това предвид, изискваме от Комисията да подготви Европейска стратегия за ромите в сътрудничество с държавите-членки, с цел по-добро координиране и насърчаване на усилията за подобряване на положението на ромското население. Освен това се надявам държавите-членки да използват по-ефективно различните инструменти, които са налице в момента, за борба с изключването на ромите, като например отделяне на максимум 2% от ресурсите на Европейския фонд за регионално развитие за използване за жилищно настаняване на маргинализираните общности или съществуващите възможности като част от Европейския социален фонд.

Предложение за резолюция B7-0227/2010

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма*. – (EN) Ние очевидно подкрепяме извършването на наблюдение от страна на Frontex отвъд териториалните води на граничните държави-членки на ЕС. Юридическите мнения по въпроса, дали тази агенция вече има такива правомощия, или не, са противоречиви. И все пак, въпросната резолюция наложи правила и ръководни насоки, които ще възпрепятстват тази функция. По-конкретно, имаше настояване Frontex не само да спасява нелегални мигранти, за които се смята, че се намират в опасност в морските води (което само по себе си е един морален акт), но също и да й се наложи задължение да осигурява убежище на спасените нелегални имигранти. Считаме, че такива нелегални имигранти

следва да бъдат връщани в държавата, от която се счита, че са предприели пътуването, или в тяхната родина, и да бъдат оставяни там.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция по причини, простиращи се отвъд проекта за решение и съдържанието на предложението на Съвета, допълващо Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници. Въпреки факта, че, особено във втората част, която не е обвързваща по отношение на държавите-членки, решението е свързано с положителни елементи в защитата на правата на човека, използваната процедура за постигане на неговото ратифициране несъмнено заобикаля дейността и компетентностите на Европейския парламент. В проекта за решение Съветът надхвърля своите изпълнителни правомощия. Ако Европейският парламент приеме такава процедура, ще създаде изключително негативен прецедент по отношение на своята роля и ефективна работа, докато всъщност би трябвало да запази своите контролни, законодателни и други правомощия в качеството си на единствената демократично избирана институция на равнище на Европейския съюз. Още повече че напоследък се уверихме, че решаващият вот на Европейския парламент коренно промени споразумението относно трансфера на лични данни на европейски граждани към тайните служби и правителството на САЩ. Подобни инструменти не следва да бъдат привеждани в действие.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Налице е безспорна необходимост да продължим с усиляването на граничните проверки, координирани от Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз. Необходими са и общи оперативни процедури, както и ясни правила за участие в съвместни морски операции – главно по издирване и спасяване – и за свалянето на брега на спасените лица.

За тази цел Комисията реши да внесе проект на решение, основаващо се на процедурата на комитология. Съветът не съумя да превъзмогне разногласията си по този въпрос и предпочете да се скрие от Парламента зад технически аргументи, като по този начин пренебрегна нашите компетентности. Становището на Правната служба на ЕП е пределно ясно. Комисията е надхвърлила своите изпълнителни правомощия. Това не е само техническа процедура. По думите на г-жа Малстрьом това е инициатива с голямо политическо значение и практическо отражение.

Нашият отрицателен вот е не само утвърждаване на изключителните права на Парламента, но и акт на солидарност с малките държави, които биват несправедливо ощетявани чрез това решение.

Cornelia Ernst и Sabine Lösing (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) Имайки предвид, че Frontex беше създадена, *inter alia*, за да „пази“ границите на Европейския съюз от т.нар. „нелегални“ мигранти, ние се противопоставяме на агенцията и нейните цели. Въпреки това приветстваме насоките относно намирането на подходящо международно и европейско убежище, както и относно законодателството във връзка с правата на човека, в предложението на Комисията (COM (2009)0658 окончателен). Приветстваме, по-конкретно, приложение I (зачитане на принципа за неотблъскване, зачитане на специалните потребности на уязвимите лица и на нуждаещите се от спешна медицинска помощ, обучение на служителите на граничната охрана относно разпоредбите по правата на човека и бежанското право), както и точки 3 и 4 (включително оценка на положението на мигрантите, като се вземе под внимание на евентуално тяхно искане за помощ или плавателната годност на кораба; без слизване в държави, където има опасност лицата да бъдат подложени на преследване или мъчения), споменати в приложение II. В допълнение към това, подчертаваме нуждата от обвързващ характер на това второ приложение и изтъкваме, че ще внесем изменения в мандата на Frontex в съответствие с тези принципи.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах срещу тази резолюция, която би попречила на приемането на редица мерки, представляващи стъпка в правилната посока, макар да признавам, че положението съвсем не е идеално. Този текст ще позволи да подадем апелационна жалба пред Съда на Европейския съюз по отношение на държавите, които не изпълняват своите ангажменти във връзка с принципа на неотблъскване в открито море, като се има предвид, че понастоящем те успяват напълно да избегнат това. Важно е държавите-членки, които са под егидата на Frontex, да оказват помощ на мигрантите, намиращи се в опасност в морските води, независимо от националността и статута им или от обстоятелствата, при които са били открити.

Georgios Papanikolaou (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Предложението за резолюция засяга проекта на решение на Съвета и допълва Кодекса на шенгенските граници по отношение на наблюдението на морските външни граници в рамките на операциите, координирани от Frontex, във връзка с мерки за спасителни операции на лица в морски води. Доколкото това засяга Гърция и поради натиска вследствие на засилената имиграция, тези конкретни мерки улесняват присъствието на Frontex в гръцки води.

По-конкретно, това са мерки, състоящи се както от правила, така и от необвързващи насоки, и са съсредоточени върху прихващането, издирването и спасяването на лица в морски води. По същество, това са мерки, които трябва да бъдат предприети, ако бъде идентифициран даден плавателен съд и има подозрения, че на борда му се намират лица, опитващи се да избегнат граничния контрол. Освен това издирването и спасяването следва да бъдат осъществявани въз основа на конкретни принципи, а задържаните или спасени лица следва да бъдат сваляни на сушата въз основа на определен оперативен план. Ето защо считам, че тази конкретна инициатива трябва да бъде подкрепена и че трябва да бъде ускорено прилагането на мерките, споменати в предложението на Съвета.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) В противовес на нашата позиция (гласувах в подкрепа на предложението), не беше достигнато квалифицирано мнозинство, така че решението да бъде отхвърлено предложението на Комисията и да се последва съвета на правните служби на Парламента отпадна. Това означава, че Кодексът на шенгенските граници сега ще бъде изменен, както беше предложено от Комисията съгласно процедурата на комитология, добавяйки към директивата приложението с необвързващи мерки относно задълженията по време на морски операции по издирване и спасяване. Можем само да се надяваме, че Комисията действително ще използва това като възможност да проследява по-щателно операциите, координирани от Frontex, така че да можем да избегнем човешки трагедии и отчаяние в морските води. Съществува обаче реална опасност, вследствие на която няма да можем да настояваме точно сега да бъдат преразгледани обвързващите мерки в рамките на мандата на Frontex, но, разбира се, не можем да се откажем и трябва да направим всичко по силите си, за да постигнем в това отношение по-добър резултат в бъдещата работа.

Доклад: Sidonia Elżbieta Jędrzejewska (A7-0033/2010)

Richard Ashworth (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Аз и колегите ми от групата на Европейските консерватори и реформисти сме съгласни с много неща в доклада, включително подобряването на бюджетната ефективност, опростяването на процедурите за кандидатстване за средства от ЕС, както и определянето като приоритет на изпълнението на стратегията „2020“.

Ние обаче имаме сериозни опасения по отношение на позоваванията на социалния стълб на ЕС, амбициозна социална програма, хармонизирана имиграционна политика и ограничения върху единния селскостопански пазар и подчертаваме, че образованието, военната област и отбраната са запазена територия на държавите-членки.

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма*. – (GA) Гласувах в подкрепа на доклада относно приоритетите за бюджета за 2011 г. Както се посочва в доклада, необходимо е да се предостави конкретна помощ за предприемачеството и микропредприятията и тези въпроси следва да залегнат в основата на политиката на Европейския съюз за младежта и иновациите.

В доклада се настоява за подпомагане на всички програми и инструменти, насочени към насърчаване на предприемачеството – по-конкретно, в селските райони – както и оказване на помощ в началните фази за новосъздадени предприятия и поощряване на обмена на информация между младите предприемачи.

Следва да бъдат подкрепени програмите, които помагат на младите хора, започващи нова стопанска дейност. Приветствам факта, че в доклада се акцентира върху политиката за младежта и ролята на младите хора в опитите за излизане от настоящата икономическа и финансова криза.

Решително подкрепям съдържашото се в доклада искане за повишаване на инвестирането в младите хора и в образованието, както се препоръчва в Стратегията на ЕС за инвестиране в младежта и за мобилизиране на нейния потенциал. Ролята и значението на младите хора за Европейския съюз и в бъдещето на Съюза трябва да бъдат признати и да се насърчават и подкрепят.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Младите хора, науката и иновациите са в основата на приоритетите на следващия бюджет на Европейския съюз. Инвестициите в младите хора означават инвестиции в бъдещето. Тези инвестиции трябва да се извършват по съгласуван начин, обхващайки различните политики.

Образованието, професионалното обучение и преходът от образователната система към пазара на труда са централните теми на този бюджет. Все по-често безработицата засяга младите хора с образователни степени и квалификации. Ето защо считам, че програмата за мобилност „Еразъм Първо работно място“ представлява стратегически ангажимент към бъдещето, тъй като установява ясна връзка между образователната система и пазара на труда. От останалите приоритети на този бюджет бих избрала областите научни изследвания,

иновации и програмата в областта на цифровите технологии: те са от съществено значение за устойчивото развитие на Европа.

Бих искала също така да отбележа значението и на някои вече съществуващи програми, които допринасят за постигането на тази цел, като например Европейският институт за иновации и технологии. Този бюджет дори съсредоточава усилия за подпомагане на развитието на екологосъобразните и иновативните технологии, като по този начин има съществен принос за икономическото възстановяване и дава тласък на малките и средните предприятия. Ангажиментът към младите хора, иновациите и науката е ключът към възстановяването на световната лидерска позиция на Европа.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (S&D), *в писмена форма.* – (DA) Днес датските социалдемократи гласуваха в подкрепа на приоритетите за бюджета за 2011 г. Подкрепяме общите приоритети, и по-специално усилията за борба с младежката безработица и за насърчаване на научните изследвания, иновациите и екологосъобразните технологии. Датските социалдемократи подкрепят изцяло и отпускането на необходимите средства за стратегията на ЕС за растеж и заетост „ЕС 2020“. Датските социалдемократи биха искали да подчертаят обаче, че целта на общата селскостопанска политика на ЕС трябва да продължи да бъде гарантиране на стабилизацията на пазара и следователно ние не можем да подкрепим постоянните субсидии от ЕС за продукти от рода на млякото и млечните продукти.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog и Åsa Westlund (S&D), *в писмена форма.* – (SV) Ние, шведските социалдемократи, днес решихме да гласуваме в подкрепа на приоритетите за бюджета за 2011 г. Като цяло сме съгласни с посочените в доклада приоритети. Считаме например, че е важно да се инвестира в младите хора, научните изследвания и иновациите, както и екологосъобразните технологии. Считаме също така, че е важно за новата стратегия на ЕС за растеж и заетост „ЕС 2020“ да бъдат предоставени достатъчно финансови ресурси, които да осигурят нейния успех.

Бихме искали да подчертаем обаче, че не смятаме, че основната задача на общата селскостопанска политика на ЕС е да гарантира стабилността на пазара и затова не желаем ЕС да предоставя постоянна подкрепа за млякото и млечните продукти.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Във връзка с общата криза и на фона на амбициозните изисквания на стратегията „2020“ по отношение на иновациите, борбата срещу бедността и социалното изключване, както и икономическия растеж и заетостта, от съществено значение е предизвикателствата на стратегията „2020“ да залегнат в основата на бюджетните приоритети.

Поради тази причина съм доволен, че в приоритетите, които Комисията определя за бюджета за 2011 г., виждам ясен ангажимент към образованието, научните изследвания и иновациите. Важно е също така да се имат предвид и икономическото възстановяване и излизането от кризата, затова съм доволен, че подкрепата за малките и средните предприятия заема централно място в бюджета за 2011 г. Ще повторя, че има необходимост от увеличаване на финансирането за общата селскостопанска политика, с оглед на реформата в нея, като това е приоритет, който също трябва да бъде приет от Комисията.

Бих искал да отбележа, че бюджетът за 2011 г. ще бъде първият, който ще бъде приет съгласно Договора от Лисабон, със съответното засилване на парламентарната намеса.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Предложените приоритети за бюджета за 2011 г., въпреки социалната риторика, която е неизбежна по време на криза, са относително ясни: целта в общи линии е да се запазят същите приоритети, които определяха посоката в предишните бюджети. Отново, както личи, бюджетът ще бъде насочен към укрепване на единния пазар, към липсата на сигурност на работните места, наричана „гъвкава сигурност“, към либерализация, към комерсиализирането на околната среда и към все повече актуални аспекти от социалния живот. Въпреки че са обединени в рамките на т.нар. нова „Стратегия 2020“, това са старите насоки.

Обявяването на младите хора за приоритет не скрива факта, че намерението е от този момент нататък да се съставят планове за бъдещи поколения от работници, за които безработицата ще бъде структурна и ще се разглежда като стратегическа променлива за налагането на обезценяването на тяхната работна сила. Това ще принуди дори и квалифицираните лица да прескачат между несигурните работни места, като редуват периодите на заетост с неизбежната безработица. Това са приоритети, които също така поставят бюджета за 2011 г. в услуга на външния интервенционизъм на ЕС; на общата външна политика и политиката на сигурност и на общата политика за сигурност и отбрана; на милитаризма и войната; на политиките, които инкриминират имиграцията; на Европейската агенция за управление на оперативното сътрудничество по външните граници на държавите-членки на Европейския съюз.

При тези обстоятелства единствената ни реакция към този доклад може да бъде да гласуваме против него. Това обаче нито е единственият възможен път, нито е неизбежно. Точно това се опитахме да покажем с различните предложения, които внесохме по време на разискването.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), *в писмена форма.* – (PL) Съставянето на бюджета на ЕС по време на финансова криза при много тесен бюджетен резерв и нови области на дейност, свързани с влизането в сила на Договора от Лисабон, не е лесно. Затова за мен беше още по-удовлетворяващо при гласуването да подкрепя доклада на г-жа Jędrzejewska относно доклада за бюджета за 2011 г. и предложението за резолюция на Европейския парламент, като и двата документа предвиждат амбициозни приоритети за бюджета за следващата година.

Наред с традиционните приоритети като политиката на сближаване и подкрепата за иновативни и екологични технологии, бюджетът за 2011 г. следва да се концентрира върху гарантирането на пълното функциониране на новите инициативи в ЕС: Европейската служба за външна дейност, икономическата стратегия „ЕС 2020“ и мерките, които са част от Източното партньорство. И трите са изправени пред заплахата да се превърнат във фиаско, ако се окаже, че определените за тях средства са твърде символични.

Заслужава да се отбележи и цялостният подход към въпроса за младите хора. Изправен пред демографски проблеми, ЕС не трябва да допуска да има нисък процент на образовани млади хора, защото това ще доведе до още по-голямо нарастване на безработицата в тази възрастова група, което ЕС просто не може да си позволи. Следователно в европейския бюджет трябва да бъдат заделени средства за подпомагане на изучаването на чужди езици, межкултурния диалог, повишаването на мобилността на младите хора и интеграцията на дипломираните се лица на пазара на труда.

Bruno Gollnisch (NI), *в писмена форма.* – (FR) Ако съм разбрал правилно текста на доклада, всичко или почти всичко се превръща в приоритет, което означава, че няма приоритети. Много просто, това, което се иска, е по-голям бюджет или, с други думи, повече данъци за европейците. Вярно е, че загрижеността на докладчика да гарантира, че разходите, финансирани от бюджета на ЕС, са не само полезни, но и ефективни, и че носят истинска европейска добавена стойност за националните политики, заслужава похвала. Ако трябва да бъдем съвсем честни обаче, това трябваше да бъде постоянна грижа през годините. От една страна, си спомням, че това не беше така през последните 14 или 15 години, тъй като Европейската сметна палата не смяташе, че може да одобри изпълнението на годишните бюджети. От друга страна, все още търся конкретни предложения в доклада, които ще позволят постигането на тази цел. По-специално, търся предложения за прекратяване на програмите, които не са нищо повече от чист популизъм, безполезно отпускане на малко финансиране, идеологическа пропаганда и опити за по-голяма намеса в области, в които, за щастие, ЕС има малко правомощия, и които преди всичко са неефективни.

Sylvie Guillaume (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Въпреки че гласувах в подкрепа на доклада, бих искала да подчертая някои важни резерви, които имам по отношение на приоритетите за бюджета за 2011 г. Вярно е, че с готовност подкрепям ангажмента на ЕС да подпомага младите хора, иновациите и сектора на доброволческите дейности като редица структурни елементи на нашето общество. Независимо от това, финансовата рамка изобщо не е адекватна, по-специално през период на икономическа криза и безработица: тя не ни позволява да финансираме политически проекти, с които да предизвикаме реална промяна. 9 млн. евро или 0,07% от бюджета са отделени за заетостта: това наистина не отразява големи амбиции за подкрепа на заетостта.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах „за“ доклада относно бюджета на Европейската комисия и мисля, че е важно ЕС да има балансиран, реалистичен бюджет, ефективно отговарящ на очакванията на гражданите, които искат да излезем от настоящата икономическа криза, добре платени работни места и по-сигурно бъдеще. Считаю, че финансовата подкрепа за малките и средните предприятия трябва да стане приоритет в Европа, тъй като МСП играят решаваща роля за гарантирането на много работни места, както и за развитието на регионите и селските райони. Според мен младите хора също играят изключително важна роля както сега, така и в бъдещето на ЕС. Това също трябва да бъде отразено в приоритетите на бюджета. Младите хора са в основата на европейските социални стратегии и стратегиите за приобщаване. Иновационните способности на младите хора са основен ресурс за развитието и икономическия растеж, на които ЕС следва да разчита. Изразявам твърдо убеждение, че инвестициите в младите хора и в образованието представляват инвестиции в настоящето и бъдещето, както се посочва в Стратегията на ЕС за инвестиране в младежта и за мобилизиране на нейния потенциал. Приветствам факта, че политиката за младежта трябва да взема предвид и подготовката за пазара на труда в училищата и университетите.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (FR) Ще гласувам против доклада относно приоритетите за бюджета за 2011 г. Той въвежда догматични и вредни еврократски политики, на които аз се противопоставям както в Европа, така и света. Не мога да гласувам обосновано за бюджет, който одобрява толкова много потенциални катастрофи.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма.* – (PT) След провала на Лисабонската стратегия ЕС има нова възможност да се превърне в големия катализатор на международната икономика със стратегията „2020“. За да бъде успешен този нов план, е необходимо различните бюджети, които ще бъдат одобрени, да установят като приоритет няколко области, които са от съществено значение за успеха на стратегията „2020“.

Става дума за иновациите, оказването на подкрепа на младите хора с цел увеличаване на социалната мобилност и общо подпомагане на малките и средните предприятия, които са истинският икономически двигател на държавите. От съществено значение също така е да се извършват широкомащабни инвестиции в области като изменение на климата, околна среда и социална политика. Ето защо, за да бъде успешна стратегията „2020“, е много важно да се намерят нови начини на финансиране и набиране на средства, тъй като не можем да продължим да постъпваме както в миналото, а именно да пренасочваме фондове, предназначени за структурната политика, политиката на сближаване или общата селскостопанска политика.

Georgios Papastamkos (PPE), *в писмена форма.* – (EL) Гласувах в подкрепа на доклада относно приоритетите за бюджета за 2011 г. като една от причините за това бяха предложенията по отношение на финансирането на общата селскостопанска политика (ОСП). По-специално, там се отбелязва, че финансирането на приоритетите във връзка с бъдещата стратегия „ЕС 2020“ чрез евентуално преразпределяне на средства не трябва да бъде в ущърб на основните политики на ЕС като политиката на сближаване, структурната или общата селскостопанска политика. В него биват повторени опасенията, изразени при одобряването на бюджета на Общността за текущата година, във връзка с малкия резерв за разходите за селско стопанство и се подкрепя осигуряването на достатъчен резерв в бюджета за 2011 г. Задоволителният резерв за разходите за селско стопанство е особено важен с оглед на справянето с непредвидени изисквания в селскостопанския сектор, особено предвид нестабилността на цените.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма.* – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно приоритетите за бюджета за 2011 г. – Раздел III – Комисия, с което потвърждавам, че запазването на съществуващите работни места и създаването на нови такива, което ще позволи на европейските граждани да водят достоен живот, трябва да бъде приоритет на политическите лидери в Европейския съюз и в държавите-членки. Съобщението на Комисията, озаглавено „Европа 2020: Стратегия за интелигентен, устойчив и приобщаващ растеж“ осигурява основата за широки разисквания относно икономическата и социална стратегия на ЕС за следващите години. Гласувах и в подкрепа на изменение 5, имайки предвид, че безработицата е основен въпрос в настоящите обсъждания, и за да успее да реши изцяло проблема с вече високото и постоянно повишаващо се ниво на безработицата, ЕС трябва да приложи амбициозна социална програма. Европейският съюз трябва да инвестира преди всичко в изследователска дейност и в транспортна и енергийна инфраструктура, за да остане конкурентоспособен в световен мащаб. Освен това както държавите-членки, така и ЕС, трябва да инвестират в образованието и развитието на младите хора. Ето защо програми като „Еразъм“, особено схемата за млади предприемачи на „Еразъм“, трябва да бъдат приоритет, което също е отразено в бюджета за 2011 г.

Artur Zasada (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Доволен съм от резултатите от гласуването относно доклада на г-жа Jędrzejewska относно приоритетите за бюджета на Европейския съюз за 2011 г. Аз, разбира се, гласувах „за“. Днешното гласуване беше изключително поради две причини. Първо, това е първият бюджет, който се приема съгласно правилата на Договора от Лисабон. Второ, предложенията за приоритети бяха представени първо от Европейския парламент, а не от Комисията.

В съставения документ докладчикът много уместно поставя въпроса за младите хора и образованието. По време на криза е особено важно да бъдат подкрепени младите хора, например като им се помага да намерят своето първо работно място или да създадат собствена стопанска дейност. Липсата на достатъчно внимание към този въпрос през предишни години днес личи в особено голяма степен. Експерти в областта на заетостта посочват, че не само дипломираните се лица имат трудности на пазара на труда, но също така и хората на възраст 30–40 г., които са били на пазара на труда в продължение на няколко години.

Доклад: Helga Trüpel (A7-0036/2010)

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Подкрепям този доклад заради извънредните обстоятелства, при които ще бъде приет бюджетът за 2011 г., поради влизането в сила на Договора от Лисабон

и продължаващата икономическа и финансова криза. Бюджетът ще трябва да бъде добре балансиран, за да гарантира успешното постигане на определените в Договора от Лисабон цели, като създаването на общ вътрешен енергиен пазар например. При планирането на бюджета трябва да се отдели значително внимание на последиците от финансовата криза, които все още се усещат в много държави, както и на усилията за успешното им преодоляване. Основният приоритет трябва да остане запазването и създаването на работни места, а това е тясно свързано с необходимостта от финансова подкрепа за малките и средните предприятия, които създават голям дял от работните места. При одобряването на бюджета на Европейския парламент за 2011 г. трябва да се отдели специално внимание на оценката на приоритета на Европейския парламент – формиране на законодателство на високо равнище – и трябва да бъдат осигурени всички необходими мерки за постигане на тази цел. Трябва да се намери също и подходящо решение на въпроса за ефективната организация на работата на Европейския парламент, включително за установяването на едно работно място за членовете на Парламента.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Влизането в сила на Договора от Лисабон означава по-големи правомощия за Парламента. В един глобализиран свят проблемите стават все по-сложни, а решенията трябва да бъдат технически и научно обосновани. От решаващо значение е хората, определящи политиката, да бъдат запознати с последните развития в областта на научните изследвания, тъй като това ще им позволи да вземат най-добрите решения. Бюджетът въвежда дългосрочни насоки за изграждане на политика, която може да доведе до намаляване на разходите в бъдеще.

Призовавам за повишаване на квалификацията и увеличаване на техническата помощ за членовете на Парламента, тъй като те осигуряват необходимите ресурси, с които Парламентът изпълнява задълженията си добре, с помощта на необходимите в 21-и век научни и технически средства.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Предвид повечето отговорности на много от институциите съгласно новата рамка, какъвто е случаят с Парламента, е важно оперативният бюджет на всяка от институциите да гарантира, че тя разполага с необходимите материални и човешки ресурси, за да изпълнява задачите си прецизно и отлично в институционалната рамка.

Подкрепям реалистичен и изпълним бюджет, но и който да осигурява на различните институции необходимите материални средства за изпълнение на техните задължения. Тези съображения обаче не трябва да застрашават устойчивостта на бюджета и прецизното счетоводство, които са от решаващо значение за всяка институция. Освен това трябва да се гарантират точност и прозрачност при управлението на средствата, които се предоставят на различните институции.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Планирането на бюджета за 2011 г. е много важно и съм съгласен с призива на доклада за добре обмислено и прозрачно обсъждане. В доклада се отбелязва правилно и че въпросът с бюджетния праг е деликатен и трябва да се вземат предвид общите разходи. Доволен съм и от внимателния подход, използван в доклада. Подхождането към този въпрос с каквото и да било друго освен предпазливост би било обида за хората от моята родна страна и за всички в Европа, които са изправени пред своите собствени проблеми във връзка с бюджета. Бих искал също така да се възползвам от възможността да кажа, че се надявам предпазливостта ни да е знак и за солидарността и братството с гръцките и португалските ни колеги, които преживяват особено трудни времена в момента.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Договорът от Лисабон възложи на Парламента нови отговорности. Това означава допълнителна административна работа, като в резултат от това членовете на Европейския парламент се нуждаят от квалифицирани служители, които да изпълняват функциите на техни съветници. Новата ситуация води след себе си два проблема: повишени разходи, произтичащи от необходимостта от повече асистиенти и допълнително пространство, което ще им е необходимо за изпълнение на задълженията им при добри условия на работа. Всичко това е свързано с допълнителни разходи, което от своя страна е трудно да се обясни по време на криза, но ако се стремим към отлична работа на Парламента, той трябва да разполага с необходимите финансови и човешки ресурси.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Гласувах в подкрепа на този важен доклад. Насоките са първата стъпка от бюджетната процедура. Те дават общи насоки на Генералния секретар и Бюрото на Европейския парламент за това каква да бъде следващата стъпка – предварителните бюджетни прогнози, които вече са представени за разглеждане от Бюрото.

Nuno Teixeira (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Обстоятелствата, при които ще бъде приет бюджетът за 2011 г., са извънредни и в същото време представляват предизвикателство. Успешното прилагане на Договора

от Лисабон е по-голям приоритет, а ефектите от икономическата криза, които се усещат в Европейския съюз, правят постигането на тази цел дори по-наложително.

Във връзка с това Групата на Европейската народна партия (Християндемократи), към която принадлежа, продължава да настоява за устойчив и строг бюджет, в който всяка позиция да бъде оправдана и в който строгостта и ефективността трябва да бъдат устойчиво гарантирани. Ето защо подкрепям преминаването към политика на бюджетиране на нулева база, която позволява ефективност и реализиране на спестявания. За да постигнем по-успешно тази цел, е необходимо спешно да изготвим дългосрочна политика за сградите.

Съгласен съм, че трябва да насърчаваме по-доброто сътрудничество и задълбочения диалог на междуинституционално равнище с цел по-ефективно използване на ресурсите в различни области като писмените преводи и политиката за сградите, наред с другото. Бих искал да подчертая колко важно е превръщането на отличната законодателна работа на Парламента в приоритет, както и осигуряването на необходимите средства за успешното изпълнение на законодателната роля на Парламента. Ето защо гласувах „за“ насоките за формиране на бюджета за 2011 г., включени в доклада...

(Обяснението на вот се съкращава съгласно член 170, параграф 1 от Правилника за дейността)

Доклад: Giancarlo Scottà (A7-0029/2010)

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада относно политиката на Европейския съюз за качество на селскостопанските продукти, защото на мен той ми се струва изключително актуален в две области. Първо, той подчертава колко е важно Европейският съюз да защитава качеството на продуктите и превръща това в основен приоритет на европейската стратегия в областта на селското стопанство. Второ, той защитава принципа на географското указание и традиционните специалитети, като ги представя като два елемента, които допринасят за конкурентоспособността на европейското селско стопанство и опазването на културното наследство. В крайна сметка докладът подкрепя селскостопанските продукти, с които сме толкова горди, като в същото време се застъпва за необходимо административно опростяване по отношение на тяхната защита.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на доклада, озаглавен „Политиката за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи?“, защото качеството е решаващ фактор за конкурентоспособността на европейските продукти на международните пазари.

Във връзка с това считам за положително въвеждането на задължително указание за „място на отглеждане“, тъй като то дава възможност на потребителите да бъде предоставена информация, свързана със стандартите за качество. Считам също така за положителен начин, по който са разгледани въпросите с опазването на околната среда и хуманното отношение към животните.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Общата селскостопанска политика ще трябва да се ангажира с повишеното качество на селскостопанската си продукция, което несъмнено създава добавена стойност за конкурентоспособността на Европа на световния пазар. Политиката за качество е неделима от общата селскостопанска политика като цяло и не може да остане настрана от новите предизвикателства като борбата срещу изменението на климата, необходимостта от опазване на биоразнообразието, въпросите, свързани с енергийните доставки, развитието на биоенергия, хуманното отношение към животните и управлението на водите в селското стопанство. Нарастващите очаквания на потребителите също трябва да бъдат включени по подходящ начин в бъдещата политика за качество за селскостопанските продукти, като не забравяме, че качеството е важно за информираните потребители, когато правят своя избор.

Все пак напомням, че политиката за качество на селскостопанските продукти не може да поставя толкова високи изисквания, че да създаде опасности за малките и средните земеделски стопани или за съществуването на традиционни продукти, които са характерни за определени региони и чието производство не може да се подчинява на правила, които се прилагат безпрекословно за всички. Целта на политиката за качество трябва да е да даде на селското стопанство на държавите-членки тласък на световния пазар и да защитава европейските продукти. Тя съществува, за да бъде в услуга на производители и потребители.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Някои елементи от обсъждания доклад са положителни: например подкрепата за създаването на инструменти, които да дадат възможност за популяризиране и рекламиране на местни производители, както и традиционни и занаятчийски продукти, свързани с конкретни области и обозначени с географско наименование; или признанието за това колко е бавна, тежка и прекалено скъпа процедурата, която трябва да преминат малките производители, когато кандидатстват за сертификати за качество.

Той обаче заобикаля въпроси, които са от жизненоважно значение за запазването на качеството на селскостопанските продукти и устойчивостта на селскостопанското производство в Европейския съюз: например последиците от дерегулацията на световната търговия и безконтролната либерализация на пазарите както в рамките на двустранните споразумения, така и в Световната търговска организация; различните опасности, характерни за въвеждането на генетично модифицирани организми в околната среда, по начина, по който се прави досега; на последно място, необходимостта от радикална реформа на общата селскостопанска политика, която подкрепя защитата на местни производители, правото да се произвежда и правото на независимост по отношение на храните.

Jarosław Kalinowski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Искам да поздравя колегата за този доклад и да кажа, че съм съгласен със становището, че политиката за качеството на селскостопанските продукти не следва да бъде разглеждана отделно от общата селскостопанска политика или основните идеи на политиката на Общността за следващите няколко години, като например устойчиво развитие, биоразнообразие или борбата срещу изменението на климата.

Гражданите на Европейския съюз очакват висококачествени, здравословни продукти, произведени с помощта на новаторски технологии, съобразени с въздействието на производствения процес върху околната среда. Споделям и становището на докладчика относно въпроса за провеждане на информационна и образователна кампания относно всички етикети на европейските селскостопански продукти, които вече са одобрени или са в процес на одобрение. Една такава кампания е от съществено значение, защото липсата на осведоменост на потребителите за пълното значение на символите поставя под въпрос цялата политика за качеството.

Alan Kelly (S&D), *в писмена форма*. – (DE) Бих искал да поздравя колегите от комисията по земеделие и развитие на селските райони за този доклад по собствена инициатива. Качеството на нашите селскостопански продукти е нещо, върху което трябва да наблегнем. В Европейския съюз отделяме много време, за да гарантираме, че се спазват най-високите стандарти в селскостопанското производство; отглеждаме животните по добър и здравословен начин; продукцията ни е безопасна; практиките на производство са етични по отношение на въздействието им върху околната среда. Всяко звено от промишлената верига се регулира, „от стопанството до трапезата“, така да се каже. За да използваме максимално най-отличителната пазарна характеристика на тази промишленост – високото качество на крайния продукт – трябва да популяризираме по-широко, както се посочва в доклада Scottà. Чудесно е да има продукти, които са етикетирани според мястото на отглеждане или според статута им на традиционен специалитет, но ако потребителите не са наясно със значението на етикета, това на практика се превръща в неразбираем език. Ето защо съм съгласен, че препоръката на доклада към Комисията да насърчава популяризирането на тази информация ще бъде ефективна форма на маркетинг. Тя ще помогне както на потребителите, така и на малките предприятия. Тя може да бъде особено полезна за нашия сектор на селскостопански и хранителни продукти.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Категорично подкрепям доклада по собствена инициатива относно политиката за качество на селскостопанските продукти (A7-0029/2010), който беше гласуван на 25 март 2010 г. Налице е ясна връзка между качеството на продукта и произхода на суровините. Предложението за етикет за „мястото на отглеждане“ ще обозначи произхода на суровините. Струва ми се, че това представлява важна възможност за селскостопанската промишленост, която произвежда висококачествени селскостопански продукти. Ясното етикетирание на произхода на продуктите гарантира на потребителите не само продукт с отлично качество, но им дава възможност да вземат решение въз основа на обективни и прозрачни критерии. Качеството е въпрос от основно значение за цялата хранителна верига и е съществено предимство за поддържането на конкурентоспособността на европейските производители на селскостопански и хранителни продукти. Производството на висококачествени храни често е единствената възможност за заетост в много селски райони с ограничени алтернативни възможности за производство. Затова решително подкрепям защитеното географско указание и защитеното наименование за произход, както и повторното въвеждане на регулирани и защитени наименования за продукти от планински региони и области без ГМО. Схемите „храна с традиционно специфичен характер“ и „биологично селско стопанство“ също трябва да бъдат запазени.

Petru Constantin Luhan (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на доклада, защото подкрепям по-добрата защита за европейските продукти в глобален мащаб. Географските указания осигуряват по-добра репутация на селскостопанските продукти и по-високо мнение от страна на потребителите за тях, като в същото време създават конкурентна среда за производителите. Същевременно това гарантира защита на правата върху интелектуалната собственост за продуктите. Системата за географски указания е добре установена в Европейския съюз и много държави извън него, като например Съединените щати, Австралия и Нова Зеландия. За съжаление обаче, Европейският съюз има търговски партньори, които нямат законодателство в тази област.

Ето защо европейските продукти не са добре защитени в рамките на националните системи на тези държави и съществува опасност от фалшифициране.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Макар да съм на мнение, че трябва да внимаваме какво искаме от Комисията в докладите по собствена инициатива, подкрепям доклада относно политиката за качество на селскостопанските продукти.

По-конкретно, подкрепям по-строгия надзор и по-голямата координация между Комисията и държавите-членки, така че да се гарантира, че внасяните в Европейския съюз хранителни продукти отговарят на стандартите на Европейския съюз за качество и безопасност на храните, както и на екологичните и социални стандарти.

При пресни или преработени продукти, които са еднокомпонентни, държавата на произход следва да бъде означена, за да се даде възможност на потребителите да вземат съзнателни, добре информирани решения за покупките, които правят.

С облекчение отбелязвам, че предложеното от мен изменение, което е против стандартизирането на защитените наименования за произход и защитените географски указания, беше прието на пленарното заседание. Съчетаването на тази информация би обезсмислило съществуващите наименования и би причинило значителни вреди на производителите със защитени наименования за произход.

Темата за количествените методи на управление на производството е умишлено пренебрегната в съобщението на Комисията. Убедена съм, че продължаваме да се нуждаем от инструменти за контрол на производството, за да гарантираме стабилни цени за производителите и да им вдъхнем сигурността да планират бъдещето, за да могат да отговорят на високите очаквания на потребителите и законодателите. Това се отнася не само за млекопроизводството, но, по-конкретно, и за винопроизводството.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Докладът има безспорен недостатък: той включва селскостопанската политика в егоистичната логика за преследване на максимална печалба, което е обратното на понятието ни за селскостопанска политика. Ето защо за мен е немислимо да го подкрепя. Все пак, имайки предвид подобренията, които той внася, считам, че е по-добре да се въздържа. Всъщност не желая да съдействам за възпрепятстването на такива анти-продуктивистки идеи, като например желанието да се въведе етикет за „екологичен отпечатък“ и да се премести част от селскостопанското производство. Забелязах намерението да се избяга от логиката на продуктивизма. Със съжаление отбелязвам, че това са само възможности, очертани в текста, и че тяхното практическо приложение в капиталистическа среда значително намалява въздействието им. Не искам обаче да пропусна възможността да се насърчават такива идеи.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Качеството на европейските селскостопански продукти е наследство, което е уважавано по целия свят. Ето защо е налице усещане, че е необходима защита на тези продукти и че трябва да се предотврати объркването им с други, които са с по-лошо качество, по-малко безопасни и които понякога са фалшиви.

За да бъде предотвратено това, от решаващо значение е тези продукти да бъдат етикетирани и да бъде направен опит да се гарантира, че потребителите получават достоверна информация, свързана с тези продукти. За да се избегне нарушаване на конкурентоспособността, е още по-важно да е налице цялостното разбиране, че вносните селскостопански продукти отговарят на същите изисквания като тези, наложени на продуктите, произведени в Европейския съюз. Ето защо гласувах в подкрепа на този доклад.

Tiziano Motti (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, благодарение на европейските разпоредби, които създават ясни правила за качеството на селскостопанската продукция, здравето на гражданите, устойчивостта на околната среда и конкретните характеристики на културите, днес с гордост можем да заявим, че европейското селско стопанство е модел без аналог в целия свят.

Макар че, от една страна, трябва да благодарим на земеделските стопани, които прилагат правилата с огромно чувство за дълг, от друга страна, трябва да се запитаме защо понякога Европейският съюз има навика да се оплита в бюрократични лабиринти, които помрачават тези отлични постижения, и така предизвиква огромно разочарование сред гражданите.

Оттук идва въпросът защо днес нашите граждани започват деня си с добър портокалов сок без портокали, за обяд пият розе, направено чрез смесване на червено и бяло вино, ферментирали чрез добавянето на захар, заедно с пица, направена с моцарела, съдържаща касеин. Съвсем не с удоволствие те могат по всяко време да си вземат шоколад, в който няма какао.

Дори и децата търпят последиците от шизофреничното унищожение на нашите качествени хранителни продукти: в Европа има опасност да се храним с развалени продукти, чиито произход не ни е известен; трябва само да споменем замърсеното с меламина мляко от Китай.

Гражданите имат право на защита. За да имат възможност потребителите да правят информиран избор, трябва да настояваме етикетите да съдържат пълна и цялостна информация и за това на продукти за масова консумация, като например дълготрайното стерилизирано мляко или краве мляко, произведено по технологията УНТ, както и млечни продукти, произведени изключително от краве мляко, да бъде обозначен произходът на суровото мляко, използвано в производството, както и други, изисквани от закона, обозначения.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Подкрепих изменение 3, защото то е свързано с аспект в предложението за резолюция, който може да се тълкува като насърчаване на връщането към стандартизиране на селскостопанските продукти (форма и размери на плодовете и зеленчуците).

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Докладът подчертава централната роля, която имат висококачествените селскостопански продукти за защитата на потребителите. Той също така подчертава подкрепата за традиционните регионални продукти и за малките и средните предприятия в областта на селското стопанство. Ето защо гласувах в подкрепа на този доклад.

Georgios Papastamkos (PPE), *в писмена форма*. – (EL) Гласувах против изменение 3, защото подкрепям възстановяването на търговските стандарти в сектора на плодовете. Считаю, че решението на Комисията да ги премахне, въпреки съпротивата на широко мнозинство от държавите-членки и въпросния производствен сектор, е неоправдано.

Европейският съюз съвсем основателно има най-високите стандарти за селскостопански и хранителни продукти, които са в полза на европейските потребители. В същото време политиката за качество е от стратегическа важност, тъй като най-вече върху нея се гради добавената стойност на европейските селскостопански стоки на световните пазари. Остава обаче проблемът със съответствието на вносните продукти с еквивалентни критерии за качество. Трябва да бъде създаден каталог с всички частни системи за сертифициране на качеството и да бъде приета законодателна рамка за основните принципи на равнище на Европейски съюз, за да се гарантира, че тези системи работят прозрачно.

Подкрепям етикетането на всички първични селскостопански продукти, като се обозначава мястото на производство. Що се отнася до географските указания, трябва да запазим трите системи на Европейския съюз за селскостопански продукти и храни, алкохолни напитки и вино в настоящия им вид. Гарантирането на повишена защита за географските указания в рамките на двустранните търговски споразумения и СТО е от първостепенна важност.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на този доклад, тъй като укрепването на политиката за качество на равнище на Европейския съюз е важен стимул за европейските селскостопански производители да положат по-големи усилия за осигуряване на качество, безопасност на хранителните продукти и опазване на околната среда. Считаю, че тази политика може да доведе до значително повишаване на добавената стойност на европейския селскостопански и хранително-вкусов сектор като част от все по-глобализиращ се пазар. В същото време обаче на гражданите трябва да бъде предоставяна по-добра информация чрез подходящи информационни кампании и кампании за насърчаване на доброволното етикетане за други производствени методи, съобразени с опазването на околната среда и хуманното отношение към животните, като например „интегрираното производство“, „паша на открито“ и „планинско селско стопанство“.

Britta Reimers (ALDE), *в писмена форма*. – (DE) При гласуването на доклада Scottà относно политиката за качество на селскостопанските продукти беше прието изменение 5, което призовава за задължително етикетане на произхода на храни, произведени само от една съставка. Изискването включва значително повече работа и по-високи разходи за селскостопанската промишленост и преработвателите на храни, без реално да води до добавена стойност за потребителите. Поради тази причина гласувах против изменението.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Гласувах в подкрепа на доклада относно бъдещето на политиката за качество на храните. Нека веднага да подчертаем един положителен аспект на текста: предложението за създаване на европейски логотип за биологични храни. Това е ясно искане от страна на потребителите и изискване, което трябва да се спазва, за да се развива вътрешният пазар.

Ще засегна важния въпрос за географските указания и традиционните специалитети. Предвид същественото им значение за европейското селско стопанство поради привилегированите връзки, създадени с течение на

времето между продукти и региони, географските указания и традиционните специалитети са тясно свързани с традицията и историята на вкуса. Поради тази причина трябва да ги пазим. Следователно с удоволствие отбелязвам, че се противопоставяме на сливането на двете концепции за ЗНП (защитено наименование за произход) и ЗГУ (защитено географско указание), както беше предложено от Европейската комисия. Вярно е, че опростяването на стандартите може, на пръв поглед, да изглежда благоприятно по отношение на намаляването на бюрократичната тежест, но то не трябва да води до понижаване на стандартите, които нашите европейски производители смело си налагаха. И накрая, нека не забравяме работата, която ни предстои да свършим, за да увеличим защитата на географските указания на международно равнище (по-специално, чрез СТО).

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), в писмена форма. – (EN) Накрая гласувах в подкрепа резолюцията, най-вече защото измененията ни 3 (свързано с противопоставянето на правилата за стандартизиране на плодове и зеленчуците) и 5 (свързано със задължителното обозначаване на мястото на произход) бяха приети.

Brian Simpson (S&D), в писмена форма. – (EN) Макар да сме радостни, че здравият разум надделя над плодове и зеленчуците с неправилна форма, британските лейбъристи, членове на Европейския парламент, все още изпитват известно безпокойство по отношение на доклада Scottà и затова гласуваха против него. Ние сме против всякакви опити да бъде въведен логотип за качество на Европейския съюз, който ще бъде поставян само на продукция от Европейския съюз, тъй като това би било дискриминация спрямо земеделските стопани от трети държави и би противоречало на нашите цели за развитие. Партията на лейбъристите в Европейския парламент подкрепя идеята за етикет за биологично производство за целия Европейски съюз, но на Комисията вече е известно, че Парламентът подкрепя това, а други части на доклада съдържат съществени доводи да не подкрепим целия доклад.

Alf Svensson (PPE), в писмена форма. – (SV) Европейският съюз трябва да има силна защита на потребителите. Потребителите имат право на точна и ясна информация относно съдържанието и произхода на стоките и дали са били генетично модифицирани. Ясните общи правила създават условията за пазар в рамките на Европейския съюз, който работи при еднакви условия за всички. Когато пазарът функционира правилно, информираните потребители могат, чрез своя избор, да движат напред развитието към дори по-висококачествени храни. Аз обаче гласувах против доклада относно политиката за качество на селскостопанските продукти: каква стратегия да се приложи? (2009/2105(INI)). Основната причина е, че докладът нарушава принципа на субсидиарност. Например не е работа на Европейския съюз да създава „европейска база данни за старинни рецепти и исторически начини на приготвяне на храни“. По мое мнение, се поставя твърде силен акцент на защитените географски указания в този доклад. Съществува и опасност от поставянето на бариери пред търговията с държави извън Европейския съюз, когато е налице такова съсредоточаване върху стоките, произведени в Европейския съюз. Обозначаването на произхода е важно, но, сам по себе си, произходът не винаги е гаранция, че продуктът е с високо качество.

Georgios Toussas (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Стремежът към подходяща, безопасна и висококачествена храна е човешка необходимост и изискване на работниците, която не може да бъде гарантирана в рамките на капиталистическия метод на производство и търговия със селскостопански продукти. Докладът изразява философията на Европейския съюз за производство на хранителни продукти, което е насочено към увеличаване на печалбите на хранително-вкусовата промишленост, а не към това да се отговори на изискванията на хората. В момент, когато един милиард души гладуват, а огромен брой обикновени хора живеят в бедност в капиталистическите държави, Европейският съюз използва стандартите за храни като претекст за ограничаване на производството, концентрация на земя в ръцете на големи капиталистически предприятия и изместване на малки и бедни земеделски стопани от земята им и от пазара на селскостопанско производство. Случаите на скандали в областта на хранително-вкусовата промишленост, които се увеличиха многократно през последните години поради капиталистическите условия на производство на храни, налагани все по-усилно от Европейския съюз и СТО, никога няма да бъдат адекватно решени с административни мерки за контрол, нито пък ГМО могат да съществуват заедно с конвенционални и биологични храни. Само продоволствената независимост и сигурност, гарантирането на безопасни, здравословни, евтини храни, подкрепата за бедните земеделски стопани и създаването на кооперативи на производители в рамките на народната власт и народната икономика могат да отговорят на съвременните изисквания на обикновените хора.

Доклад: Enrique Guerrero Salom (A7-0034/2010).

Sophie Auconie (PPE), в писмена форма. – (FR) При гласуването по доклада относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за

развитие аз гласувах за изменението на параграф 31, който призовава за въвеждане на международен налог върху финансовите транзакции. Наистина, дълбоко съм убедена, че такъв налог, дори и малък, върху тези операции с огромни суми би означавал, че ще бъдат събрани значителни средства. По този начин бихме могли да отделим повече ресурси за борба със злините, които преследват планетата и ще имаме финансирането, необходимо за постигане на Целите на хилядолетието за развитие. Това е нещо повече от въпрос на справедливост; това е въпрос на здрав разум.

Zigmantas Balčytis (S&D), *в писмена форма.* – (EN) Напълно подкрепям доклада. Глобалната финансова и икономическа криза причини големи сътресения в развитите икономики, но имаше дори още по-дълбоки последици за страните с нововъзникващи икономики и развиващите се страни. Сега залогът е постигането на Целите на хилядолетието за развитие, тъй като напредъкът, който беше постигнат в тези страни през последното десетилетие, е блокиран. Икономическият напредък в развиващите се страни не може да се осигури само с финансова помощ. Затова Комисията трябва да настоява за реформа на международното сътрудничество за развитие. Нещо повече, мисля, че помощта за развиващите се страни следва постоянно да бъде приспособявана към обстоятелствата в тези страни.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), *в писмена форма.* – (LT) Гласувах в подкрепа на доклада, защото трябва да помогнем на развиващите се страни, особено през този труден икономически период. В много развиващи се страни и преди всичко, в най-слабо развитите страни, се стигна до спад в приходите от износ и забавяне в растежа и развитието на южните региони. Особено важно е да се договорим за икономически партньорства, с които да се засили съвместимостта на политиката на ЕС в полза на развитието и, наред с другото, насърчаването на подходяща заетост, благоденствие и разкриване на работни места и за осигуряване на правилно изпълнение на търговските ангажименти и прилагането на подходящ преходен период за тези ангажименти. Развиващите се страни се нуждаят от помощ за намаляване на бедността и изолацията, мерки за подпомагане на развитието и мерки, които са съществени за излизане от кризата. При прилагането на тези мерки Европейският съюз следва да поеме водещата роля и да действа решително и за целта всички институции на ЕС трябва да поемат по-големи ангажименти. Не можем да позволим кризата да спре напредъка, който тези държави са постигнали през последното десетилетие от гледна точка на стабилен икономически растеж и затова мисля, че предоставянето на по-голяма помощ за развитие е съществено.

Andrew Henry William Brons (NI), *в писмена форма.* – (EN) Ние се противопоставихме на това предложение, защото в него се прави опит да се прехвърли отговорност на европейските държави за тежкото положение на неразвятия Трети свят, вместо отговорността да се вмени на самите държави от него. Освен това в него намира израз одобрителното очакване на създаването на различни форми на политическо и икономическо световно управление.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувам в подкрепа на доклада, който повдига възлови въпроси за устойчивото развитие и постепенното интегриране на африканските, карибските и тихоокеанските държави в световната икономика.

Именно развиващите се страни са най-силно засегнати от глобалното затопляне, така че е от съществено значение да бъдат засилени всички мерки за борба с изменението на климата, като трансфера на подходящи технологии. Също толкова важно е да бъде постигнато съгласие по схемата за търговия с квоти за емисии на парникови газове на ЕС, според което най-малко 25% от приходите, получени от продажба на търг на лицензите за емисии на въглероден диоксид, да се използват за помощ за развиващите се страни.

Въпроси като устойчиво развитие и „зелен“ растеж трябва да бъдат стратегически приоритети за ЕС. Призовавам за развиващите се страни да бъдат заделени допълнителни средства. Те трябва да бъдат устойчиви в средносрочен и дългосрочен план и да идват от частния сектор, от пазара на въглерод и от публичния сектор в индустриализираните страни или в най-напредналите в икономическо отношение от развиващите се страни.

Carlos Coelho (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Опустошителната икономическа и финансова криза имаше бедствени последици в развиващите се страни, които вече пострадаха от последователни кризи (продоволствена, енергийна, във връзка с изменението на климата и финансова криза). Те, които не са причина за тази криза, но са най-засегнати, се нуждаят от спешна помощ. Европейският съюз и развитите страни трябва да реагират бързо, решително и ефикасно.

Мисля, че е от възлово значение държавите-членки да изпълнят ангажиментите си по официалната помощ за развитие и да засилят ангажиментите си за постигане на Целите на хилядолетието за развитие. Комисията и Съветът трябва също да продължат работата по реформата на международното сътрудничество за развитие, което е една от основните причини за неефикасността на помощта за развитие. Приветствам подобренията

инструменти за отпускане на кредити за най-бедните страни, отпуснати от финансовите институции. Това не е достатъчно обаче. Подкрепям призивите в доклада за устойчиво увеличаване на помощта за развитие.

Harlem Désir (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Развиващите се страни, по-конкретно, най-бедните от тях, които вече бяха силно засегнати от продоволствената криза през 2007 г., днес понасят пълната тежест на икономическото и социалното въздействие на международната финансова криза, която започна в развитите страни. Последните вече са склонни да намалят помощта за развитие, за да се справят със собствените си трудности. Така развиващите се страни плащат два пъти за кашата, забъркана от нерегулирания глобален капитализъм. Гласувах в подкрепа на доклада Guerrero Salom, който напомня на Европа нейните отговорности и изисква спазване на ангажиментите, поети във връзка с официалната помощ за развитие, по-конкретно, целта да се отпусне за това 0,7% от БВП към 2015 г. Приемайки го, Парламентът също така призовава за въвеждане на международен налог върху финансовите операции за финансиране на развитието, достъп до глобалните обществени блага и приспособяването на бедните страни към предизвикателствата на изменението на климата. Той подкрепя опрощаването на дълга на най-слабо развитите държави. Всички тези препоръки са съществени с приближаването на прегледа на Целите на хилядолетието за развитие в ООН през месец септември. Европейският съюз има моралното задължение да приложи тези нови механизми за международна солидарност без отлагане.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма.* – (SV) За нас, либералите, инвестициите в развиващите се страни са близки на сърцата ни. Приветстваме новите начини за предоставяне на средства на държавите, получаващи помощ, но бихме искали ясно да заявим, че не смятаме, че един налог върху международните финансови операции е решението, което ще ни позволи да постигнем Целите на хилядолетието за развитие или да преодолеем световните дисбаланси. Важно е също така да се посочи, че ще бъде възможно да се въведе такъв налог само ако той бъде световен. Вместо това бихме искали да наблегнем на важността държавите-членки на ЕС да спазват настоящите ангажименти по отношение на равнищата на помощ, които са били определени. За да се стигне до развитие и растеж в развиващите се страни, следва да насърчаваме свободната търговия и да премахнем различните преки и косвени пречки от страна на ЕС пред търговията.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма.* – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие.

Важно е да се подчертае, че развиващите се страни, макар да не са източникът на международната криза, са непропорционално много засегнати от нея. Като най-големия донор на помощ за развиващите се страни, Европейският съюз играе съществена роля за осигуряване на необходимата водеща роля по отношение на приемането на мерки на международно равнище, за да стане възможно постигането на Целите на хилядолетието за развитие.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Когато се позоваваме на финансовата, икономическата и обществената криза, която преживяваме в момента, говорим за глобална криза, в която специално внимание трябва да бъде отделено на развиващите се страни, които пострадаха от въздействието на кризата и пряко, и косвено. Съществуващите механизми за подпомагане на по-бедните страни и тяхното население, което живее в крайна бедност и нищета, трябва да бъдат прилагани по един по-ефикасен и целенасочен начин. Те не трябва да водят до зависимост, която би могла да има отрицателни последици за растежа, заплатите и заетостта.

Поради това трябва да бъде гарантирано, че лостовите и политиките за развитие ще позволяват ефективно развитие. Това изисква по-координирани действия на двустранно и многостранно равнище. Трябва да бъдат предприети мерки по отношение на хуманитарната помощ, сътрудничеството и развитието и в тази област държавите-членки, Европейският съюз и международните организации играят съществена роля. При все това се противопоставям на въвеждането на налог върху международните финансови операции (данък на Тобин) за подпомагане на финансирането на тези държави предвид последиците, които той би имал върху обществото като цяло.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) Обсъжданият доклад засяга много важни въпроси и привежда някои аргументи, които са правилни: например, затварянето на данъчните убежища, опрощаването на външния дълг на определени страни, необходимостта от повишаване на усилията по отношение на официалната помощ за развитие и налога върху финансовите операции.

Трябва обаче да посочим някои детайли в доклада, които са отрицателни и дори противоречиви. Един от примерите е либерализацията на търговията в съответствие с шаблоните, към които се придържа Европейският съюз, по-специално чрез споразуменията за икономическо партньорство, които ЕС се стреми да наложи на

африканските, карибските и тихоокеанските държави. Това става въпреки съпротивата и съобщенията за отрицателните им последици от много от тези държави, да не говорим за неспособността да се справим с проблема с външния дълг по един по-машабен начин.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Текстовете на Парламента понякога граничат с абсурда, но трябва да признаем, че в случая с доклада на г-н Guerrero Salom вие надминахте себе си. Ще спомена мимоходом неприемливото искане за световно икономическо и финансово управление и основното противоречие, което се съдържа в изказаното съжаление по повод външната зависимост на бедните страни, като същевременно им се препоръчва да се отворят дори още повече за световната търговия. Ще подмина също и лицемерното осъждане на, цитирам „концепцията за глобализация, имаща за цел постигане на пълна дерегулация и отхвърляне на всички инструменти на публичното управление“, концепция, която беше и на практика продължава да бъде ваша собствена и която налага тук от години. И накрая, за завършек, ето параграф 26, в който вие предлагате да се следват съветите на Джордж Сорос! Човекът, който дължи цялото си състояние на спекулации. Човекът, който в съдружие с други хедж фондове, залага на провал на еврото и спекулира с гръцкия дълг, с цел да го предизвика. Човекът, който пренебрегва социалните и икономическите последици на действията си, така че да наложи избран от него световен икономически ред. Обаче е вярно, че и вие споделяте това желание за един обединен евро-атлантически блок, световно управление и световна валута.

Sylvie Guillaume (S&D), в писмена форма. – (FR) Аз подкрепих доклада на моя колега, г-н Guerrero Salom, за да напомним на държавите-членки техните отговорности към развиващите се страни пред лицето на световните предизвикателства като икономическата криза и изменението на климата, за които последните не носят отговорност. Европа трябва повече да се ангажира с постигането на Целите на хилядолетието за развитие; с други думи, тя трябва да заделя най-малко 0,7% от БВП за борба с бедността в развиващите се страни към 2015 г. За да бъде постигната тази цел, аз също подкрепих въвеждането на налог върху финансовите операции, както и разглеждането на възможни варианти за опрощаване на дълга на най-бедните страни. Накрая, сексуалните и репродуктивните здравни права остават приоритет за групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент и на тази основа аз гласувах в подкрепа на доклада.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), в писмена форма. – (FR) Този текст има достойнството, че препоръчва мораториум и опрощаване на дълга на най-бедните страни, че се застъпва за хранителен суверенитет и задължение да се зачитат правилата на Международната организация на труда. Това обаче не компенсира факта, че той е твърдо на страната на пазара на въглерод и „зеления“ растеж и че проповядва свободна търговия и разрастване на финансовите услуги. Текстът подкрепя неумолимата логика на либералния догматизъм. Поради това той е вреден. Аз гласувах „против“.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах против доклада поради няколко причини. Първо, гласуването набързо в пленарна зала по възловите според мен изменения на параграфи 7, 31 и 34. Също така решението за така наречените сексуални и репродуктивни здравни права. Най-накрая, придвижването към въвеждане на бъдещи европейски данъци, на което изцяло се противопоставям, както съм заявявал неведнъж, особено по време на предизборната кампания за Парламента.

Andreas Mölzer (NI), в писмена форма. – (DE) Най-сериозната финансова и икономическа криза след 30-те години на XX век силно засегна Европа. Развиващите се страни обаче също страдат тежко от нейното въздействие и до голяма степен са безсилни да направят нещо в тази връзка. Безотговорната спекулация, алчността за бързи печалби, които нямат никаква връзка с реалната икономика в англосаксонските държави и финансова система, която се пука по шевове, доведоха света до ръба на финансова бездна. Друга причина за кризата е схващането за глобализацията, което издигна за свой най-важен приоритет пълната дерегулация. Държавите от Европа все повече задължняват, за да задвижат отново своите икономики. В много случаи обаче това не е възможно за развиващите се страни поради лошото им финансово положение. Затова трябва да им се даде възможност да предпазват собствените си национални икономики по-ефективно от вносните стоки, които се продават на дъмпингови цени и унищожават местните пазари и поминъка на местните хора. Трябва да дадем шанс на развиващите се страни да излязат от кризата със собствени сили. Традиционната помощ за развитие до голяма степен се провали по отношение на постигането на целта си. В крайна сметка, трябва да се заемем с корена на проблема и да наложим строги регламенти на финансовите пазари, да предотвратим спекулативните практики и бързо да въведем данък върху финансовите операции. Проблемът със сигурност никога няма да бъде решен от такъв вид „световно правителство“, какъвто се предлага в доклада, защото то в още по-голяма сила ще лиши от влияние хората и държавите.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), в писмена форма. – (PL) Докладът на комисията по развитие относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие правилно отбелязва, че през последните две години се наблюдава не една криза,

а цяла поредица от свързани кризи. Вместо да доведе до намаляване на помощта за развитие за развиващите се страни, това положение следва да доведе до увеличаването ѝ.

Общата цел следва да бъде отпускане на 0,56% от brutния национален доход за помощ за развитие към 2010 г. и 0,7% до 2015 г. Отделно от временната помощ са необходими и други мерки, които да променят архитектурата на световното икономическо управление. Това обяснява подкрепата ми за незабавното изпълнение на задълженията, поети на срещата на високо равнище на G-20 в Питсбърг относно промяна в квотите в МВФ в полза на страните с нововъзникващи икономики и развиващите се страни с най-малко 5% и увеличаване с поне 3% на правата на глас в Световната банка за развиващите се страни и страните в преход.

Тези мерки следва да бъдат свързани с премахването на данъчните убежища. Важно решение за финансовата система, което също заслужава да бъде разгледано, е това, което се нарича данък на Тобин. Вземайки предвид факта, че докладът на комисията съдържа всички гореспоменати предложения, аз реших да гласувам в подкрепа на приемането му.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (EN) Радвам се, че докладът беше приет, макар и с малко мнозинство (с 283 гласа „за“, 278 „против“ и 15 „въздържали се“), особено защото някои разделни гласувания, поискани от Европейската народна партия с цел докладът да бъде отслабен в някои параграфи – за облагането на банковата система с цел световна социална справедливост, международния налог върху финансовите операции, мораториума върху дълга и опрощаването на дълга – не успяха. Всички тези параграфи бяха приети с убедително мнозинство.

Alf Svensson (PPE), *в писмена форма*. – (SV) На 25 март аз гласувах против доклада относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие (2009/21 50(INI)), най-вече заради формулировката в параграф 31 относно данъчното облагане на банковата система и въвеждането на налог върху международните трансакции. Въвеждането на „данък на Тобин“ ще доведе до риск от нежелателни странични ефекти, които ще навредят на международния пазар, който, разбира се, е пазарът, в който бедните страни трябва да бъдат включени, за да стане възможно тяхното икономическо развитие при справедливи условия. Според мен не е ясно как данъкът на Тобин ще помогне да се предотвратят финансовите кризи в бъдеще без световен консенсус и подкрепа.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно въздействието на глобалната финансова и икономическа криза върху развиващите се страни и върху сътрудничеството за развитие, защото тези страни са най-засегнати от икономическа и финансовата криза. Отбелязваме с голяма загриженост, че според оценките се очаква през 2010 г. развиващите се страни да бъдат изправени пред финансов недостиг от повече от 300 млрд. щатски долара и че разрастващите се бюджетни проблеми в най-уязвимите държави излагат на опасност в размер на над 11,5 млрд. щатски долара функционирането и развитието на ключови области като образование, здравеопазване, инфраструктура и социална защита. Освен това развиващите се страни са също така най-силно засегнати от въздействието на изменението на климата. Следователно настоятелно призоваваме Комисията и държавите-членки да подкрепят всички действия, целящи овладяване на изменението на климата, и във връзка с това да ускорят трансфера на подходящи технологии за развиващите се страни. В допълнение гласувах и за това, държавите-членки и Комисията да отделят особено внимание на насърчаването и защитата на достойната заетост и мерките за борба срещу дискриминацията по полов признак и детския труд, придържайки се към препоръките, приети по този въпрос от Международната организация на труда, чиято роля следва да бъде укрепена.

Доклад: Edward Scicluna (A7-0010/2010)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Еврозоната беше изправена пред икономическа криза от огромен мащаб през последните две години. Сближаването на политиките, провеждани от ЕЦБ, и последователните и подходящи мерки гарантираха, че въздействието на кризата върху еврозоната е сведено до минимум. Гърция прави изключение и това се дължи на скрити и натрупвани с времето системни грешки. Въздействието на икономическата криза се почувства много по-осезаемо в ЕС извън еврозоната. Пример за това е Румъния, където независимо от прилаганите в момента подходящи икономически мерки, влиянието на кризата е значително. Последниците биха били много по-малки, ако имаше фискална отговорност и ако Румъния не беше започнала първата година от кризата, 2009 г., с 5,4% бюджетен дефицит в момент, когато само една година по-рано беше отчетла рекордно висок икономически растеж. Макар че през последните шест месеца държавите от еврозоната вече отчитат подобрения в икономиките, едва сега в Румъния се наблюдават първите, макар и много скромни, признаци на възстановяване. Този процес обаче не може да продължи без драстично намаляване на бюджетния дефицит, което е наложително, за да не се окажем в ситуацията, в която

се намира Гърция. Механизмите за налагане на наказания на държавите-членки, в случай че не успеят да покрият жизненоважните макроикономически показатели, трябва да се прилагат незабавно.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL), в писмена форма. – (EL) Гласувах срещу доклада на ЕЦБ за 2008 г. От 2008 г. ЕЦБ предоставя ликвидност на търговските банки, но без да е определила конкретни и строги правила и критерии за това как да се използва тази допълнителна ликвидност. В резултат на това се наблюдава спад в предоставянето на заеми на малките и средните предприятия и потребителите, а очакваното намаление на лихвите по кредитите не се случи. В същото време ЕЦБ още веднъж показва, че не е в състояние да сложи край на подигравките от страна на търговските банки, които вземат заеми от ЕЦБ с лихва от 1%, а предлагат кредити в държавите членки с много по-високи лихвени проценти. Трябва да се признае, че независимостта на централните банки не беше правилен избор нито от гледна точка на демократичния и политически контрол, нито от позицията на икономическата ефективност. Това, от което се нуждаем в момента, е не само строго регулиране на финансовия сектор, но и ограничаване на размера и значението му за реалната икономика.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Начинът, по който Европейската централна банка въведе мерки в отговор на сегашната икономическа, финансова и социална криза, изигра решаваща роля, по-конкретно чрез мерките, които позволиха на държавите-членки, наред с другото, да поддържат ликвидността си, да кредитират дружества и да намалят лихвените проценти.

Ето защо считам, че стратегиите за изход трябва да вземат предвид истинската стабилност на финансовите пазари или ще има нова по-мощна вълна от последиците, които претърпяхме, но чието въздействие ще е смекчено от тези мерки. Освен това считам, че трябва да обмислим адаптирането на Пакта за стабилност и растеж, за да го направим по-гъвкав и да го съобразим с извънредните ситуации, като тази, в която се намираме в момента.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Както знаем, кризата, която преживяваме, отчасти се дължи на решенията на Европейската централна банка (ЕЦБ). Интересно е да се отбележи, че докладът сам по себе си не е лишен от критики към действията на ЕЦБ. По-конкретно, докладът посочва, че икономическите прогнози на ЕЦБ като тези на Международния валутен фонд и други международни институции не са успели да предвидят доколко сериозен ще бъде икономическият спад през 2008 г. Критичен е и текстът, с който се „отбелязва, че намаленията на лихвените проценти, предприети от ЕЦБ, не бяха толкова радикални, колкото тези, осъществени от други централни банки, включително Федералния резерв на САЩ и централната банка на Обединеното кралство (Bank of England), както и в сравнение с очакванията на много икономически наблюдатели по това време“.

Докладът обаче продължава да защитава ЕЦБ и нейните насоки, дори чрез големи противоречия. Ето защо гласувахме против. Въпреки това има други аспекти, които заслужават да бъдат оценени по достойнство, особено в тази част, в която се „изразява разочарование, че допълнителната ликвидност, „инжектирана“ от ЕЦБ, не облекчи достатъчно ограниченото кредитиране, с което се сблъска промишлеността, в частност малките и средните предприятия, а вместо това някои банки я използваха, за да подобрят печалбите си и да покрият загубите си“.

Bruno Gollnisch (NI), в писмена форма. – (FR) Поднасянето на поздравления към Европейската централна банка за действията ѝ през 2008 г. е принудителен акт, в който не бих искал да участвам. Банката не можа да разбере, че се задава огромна криза, нито пък блесна по отношение на регулациите си, които далеч не са идеални. Не мисля, че са извлечени каквито и да било поуки от кризата. Все още се доверяваме на шепата англосаксонски агенции за кредитен рейтинг, които днес не са по-способни да определят кредитния рейтинг на държавите, отколкото вчера, когато определяха този на банките или токсичните финансови продукти. Продължаваме да настояваме за утвърждаване на напълно нерационални пазари, които засилват враждебните спекулации срещу дадена държава, когато би следвало да премахнем спекулациите, като се откажем от ортодоксалната парична политика. Подготвяме се за бързо завръщане към същите политики, които допринесоха за кризата, в името на „жизнеспособността на публичните финанси“, но за сметка на потенциалното възстановяване и на покупателната способност на домакинствата. Преди всичко не правим нищо конкретно, за да сменим системата. Законодателството, което престорено определяте като спешно, за да заблудите общественото мнение, беше отложено до деликатния момент след избора на г-н Браун и г-жа Меркел. Това е грешка: предполагаемите им заместници, щяха да са също толкова приемливи за света, колкото и те.

Alan Kelly (S&D), в писмена форма. – (EN) Не може да се каже нещо по този доклад, което да не се разбира от само себе си. Очевидно сега повече от всякога е необходимо финансовите институции да спрат и преосмислят своя подход. През последните две седмици двама бивши високопоставени служители в най-голямата банка в Ирландия бяха арестувани с внезапни сутрешни проверки. Това е драматичен пример за необходимостта от

отговорно и морално финансово управление. Искам да отбележа само едно нещо, а именно, че трябва да се повиши прозрачността във финансовите ни институции, независимо дали са на регионално или национално равнище, или на равнище на Европейския съюз. Докладът призовава за по-голяма прозрачност и съм убеден, че това е нещо, което мнозинството от членовете на Европейския парламент ще подкрепят.

Arlene McCarthy (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Аз и колегите ми лейбъристи горещо подкрепяме работата на докладчика Edward Scicluna. По-конкретно, бих искала да насоча вниманието ви към акцентът, който е поставен в неговия доклад, върху значението на икономическия растеж като най-доброто средство за справяне с бюджетните дефицити. Това е ясен отговор за всички онези, които защитават неуместното фокусиране върху съкращаването на разходите в краткосрочен план, което всъщност може да доведе до заплахата за растежа в по-дългосрочна перспектива. С възстановяването на икономиката от последиците от финансовата криза през идните години трябва да бъде постигнато устойчиво намаляване на дефицитите, но излизането ни от кризата е единствената истинска възможност да осигурим дългосрочна финансова устойчивост и да защитим гражданите.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (FR) Ще гласувам против доклада, който сякаш насърчава неолибералната логика, отговорна за икономическата и социална криза и кризата в околната среда, чиито последици понасяме в момента. Предложеният текст е не само изключително догматичен, но показва и неуважение към народите, и по-конкретно към гръцкия народ. Как е възможно Парламентът да гласува в подкрепа на толкова срамен текст, който поставя под съмнение присъединяването на Гърция към еврозоната с оглед на бюджетния дефицит, който е резултат от подкрепяната от него политика? Очевидно тази Европа е още един враг на народа.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Сериозната икономическа криза, която изпитва целият свят едновременно, е изключително осезаема в Европейския съюз. Действията на Европейската централна банка в отговор на кризата бяха ефективни, макар че понякога идваха със закъснение или им липсваше увереност, по-конкретно тези по отношение на политиката за намаляване на лихвените проценти, която в Обединеното кралство и във Федералния резерв на САЩ беше по-радикална и по-ефективна.

Трябва да извлечем поука от допуснатите грешки, за да не ги повтаряме в бъдеще. Следва да се подчертае, че с Договора от Лисабон Европейската централна банка става европейска институция. Това означава по-голяма отговорност за Парламента, тъй като сега ние сме институцията, чрез която Европейската централна банка ще се отчита пред европейската общественост.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *в писмена форма*. – (ES) И аз като голямото мнозинство в Парламента гласувах в подкрепа на доклада. Тематиката не е противоречива и по време на пленарните заседания нямаше изменения, които биха могли да изкривят основното съдържание на доклада.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) Годишният доклад на ЕЦБ за 2008 г. отразява добре причините и обстоятелствата, при които възникна кризата. Годишната, през която започна сериозната фаза от най-голямата икономическа криза за последните няколко – 2008 г. – очерта пътя на развитие на световната и европейската икономика за дълги години напред.

За Европейската централна банка последните две години несъмнено бяха най-трудният период от историята ѝ. ЕЦБ трябваше да се справи с криза, която оказва сериозно неблагоприятно въздействие върху европейската икономика. Нарастащите бюджетни дефицити на държавите-членки в съчетание с увеличаващия се дълг са основните макроикономически последици от тази криза. Съгласно Договора основната отговорност на ЕЦБ е поддържането на „ценова стабилност“, което означава ниска инфлация. Дали ЕЦБ е изгълнила своята роля? Трудно бихме могли да кажем. Вярно е, че в момента инфлацията е под определения от ЕЦБ таван, но трябва да се отбележи, че през първите месеци на кризата тя скочи до рекордно високо равнище за еврозоната, след което изненадващо внезапно се понижи.

Според мен обаче тази нестабилност може да бъде обяснена с изненадата, която кризата предизвика. След октомври 2008 г. паричната политика на ЕЦБ може да се определи като активна и гъвкава. ЕЦБ прие различна стратегия за кризата от тази на останалите водещи централни банки по света. Все още очакваме резултатите от тези действия. Европа излиза от кризата, но положението все още е несигурно. Въпросът е дали ЕЦБ е подготвена за възможността от възникване на нова криза, която някои икономисти предвиждат.

Peter Skinner (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Приветствам доклада, изготвен от колегата Edward Scicluna, който представи добре обмислено становище и действително положи много усилия, за да осигури приемането на резолюцията само с едно гласуване. Във връзка с това трябва да се направят много компромиси, с които вероятно ще се замаскират съществуващите все още различия. Особено съм загрижен от факта, че в момент, когато се задават въпроси за ролята на Федералния резерв на САЩ, подобни информативни въпроси не биват

поставяни по време на разискването за ЕЦБ. От особено значение е адекватността на микропруденциалния надзор и дали заради ролята си по време на настоящата криза ЕЦБ автоматично се е квалифицирала да взема пряко участие в тази дейност, или ще продължи да поема значителен риск за репутацията си.

12. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

13. Мерки по прилагане (член 88): вж. протокола

14. Решения относно някои документи: вж. протокола

15. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123): вж. протокола

16. Действия, предприети вследствие на позиции и резолюции на Парламента: вж. протокола

17. График на следващите заседания: вж. протокола

18. Прекъсване на сесията

(Заседанието се закрива в 12,55 ч.)